

ARBEJDSGRUPPE OM REGULERING AF MATCHFIXING RAPPORT

**Arbejdsgruppe om regulering af matchfixing
Rapport**

Udarbejdet af Kulturministeriet

Redaktionen blev afsluttet den 5. september 2014

Publiceret september 2014 af Kulturministeriet

Layout: Stæhr Grafisk

Forsidefoto: A Kassen for Kulturministeriet

www.kum.dk/publikationer

kum@kum.dk

INDHOLD

1. Kommissorium og arbejdsgruppens sammensætning	6
1.1. Kommissorium for arbejdsgruppe om reguleringen af matchfixing	6
1.2. Arbejdsgruppens sammensætning, møder og metoder	7
2. Rapportens opbygning	9
3. Rapportens definitioner, formål og forkortelser	11
3.1. Rapportens formål	11
3.2. Definitioner	12
3.3. Forkortelser i rapporten	13
4. Omfang og konsekvenser af matchfixing nationalt og internationalt, herunder kortlægning af udvalgte matchfixingsager	16
4.1. Sager nationalt	17
4.2. Sager internationalt	18
5. Reguleringen i Danmark	22
5.1. Idrættens egne regler	22
5.1.1. DIF	22
5.1.1.1. Generelt om lovregulativet	23
5.1.1.2. Forbud og sanktioner i matchfixinglovregulativet	23
5.1.1.3. Øvrige bestemmelser i matchfixinglovregulativet	24
5.1.2. DBU	25
5.2. Det strafferetlige område	26
5.2.1. Straffeloven	26
5.2.2. Hvidvasklovgivningen	28
5.2.3. Dansk retspraksis	29
5.3. Spilområdet	30
5.3.1. Spillelovgivning	30
5.3.2. Spiludbydernes egne regelsæt og branchekodekser	31
5.3.2.1. Regler/vilkår rettet mod kunder	31
5.3.2.2. Regler rettet mod egne ansatte	32
5.3.2.3. Regler rettet mod forhandlere	32
5.3.2.4. Branchekodekser	33
5.4. Anden regulering	34
5.4.1. Persondataloven	34
5.4.1.1. Persondatalovens anvendelsesområde	34
5.4.1.2. Persondatalovens behandlingsregler	35
5.4.1.3. Persondatalovens samtykkekrav	37
5.4.1.4. Oplysningspligt	38
5.4.1.5. Anmeldelse	39
5.5. Sammenfatning	40

6. International regulering og regulering/indsatser i andre lande	42
6.1. International regulering m.v.	42
6.1.1. Europarådets arbejde med matchfixing	42
6.1.2. EU	44
6.1.2.1. EU-regler om regulering af online spil	45
6.1.2.2. EU's regulering på idrætsområdet	47
6.1.2.3. Europa-Parlamentet	50
6.1.3 Internationale idrætsorganisationer	50
6.2. De strafferetlige rammer i udvalgte europæiske lande	51
6.2.1. Generelle bedrageribestemmelser	52
6.2.2. Generelle korruptionsbestemmelser	52
6.2.3. Snyd i forbindelse med spil/væddemål	53
6.2.4. Bestikkelse inden for idrætten i straffeloven	53
6.2.5. Bestikkelse inden for idrætten i generel idrætslovgivning	53
6.2.6. Idrætsspecifik straffelovgivning	54
6.3. Nordiske lande	54
6.3.1. Finland	54
6.3.2. Norge	55
6.3.3. Sverige	57
7. Efterforskning, undersøgelse og monitorering af matchfixingsager	59
7.1. Politiets efterforskning	59
7.2. Oplysning af sager inden for idrætten	62
7.3. Oplysning af sager inden for spilområdet	63
7.3.1. Spiludbydernes risikovurdering, undersøgelse og monitorering	64
7.4. På tværs af områderne	68
7.4.1. Udveksling af oplysninger på tværs af områderne	68
7.4.1.1. Spiludbydernes behandling og videregivelse af informationer	68
7.4.1.2. Specialforbundenes behandling og videregivelse af informationer	71
7.4.1.3. DIFs behandling og videregivelse af informationer	74
7.4.1.4. Adgang til oplysninger indsamlet af politiet i forbindelse med efterforskning af straffesager	75
8. Øvrige indsatser af betydning for bekæmpelsen af matchfixing	79
8.1. Informationskampagner og uddannelse	79
8.2. Hotline mod snyd	82
8.3. Andre præventive foranstaltninger	82
8.4. Forskning/analyser	83
9. Udfordringer og anbefalinger	85
9.1. Udfordringer rettet mod strafferetsområdet	85
9.1.1. Bestikkelse inden for idrætten	85
9.1.2. Spil på egne kampe	86
9.1.3. Politiet og anklagemyndighedens efterforskning og strafforfølgning i matchfixingsager	87

9.2. Udfordringer rettet mod idrætsområdet	88
9.2.1. Ansættelsesretlige forhold	88
9.2.2. Dommere, officials, regler og turneringsstrukturer	88
9.2.3. Oplysning og uddannelse i idrætten	89
9.2.4. Idrættens finansiering og transparens	90
9.3. Udfordringer rettet mod spilområdet	90
9.3.1. Spil på dele af en kamp	90
9.3.2. Uddannelse af de ansatte hos spiludbydere	92
9.3.3. Monitorering af væddemål	92
9.3.4. Identifikation af spillere: spilkort	93
9.4. Tværgående udfordringer	94
9.4.1. Udveksling af oplysninger	94
9.4.2. Samarbejde og koordinering	96
9.4.3. Forudgående information om spilprodukter	98
9.4.4. Interessekonflikter i samspillet mellem idrætsorganisationer og spiludbydere	99

BILAG

Bilag 1: DIFs lovregulativ om forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer

Bilag 2: IOC's Betting Rules – Sochi Olympic Games

Bilag 3: DIFs notat om befolkningens holdning til matchfixing.

1.

KOMMISSORIUM OG ARBEJDSGRUPPENS SAMMENSÆTNING

1.1. Kommissorium for arbejdsgruppe om reguleringen af matchfixing

Matchfixing er et problem, som truer idrættens integritet på tværs af landegrænser og idrætsgrene. Matchfixing udfordrer atleternes moral og er en trussel mod idrættens grundlæggende værdier, f.eks. hårdt arbejde, fair play, dygtighed og holdånd.

Problemet har gennem de seneste år fået stigende opmærksomhed fra internationale organisationer, regeringer, idrætsbevægelsen og spilindustrien, da der i flere lande har været matchfixingsager inden for en række idrætsgrene. Af samme grund har flere internationale idrætsorganisationer, herunder bl.a. UEFA og IOC, samt europæiske spiludbydere, herunder European Lotteries og EGBA (European Gambling and Betting Association), adresseret matchfixingproblematikken. Også på regeringsniveau er problemstillingen adresseret, herunder i EU, Europarådet og UNESCO. Eksempelvis har man i regi af Europarådet påbegyndt forhandlingerne af en mulig matchfixingkonvention.

Kulturministeriet har gennem længere tid løbende haft drøftelser med idrætsorganisationer, spiludbydere og relevante ministerier om problematikken.

Matchfixing er reguleret i idrættens egne regelsæt, og der findes enkelte regler i spillelovgivningen, der har til formål at modvirke matchfixing. Matchfixing kan endvidere efter omstændighederne indebære en overtrædelse af straffeloven. I Danmark har vi hidtil ikke haft større matchfixingsager. Der har været enkelte sager, hvor individuelle spillere har spillet på egne kampe, og den danske regulering af området er derfor ikke afprøvet i praksis i fuld udstrækning.

På baggrund af dette har kulturministeren besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe om reguleringen af matchfixing.

Arbejdsgruppen skal – i lyset af den kommende mulige matchfixingkonvention, gældende lovgivning, idrættens egne regelsæt og initiativer til bekæmpelse af matchfixing samt spiludbydernes regelsæt og initiativer m.v. – udrede, om de gældende regler m.v. er tilstrækkelige, og om der er behov for nye initiativer på området.

I det omfang arbejdsgruppen vurderer, at der er behov for yderligere tiltag, herunder yderligere regulering af området, skal arbejdsgruppen komme med forslag hertil. Arbejdsgruppen skal inddrage relevante erfaringer fra udlandet.

Det er en forudsætning, at såvel arbejdet som eventuelle forslag til nye initiativer ikke må indebære statslige merudgifter.

Medlemmer af arbejdsgruppen er repræsentanter for Kulturministeriet (formand), Justitsministeriet, anklagemyndigheden, Skatteministeriet, Spillemyndigheden, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Boldspil-Union (DBU), Dansk Håndbold Forbund (DHF), Spillerforeningen, Håndbold Spiller Foreningen, Danske Spil A/S samt Danish Online Gambling Association (DOGA). Derudover kan arbejdsgruppen inddrage øvrige parter med relevant sagkundskab efter behov.

Kulturministeriet fungerer som sekretariat for gruppen. Idrætsorganisationer og spiludbydere bidrager med input om regler og praksis på deres respektive områder og i forhold til relevante organisationer i de lande, arbejdsgruppen beslutter at undersøge.

Arbejdsgruppen påbegynder sit arbejde i februar 2013 og afslutter sit arbejde inden udgangen af 2013.

1.2. Arbejdsgruppens sammensætning, møder og metoder

Arbejdsgruppen bestod af:

- Afdelingschef Steen Kyed (formand), Kulturministeriet
- Kontorchef Bente Skovgaard Kristensen, Kulturministeriet
- Kontorchef Carsten Madsen, Justitsministeriet (til oktober 2013)
- Fuldmægtig David Neutzsky-Wulff, Justitsministeriet (til juni 2013)
- Fuldmægtig Janus Stenspil Kærgaard, Justitsministeriet (til oktober 2013)
- Fuldmægtig Thomas Schouby Hansen, Justitsministeriet (fra oktober 2013)
- Kontorchef Lars Henry Nielsen, Skatteministeriet (til juni 2013)
- Chefkonsulent Jakob A. Simonsen, Skatteministeriet
- Senioranklager Anders Sejer Pedersen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet
- Specialkonsulent Kia Hee Gade, Spillemyndigheden
- Elitechef Jesper Frigast Larsen, Danmarks Idrætsforbund
- Juridisk konsulent Mads Boesen, Danmarks Idrætsforbund
- Sikkerhedschef Henrik Kjær Jensen, Dansk Boldspil-Union
- Næstformand Carsten Grønmann Larsen, Dansk Holdbold Forbund
- Direktør Mads Øland, Spillerforeningen
- Direktør Michael Sahl, Håndbold Spiller Foreningen
- Underdirektør Pernille Sonne, Danske Spil A/S.
- Adm. Direktør Jens Aaløse, Danske Licens Spil A/S (til maj 2013)
- Bestyrelsesformand Maria Jönsson, Danish Online Gambling Association (til februar 2014)

- Næstformand Peter Alling, Danish Online Gambling Association (fra februar 2014)
- Direktør Morten Rønde, Danish Online Gambling Association.

Sekretariat for arbejdsgruppen:

- Specialkonsulent Camilla Vange Mynster, Kulturministeriet
- Fuldmægtig Martin Holmlund Lauesen, Kulturministeriet
- Student Sebrina Matos, Kulturministeriet.

Eksterne eksperter/oplægsholdere:

- Juridisk Konsulent Mads Boesen, Danmarks Idrætsforbund (den 30. april 2013)
- Produktchef Jens Nielsen, Danske Spil A/S (den 21. juni 2013)
- Informationschef Thomas Rørsig, Danske Spil A/S (den 21. juni 2013)
- Erster Kriminalhauptkommissar Friedhelm Althans, Anklagemyndigheden i Bochum, Tyskland (den 3. september 2013)
- Bill South, bestyrelsesmedlem i ESSA og Director of Security, William Hill (den 3. september 2013)
- Nick Tofiluk, Director of Regulatory Operations, UK Gambling Commission (den 1. November 2013).

Arbejdsgruppen har holdt 8 møder:

- 18. marts 2013 (opstartsmøde)
- 30. april 2013 (oplæg om DIFs matchfixingregulativ)
- 21. juni 2013 (oplæg om Danske Spils CSR-indsats på matchfixingområdet, samt rundvisning på Danske Spil med fremvisning af monitoreringssystemer, odds-settere i praksis samt kundecenteret)
- 3. september 2013 (oplæg om Bochum-sagen samt om ESSAs matchfixing-indsats)
- 1. november 2013 (oplæg om UK Gambling Commissions matchfixingindsats)
- 18. marts 2014
- 9. maj 2014
- 17. juni 2014.

Møderne har generelt været bygget op omkring oplæg, som har været drøftet i arbejdsgruppen, hvilket har været efterfulgt af en drøftelse af tekstudkast til relevante afsnit i rapporten. Rapporten er blevet til på baggrund af arbejdsgruppe-deltagernes bidrag inden for deres respektive områder.

2.

RAPPORTENS OPBYGNING

Denne rapport afspejler arbejdsgruppens drøftelser om de problemstillinger, der er adresseret i arbejdsgruppens kommissorium, jf. kapitel 1. Rapportens opbygning er beskrevet i kapitel 2.

I kapitel 3 beskrives rapportens formål. Desuden defineres rapportens kernebegreber (matchfixing, bedrageri, bestikkelse og væddemål), ligesom gennemgående forkortelser oplistes.

I kapitel 4 beskrives kort konsekvenser af matchfixing. Desuden kortlægges nationale sager om matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd inden for idrætten. Kortlægningen omfatter sager fra det idrætsdisciplinære system og retspraksis vedrørende strafferetlig forfølgning af matchfixing. Endelig beskrives også international viden om matchfixing, herunder eksempler fra udlandet på større matchfixingsager samt større sager, som omfatter anden form for uetisk adfærd, der ikke med sikkerhed er omfattet af rapportens definition på matchfixing.

Kapitel 5 indeholder en beskrivelse af reguleringen af matchfixing og anden tilsvarende uetisk adfærd i idrætten i Danmark, herunder beskrives lovgivning samt idrættens og spiludbydernes egne regler, kontrakter, etiske kodeks m.v. Dette beskrives inden for fire hovedområder:

1. Idrættens egne regler, herunder DIF's matchfixinglovregulativ og DBU's regulering.
2. Det strafferetlige område, herunder relevante bestemmelser i straffeloven, og hvidvasklovgivningen.
3. Spilområdet, herunder spillelovgivningen samt spiludbydernes egne regelsæt og branchekodekser.
4. Anden regulering, der ikke direkte regulerer matchfixing, men som bidrager til at sætte rammerne for bekæmpelse af matchfixing, herunder persondataloven.

Kapitlet afsluttes med en sammenfatning, med henblik på at skabe et overblik over, hvordan området reguleres.

“Regulering” forstås bredt og dækker således både lovgivning (herunder straffeloven, spilleloven, persondataloven) samt formelle og uformelle regelsæt inden for idrætten og spiludbyderne.

I kapitel 6 beskrives det internationale perspektiv. Indledningsvis beskrives internationale regler og indsatser. Det bemærkes, at matchfixing i skrivende stund ikke er reguleret på mellemstatsligt niveau, men at Europarådets matchfixingkonvention ventes at blive åbnet for undertegnelse i september 2014. Europarådets matchfixingkonvention og EU's arbejde med matchfixing er beskrevet i dette kapitel. Kapitlet indeholder desuden beskrivelser af, hvordan matchfixing er kriminaliseret i andre EU-lande, samt mere detaljeret hvordan Finland, Norge og Sverige adresserer matchfixing.

I kapitel 7 beskrives indledningsvis efterforskning og undersøgelse af sager, herunder såvel politiets efterforskning som undersøgelse/oplysning af sager inden for idrætten og spilområdet. På spilområdet fokuseres primært på spiludbydernes monitorering af spil og dertil knyttede risikovurderinger og undersøgelser. Afslutningsvis beskrives udvekslingen af oplysninger mellem spiludbydere og idrættens organisationer samt adgangen til oplysninger indsamlet af politiet i forbindelse med efterforskning af straffesager.

I kapitel 8 beskrives en række andre indsatser, herunder informationskampagner og uddannelse, hotlines mod snyd, øvrige præventive foranstaltninger, herunder adfærdskodekser, spilleridentifikation, brug af standardvilkår i forbindelse med spil og sikkerhedschefer, samt forskning og analyser.

Endelig beskriver arbejdsgruppen sine anbefalinger i kapitel 9.

3.

RAPPORTENS DEFINITIONER, FORMÅL OG FORKORTELSER

3.1. Rapportens formål

Arbejdsgruppen skal – i lyset af den kommende mulige matchfixingkonvention, gældende lovgivning, idrættens egne regelsæt og initiativer til bekæmpelse af matchfixing samt spiludbydernes regelsæt og initiativer m.v. – udrede, om de gældende regler m.v. er tilstrækkelige, og om der er behov for nye initiativer på området.

Rapporten afdækker således, hvilke handlinger i relation til matchfixing der reguleres af straffeloven (f.eks. bedrageri, bestikkelse, m.v.), og hvilke der reguleres af idrættens regler (herunder handlinger der kan karakteriseres som matchfixing som defineret i idrættens regler, og handlinger som karakteriseres som tilsvarende uetisk adfærd).

I tilknytning hertil afdækkes det, om der er handlinger, der hverken er dækket af idrættens egen regulering eller straffeloven, men som burde være det. Det afdækkes ligeledes, om grænsen mellem, hvad der strafferetligt sanktioneres, og hvad der sanktioneres i idrættens disciplinære system, er hensigtsmæssig.

Rapporten afdækker endvidere, hvilke redskaber og metoder der er til rådighed inden for hhv. retssystemet og det idrætsdisciplinære system i forhold til forebyggelse, undersøgelse/efterforskning og sanktion/straf. Rapporten omfatter desuden spiludbydernes regler og initiativer.

3.2. Definitioner

Matchfixing:

Der findes hverken i dansk eller engelsk litteratur eller praksis en entydig definition af matchfixing.¹ I nogle sammenhænge bruges bredere begreber som *manipulation af sportsresultater*² (eller *manipulation af sportsbegivenheder*³), *sport corruption* eller *sport fraud*.

Ved matchfixing forstås i denne rapport en uretmæssig påvirkning af resultatet eller forløbet af en idrætskonkurrence, som beror på andre interesser end sportslige interesser i relation til den pågældende idrætskonkurrence, således at hele eller dele af den usikkerhed, der normalt er forbundet med forløbet og udfaldet af idrætskonkurrencer, fjernes⁴.

Efter definitionen skal følgende kriterier være til stede, for at der er tale om matchfixing:

- Der skal være en uretmæssig påvirkning af resultatet eller forløbet af en idrætskonkurrence.
- Den uretmæssige handling skal bero på andre interesser end rent sportslige interesser i relation til den pågældende idrætskonkurrence.
- Hele eller dele af den usikkerhed, der normalt er forbundet med forløbet og udfaldet af en idrætskonkurrence, fjernes.

Matchfixing dækker således bl.a. efter omstændighederne over:

- Aftaler om resultatet/udfaldet af en idrætskonkurrence forud for konkurrencen, f.eks. hvor det ene hold taber med vilje, eller der spilles uafgjort.

¹ DIFs Lovregulativ VIII om forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd (matchfixinglovregulativet) bruger f.eks. følgende definition »Manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing): Handlinger, som medfører en uregelmæssig ændring eller påvirkning af forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder for at opnå en fordel eller gevinst for en selv eller andre og fjerne hele eller dele af den usikkerhed, der normalt er forbundet med forløbet og udfaldet af idrætskonkurrencer. Sådanne handlinger kan bestå i
a) forsætlig manipulation af resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder,
b) forsætlig underpræstation,
c) forsætligt nederlag i en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder,
d) forsætlig fejlanvendelse af den givne idrætsdisciplins regelsæt foretaget af dommere, officials eller andre personer eller organer, der er tillagt kompetence i så henseende,
e) uberettiget indgriben i, ændring af eller benyttelse af det udstyr, der benyttes i den givne idrætsdisciplin,
f) uberettiget indgriben i eller ændring af de fysiske rammer, hvorfra eller hvorpå idrætsdisciplinen udøves, eller
g) bestikkelse af, trusler mod eller deltagelse i anden tvingende adfærd over for en person for at ændre, sikre, fremskynde eller påvirke et bestemt resultat af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.«

² Eksempelvis har EU-rådet og formandskabet vekslet mellem "manipulation of sports results" og matchfixing/aftalt spil. EU-systemet arbejder ikke med en entydig definition heraf. I de Cypriotiske formandskabskonklusioner fra 2012 om matchfixing (se kap. 6 om disse) bemærker formandskabet, at der findes mange fortolkninger af manipulation af sportsresultatet, særligt matchfixing, og at en fælles definition ville facilitere en fælles forståelse af problemet.

³ Europarådets konventionsudkast indeholder følgende definition: »"Manipulation of sports competitions" means an intentional arrangement, act or omission aimed at an improper alteration of the result or the course of a sports competition in order to remove all or part of the unpredictable nature of the aforementioned sports competition with a view to obtaining an undue advantage for oneself or for others.«

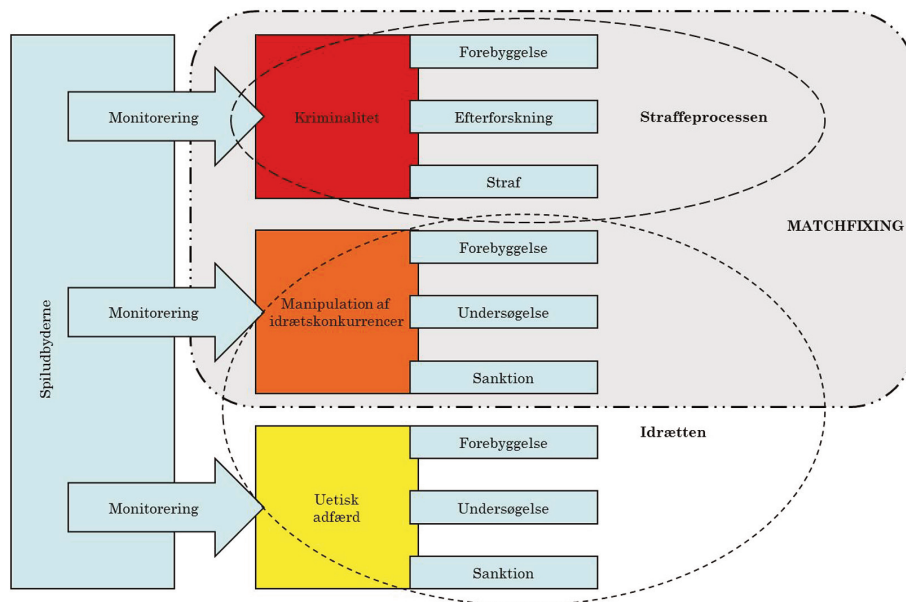
⁴ Arbejdsgruppens definition af matchfixing er snævrere end definitionen af manipulation af idrætskonkurrencer i Europarådets konvention. Arbejdsgruppen har søgt ikke at medtage elementer, som i idrætslig forstand kan betegnes som uetiske, uden nødvendigvis at være egentlig aftalt spil/matchfixing, og som eksempelvis ville kunne henføres til uhensigtsmæssige regler eller turneringsstrukturer inden for idrætten.

- Manipulation af enkelthændelser undervejs i konkurrencen, uden at det nødvendigvis har betydning for idrætskonkurrencens slutresultat – for eksempel antallet af hjørnespark, straffespark eller frispark eller antallet af gule eller røde kort (“spotfixing”).
- Manipulation af slutresultatet, men ikke udfaldet af idrætskonkurrencen – eksempelvis hvor spillere modtager betaling for, at holdet ikke skal slå modstanderholdet med mere end 10 mål (“point-shaving”).
- Idrætsudøveres forsætlige underpræstationer, nederlag e.l.
- Dommere og officials’ forsætlige fejlansvendelse af den givne sportsdisciplins regelsæt.
- Ulovlige ændring eller benyttelse af det udstyr eller de fysiske rammer, der benyttes i den givne idrætskonkurrence med henblik på at manipulere med resultatet.
- Bestikkelse af, trusler mod eller deltagelse i anden tvingende adfærd over for en person for at ændre, sikre, fremskynde eller påvirke et bestemt resultat af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.
- Hjelpepersonalets forsætlige påvirkning af spillere med henblik på, at spillerne underpræsterer.

For at noget betegnes som matchfixing efter definitionen, er det ikke nødvendigt, at der er en vinding, men der kræves en vinding for, at det evt. kan straffes efter straffelovens bestemmelser om berigelseskriminalitet (f.eks. bedrageri).

Matchfixing reguleres og sanktioneres i dag i Danmark på forskellig vis. Matchfixing kan (i visse situationer) indebære en overtrædelse af straffeloven (bedrageri m.v.), jf. afsnit 5.2 og indebærer en overtrædelse af idrættens egne regler, jf. afsnit 5.1. DIFs lovregulativ mod matchfixing finder anvendelse for al idræt under DIFs 61 specialforbund. Reglerne regulerer ud over matchfixing også andre former for adfærd, som karakteriseres som uetisk, eksempelvis spil på egen sejr i en kamp. At en handling straffes efter straffeloven, forhindrer ikke, at den også kan sanktioneres efter idrættens egne regler – og omvendt. Figur 1 illustrerer opdelingen i uetisk adfærd, manipulationen af idrætskonkurrencer og kriminelle handlinger i relation hertil, herunder hvilke elementer der adresseres gennem straffeprocessen, hvilke elementer der adresseres af idrætten, og hvordan spilludbydernes monitorering af spilmarkedet spiller sammen hermed.

Figur 1: Matchfixing: Manipulation af idrætskonkurrencer – kriminalitet – uetisk adfærd.



De enkelte lande i EU har forskellige regler på området, jf. afsnit 6.2. Ligeledes varierer reglerne inden for idrættens organisationer, dels fra idrætsgren til idrætsgren samt i et vist omfang mellem organisationerne i de enkelte lande.

Bedrageri:

Ved “bedrageri” forstås i denne rapport den kriminelle handling, som kan straffes efter straffelovens § 279 (om bedrageri).⁵ For en uddybende beskrivelse heraf, se afsnit 5.2.1. om straffeloven. Eksempler på andre landes bedrageribestemmelser samt internationale bedrageridefinitioner fremgår af kapitel 6).

Bestikkelse:

Ved “bestikkelse” forstås i denne rapport de kriminelle handlinger, som kan straffes efter straffelovens §§ 122 (aktiv⁶ bestikkelse) og 144 (passiv⁷ bestikkelse). For en uddybende beskrivelse heraf, se afsnit 5.2.1. om straffeloven. Ved “bestikkelse inden for idrætten” forstås en tilsvarende adfærd inden for idrætsområdet, herunder bestikkelse af dommere, officials, ledere eller udøvere, hvilket i dag ikke er kriminaliseret i straffeloven, medmindre den pågældende virker i dansk, uden-

⁵ Straffelovens § 279. For bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.

⁶ Straffelovens § 122. Den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.

⁷ Straffelovens § 144. Den, der i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år.

landsk eller international offentlig tjeneste eller hverv. Eksempler på andre bestikkelses- og korrupsionsbestemmelser og internationale bestikkelses- og korrupsionsdefinitioner fremgår af kapitel 6).

Væddemål:

Ved væddemål forstås aktiviteter, hvor en deltager mod betaling af en indsats har en chance for at vinde en gevinst, og hvor der væddes om resultatet af en fremtidig begivenhed eller indtræffelse af en fremtidig hændelse, jf. § 5, nr. 4, i lov om spil.

3.3. Forkortelser i rapporten

CAS	Den internationale sportsdomstol, Court of Arbitration for Sport
DBU:	Dansk Boldspil-Union
DHF:	Dansk Håndbold Forbund
DIF:	Danmarks Idrætsforbund, herunder de underliggende specialforbund
DOGA:	Danish Online Gambling Association
EGBA:	European Betting and Gaming Association
EL:	European Lotteries
ELMS:	European Lotteries Monitoring System
EPAS:	Den udvidet partielle aftale om idræt i regi af Europarådet, Enlarged Partial Agreement on Sport.
ESSA:	European Sport Security Association
EU:	Den Europæiske Union
FIFA:	Det internationale fodbold forbund, Fédération Internationale de Football Association
FN:	De Forenede Nationer
IOC:	Den Internationale Olympiske Komité, International Olympic Committee
UEFA:	Det europæiske fodboldforbund, Union of European Football Associations
UNESCO:	FN's organisation for uddannelse, kultur, kommunikation og videnskab, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

4.

OMFANG OG KONSEKVENSER AF MATCHFIXING NATIONALT OG INTERNATIONALT, HERUNDER KORTLÆGNING AF UDVALGTE MATCHFIXING-SAGER

Flere organisationer og forfattere har beskrevet, at matchfixing er en trussel for idrætten, som også rækker langt ud over idrætten. Forfatteren Declan Hill⁸ og flere andre aktører⁹ peger således bl.a. på følgende:

- Matchfixing har relationer til organiseret kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge, vold, trusler, afpresning m.v.
- Matchfixing fører til, at idrættens integritet kompromitteres, og at tilskuere føres bag lyset.
- Matchfixing fører til, at spiludbydere og deres kunder bedrages, da grundlaget for væddemålet manipuleres.
- Matchfixing har medført, at fodboldkampe i selv de bedste rækker i flere asiatiske lande bliver spillet for tomme tribuner, og at investorer, sponsorer og TV-udbydere holder sig væk fra idrætten.

Matchfixing kan foregå i alle idrætter, og således ikke kun i fodbold, selvom det er mest kendt herfra.

Ifølge FIFPro's¹⁰ Black Book on Eastern Europe,¹¹ der har undersøgt arbejdsforholdene for fodboldspillere i Østeuropa, har 11,9 % af respondenterne til en spørgeskemaundersøgelse fået henvendelser om, hvorvidt de kunne overveje at fikse resultatet af en kamp. 23,6 % har kendskab til matchfixing, der har fundet sted i deres ligaer. Endvidere er situationen værre i nogle lande end i andre: 34,3 % af respondenterne fra Kazakhstan, og 30,3 % i Grækenland er blevet tilbudt aftaler om matchfixing. Desuden har 43,5 % af respondenterne fra Rusland kendskab til matchfixing i deres ligaer.¹²

⁸ Hill, Declan (2008): Det Aftalte Spil – Fodbold og forbrydelse. Forlaget Bagland.

⁹ F.eks. IRIS: Boniface, Pascal m.fl. (2012): Sports betting and corruption: How to preserve the integrity of sport. Rapporten kan downloades på: http://www.sportaccord.com/multimedia/docs/2012/02/2012_-_IRIS_-_Etude_Paris_sportifs_et_corruption_-_ENG.pdf

¹⁰ FIFPro er en international spillerforening.

¹¹ FIFPro Black Book – Eastern Europe, FIFPro (2012): <http://www.fifpro.org/images/documents-pdf/BLACK-BOOK.pdf>

¹² FIFPro Black Book – Eastern Europe, FIFPro (2012). Side 10-11.

I FIFPro's rapport analyseres også sammenhængen mellem matchfixing og vold, chikane samt manglende lønudbetaling. Bl.a. er andelen af spillere, som er blevet bedt om at fikse kampe, højere blandt spillere, der har været ofre for chikane eller vold, eller som ikke har fået udbetalt løn og bonusser til tiden, end blandt spillere, hvor det ikke er tilfældet.¹³

Matchfixing vil efter omstændighederne kunne være ulovligt og vil altid være uetisk. Der findes ingen officielle statistikker over omfanget af matchfixing, og der er således hverken i Danmark eller på internationalt plan et præcist overblik over omfanget. De mest præcise data om matchfixing bygger på sager, der har været behandlet i enten retssystemet eller i idrættens disciplinære systemer.

4.1. Sager nationalt

Omfanget af afdækkede matchfixingsager i Danmark er begrænset, og der er på nuværende tidspunkt ikke set matchfixingsager af den størrelse, som opleves internationalt.

Der foreligger kun ét eksempel på trykt retspraksis vedrørende strafferetlig forfølgning af manipulation af idrætskonkurrencer. Sagen er fra 1969 og omhandlede cykelryttere, der indbyrdes havde aftalt udfaldet af en række løb, som cykelrytterne selv spillede på, jf. afsnit 5.2.3 om dansk retspraksis. Herudover har hverken DIF, DHF eller DBU kendskab til nationale straffesager om matchfixing i Danmark.

DIF og DBU har indledt undersøgelse af 22 sager/hændelser om mulig overtrædelse af DIF's matchfixinglovregulativ (og før 1. maj 2013 DBU's regler), der både dækker matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd, med følgende resultat¹⁴:

- 1 sag afsluttet med sanktion for forsøg på matchfixing og spil på egen konkurrence
- 7 sager afsluttet med sanktion for spil på egen konkurrence
- 2 sager afsluttet uden sanktion
- 10 sager henlagt
- 2 sager under behandling.

DBU har oplyst, at 3 af sagerne ligeledes er blevet politianmeldt af DBU, og at alle tre sager er blevet afsluttet uden tiltalerejsning. I den ene sag lagde anklagemyndigheden især vægt på, at der ikke kunne påvises telefonsamtaler eller betalinger mellem to formodede matchfixere, som kunne understøtte mistanken om matchfixing. I de to andre sager blev efterforskningen indstillet med den begrundelse, at der ikke var nogen rimelig formodning for, at der var begået noget straf-

¹³ FIFPro Black Book – Eastern Europ, side 132-133

¹⁴ Opgjort pr. 1. Juli 2014.

bart, herunder at det ville blive vanskeligt at bevise under en eventuel straffesag, at spilleren havde underpræsteret, med det formål at tabe kampen for at opnå en økonomisk gevinst.

DIF har ikke foretaget politianmeldelser.

De 8 tilfælde, hvor idrætsudøvere er blevet sanktioneret for at have spillet på egne kampe, er følgende:

- I 2010 indgik to fodboldspillere væddemål på, at deres eget hold ville tabe deres respektive kampe. Begge spillere erkendte forholdene, der på tidspunktet for spillet var i strid med DBU's Etisk Kodeks. De blev begge idømt en advarsel i det, som DBU betragtede som prøvesager.
- I 2011 indgik en fodboldspiller i alt 3 væddemål på, at hans eget hold ville tabe en kamp. Sagen var den første, der blev behandlet efter DBU's skærpede regelsæt, matchfixingcirkulæret. Spilleren blev idømt 8 spilledages karantæne, heraf de 6 dage for selve forseelsen samt yderlige 2 spilledages karantæne for afgivelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger.
- I 2013 blev en fodboldspiller idømt i alt ½ års karantæne og to bøder på hhv. 25.000 kr. og 30.000 kr. for 2 sager om spil på sejr i 4 kampe, hvori han selv deltog. Sagerne blev behandlet efter DBUs matchfixingcirkulære.
- I 2014 blev en fodboldspiller idømt 1 spilledags karantæne og 1.000 kr. i bøde efter DIFs matchfixinglovregulativ for at have spillet på en kamp, hvori han selv deltog.
- I 2014 blev tre ishockeyspillere fra samme klub dømt efter DIFs matchfixinglovregulativ i én sag. To spillere, der havde spillet på, at modstanderholdet ville vinde kampen, blev idømt 5 spilledages karantæne og bøder på henholdsvis 12.000 og 4.000 kr., svarende til nettogevinsterne ved spillet, mens den tredje spiller, der tillige havde begået forsøg på matchfixing (idrætskorruption af egen målmand), blev idømt et års karantæne og en bøde på 12.250 kr., svarende til nettogevinsten ved spillet.

4.2. Sager internationalt

Forskellige data indikerer vidt forskellige tal for matchfixing. Eksempelvis har forskere afdækket mellem 22 og 64 matchfixingsager internationalt i perioden 2000-2010,¹⁵ idet det bemærkes, at flere af sagerne dækker over matchfixing i mere end en enkelt kamp – eksempelvis har der været mistanke om matchfixing i over 200 kampe i forbindelse med "Bochum-sagen".

¹⁵ KEA (2012): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 12-13. Rapporten kan downloades på: http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-sports-fraud-final-version_en.pdf

Matchfixing fylder langt mere i medierne i dag end tidligere. Men der findes ikke tal for, om problemet reelt er stigende. Den første kendte matchfixingsag i nyere tid var i 1915 i en kamp mellem Manchester United og Liverpool.¹⁶

Der er kendte sager i flere forskellige idrætter, f.eks. fodbold, håndbold, volleyball, tennis, badminton, cricket og basketball.

Nedenfor er beskrevet nogle eksempler, der kan give en indikation af, hvor forskelligartede sagerne er. Sagerne er beskrevet med udgangspunkt i en opgørelse fra EPAS-sekretariatet i 2011¹⁷ og opdateret med nyere eksempler fra dagspressen:

- Efter parkonkurrencen i kunstskejtølb ved vinter-OL 2002 i Salt Lake City, Utah, USA, indrømmede en dommer, at hun var blevet tvunget til at stemme på et kunstskejtølbepaar fra et andet land i bytte for, at dette lands dommer senere i konkurrencen ville stemme på kunstskejtølbere fra dommerens hjemland. Både dommeren og lederen af landets skøjteunion blev suspenderet i 3 år af den internationale skøjteunion. Begge genoptog gerningen i idrætten senere hen.
- I 2005 blev en tysk fodbolddommer afsløret i at spille på og fikse flere af de kampe, han dømte. Han blev idømt 2 år og 5 måneders fængsel af det tyske retssystem samt udelukket fra fodbold på livstid af DBF (Deutscher Fußball-Bund). Sagen afslørede, at flere dommere var involveret, og at der var forbindelser til et kroatisk spilsyndikat.
- I 2006 blev Serie A-skandalen ("Calciopoli") afsløret. Skandalen involverede fodboldklubberne Juventus, AC Milan, Fiorentina og Lazio. Holdene blev mistænkt for at manipulere kampene og udvælge velvillige dommere. Juventus fik fjernet sine titler fra 2004-05 og 2005-06, og alle fire klubber blev udelukket fra den Europæiske klubkonkurrence i 2006-07 og tvunget til nedrykning (dog forblev kun Juventus nedrykket efter appel) af det italienske fodboldforbund og den italienske olympiske komité.
- I 2009 blev mere end 430 personer arresteret og 272 ulovlige bettingkredse lukket i Interpols SOGA¹⁸-aktion i forbindelse med illegalt spil i Asien.

¹⁶ Når begrebet nyere tid anvendes, tages udgangspunkt i de første moderne Olympiske Lege, der markerer overgangen til den moderne tid i idrætslig forstand. Flere kilder fortæller om atleter, der har snydt ved eksempelvis at bestikke dommere eller modstandere. <http://natmus.dk/historisk-viden/verden/middelhavslandene/graekenland/de-olympiske-lege/atleter-og-sportsfolk/>

Den romerske kejser Nero (54-68 e.Kr.) fik flyttet året for de olympiske lege til 67. e.Kr. og deltog bl.a. i hestevæddeløb med vogn med tispand. Han blev tildelt sejren på trods af, at han ikke kunne gennemføre. Desuden blev han tildelt sejren i lyrespil, som han fik tilføjet programmet. Efter hans død i 68 e.Kr. blev alle sejrene kendt ugyldige, og dommerne måtte betale bestikkelsespengene tilbage til templet for Zeus i Olympia.

<http://natmus.dk/historisk-viden/verden/middelhavslandene/graekenland/de-olympiske-lege/olympiske-anekdoter/>

¹⁷ EPAS (2011) 36: Conclusions Following analysis of match-fixing cases af Mr. Drago Kos, baseret på en liste af sager identificeret af EPAS sekretariatet for Enlarged Partial Agreement on Sport (EPAS), samt oplysninger fra Spillerforeningen/Håndboldspillerforeningen og fra pressen.

¹⁸ SOGA er en forkortelse for Soccer Gambling

Kampene, der var blevet spillet på, blev spillet i Belgien, Holland, Tyskland og Frankrig, og aktionen havde forbindelse til en sag i Kina og Macao fra 2007, hvor 1.300 personer var blevet anholdt.

- I november 2009 arresterede tysk politi 17 personer, der var mistænkt for at fikse minimum 200 fodboldkampe i 9 lande i den såkaldte "Bochum-sag". Flere af de implicerede blev idømt fængselsstraf af retten i Bochum, Tyskland.
- I 2011 blev en tyrkisk sag om bestikkelse inden for fodbold afsløret. 93 personer blev arresteret, og flere ledende personer i fodboldklubben Fenerbahçe blev dømt for bl.a. matchfixing og organiseret kriminalitet – sagen er dog appelleret i det tyrkiske retssystem. UEFA har udelukket Fenerbahçe fra de kommende 2 UEFA klub-konkurrencer, de ville kvalificere sig til. Fenerbahçe har appelleret beslutningen til CAS, som dog har afvist appellen.
- I februar 2013 offentliggjorde Europol på et pressemøde, at man i en periode har efterforsket og fortsat efterforsker europæisk politis hidtil største sag om mulig matchfixing. Sagen vedrører mulig matchfixing i op til 380 fodboldkampe i mere end 15 lande, herunder kampe i såvel Champions League og VM-kvalifikationskampe. Ifølge Europol er 425 dommere, spillere og andre aktører mistænkt for at være involveret. Efterforskningen er sket på tværs af nationale politimyndigheder og med støtte fra Eurojust, Europol og Interpol. Der er tale om én gruppe af organiserede kriminelle, som står bag størstedelen af aktiviteterne, og som primært har placeret væddemål på det asiatiske marked. Bagmændene er af asiatisk oprindelse og har arbejdet tæt sammen med en europæisk mellemmand.

Foruden ovenstående sager om matchfixing har der i den seneste tid også været sager, der ligger i en gråzone omkring matchfixing, og som således omfatter anden form for uetisk adfærd, der ikke med sikkerhed er omfattet af rapportens definition på matchfixing, f.eks.:

- Under OL i London, England 2012, blev 8 damedoublespillere i badminton (fra Indonesien, Kina og Sydkorea) diskvalificeret af det internationale badmintonforbund (BWF) for med vilje at have tabt kampe i gruppespillet med henblik på at møde lettere modstandere efter gruppespillet.¹⁹

¹⁹ Politiken: 1. august 2012: Otte badmintonspillere smidt ud af OL for at tabe med vilje:
<http://politiken.dk/sport/ol2012london/sportsgreuel2012/badminton2012/ECE1706215/otte-badmintonspillere-smidt-ud-af-ol-for-at-tabe-med-vilje/>

- I lighed med de i afsnit 4.1. nævnte danske sager har der også i andre lande været sager om spil på egne kampe. Et af de mere kendte eksempler er fra 2013, hvor syv håndboldspillere blev kendt skyldige af det franske håndboldforbund for i 2012 at have spillet på deres holds nederlag i kampe, de selv havde deltaget i. De syv spillere kan yderligere risikere at blive straffet med op til fem års fængsel og bøder på op til 75.000 €. Den franske domstol har endnu ikke behandlet sagen.²⁰

²⁰ BT: 5. februar 2013: Karabatic fundet skyldig i matchfixing:
www.sporten.dk/haandbold/karabatic-fundet-skyldig-i-matchfixing og
DR Ligetil: 1. oktober 2012: Stjerne indrømmer spil på egne kampe:
www.dr.dk/Nyheder/Ligetil/Dagens_fokus/Sport/2012/2012/10/01103640.htm

5.

REGULERINGEN I DANMARK

Dette kapitel indeholder en beskrivelse af reguleringen af matchfixing og anden tilsvarende uetisk adfærd i Danmark, herunder lovgivning, idrættens og spiludbydernes egne regler, kontrakter, etiske kodeks m.v.

5.1. Idrættens egne regler

Beskrivelsen af idrættens egne regler er opdelt i 2 hovedafsnit. I første afsnit beskrives DIFs matchfixinglovregulativ, der trådte i kraft den 4. maj 2013, og som indfører regler mod matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd. I andet afsnit er DBU's regulering af matchfixing frem til 3. maj 2013 beskrevet.

5.1.1. DIF

I maj 2013 vedtog DIF et matchfixinglovregulativ med virkning for hele DIF-idrætten.²¹

DIFs matchfixinglovregulativ er indeholdt i bilag 1 til rapporten.

Indtil maj 2013 har de enkelte forbund selv været ansvarlige for at bekæmpe matchfixing. DBU's indsats er beskrevet i afsnit 5.3.1.2. Desuden har DHF haft udarbejdet en såkaldt nødplan, der skulle finde anvendelse i tilfælde af opståede sager frem til lovregulativets ikrafttræden – nødplanen har ikke været taget i anvendelse og er af samme grund i kombination med dens historiske karakter ikke beskrevet nærmere.

²¹ DIFs Lovregulativ VIII om forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd (matchfixinglovregulativet) bruger f.eks. følgende definition »Manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing): Handlinger, som medfører en uregelmæssig ændring eller påvirkning af forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder for at opnå en fordel eller gevinst for en selv eller andre og fjerne hele eller dele af den usikkerhed, der normalt er forbundet med forløbet og udfaldet af idrætskonkurrencer. Sådanne handlinger kan bestå i
a) forsætlig manipulation af resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder,
b) forsætlig underpræstation,
c) forsætligt nederlag i en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder,
d) forsætlig fejlanvendelse af den givne idrætsdisciplins regelsæt foretaget af dommere, officials eller andre personer eller organer, der er tillagt kompetence i så henseende,
e) uberettiget indgriben i, ændring af eller benyttelse af det udstyr, der benyttes i den givne idrætsdisciplin,
f) uberettiget indgriben i eller ændring af de fysiske rammer, hvorfra eller hvorpå idrætsdisciplinen udøves, eller
g) bestikkelse af, trusler mod eller deltagelse i anden tvingende adfærd over for en person for at ændre, sikre, fremskynde eller påvirke et bestemt resultat af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.«

Siden 2010 har spil på egne idrætskonkurrencer og misbrug af insiderviden været forbudt efter DIF og Team Danmarks etiske kodeks. Der er dog ikke forbundet sanktioner med at handle i modstrid med DIF og Team Danmarks etiske kodeks.²²

5.1.1.1. Generelt om lovregulativet

Matchfixinglovregulativet er vedtaget af DIFs repræsentantskab i overensstemmelse med DIFs love og udgør et privatretligt og i foreningsregi vedtaget idrætsligt regelsæt. Matchfixinglovregulativet har samme retlige status som DIFs love og øvrige lovregulativer samt bl.a. de af specialforbundene vedtagne regler for afviklingen af den enkelte idrætsdisciplin. Lovregulativet skal således anvendes og fortolkes i overensstemmelse med almindelige civile retsprincipper, herunder foreningsretlige. Såfremt en sag om overtrædelse af regelsættet indbringes for domstolene, vil sagen skulle anlægges som en almindelig civil sag, der behandles af domstolene i den borgerlige retsplejes former, dvs. efter civilprocessuelle regler og principper.

Selvom matchfixinglovregulativets grundelementer er forbudsbestemmelser og bestemmelser om ikendelse af disciplinære sanktioner, kan lovregulativet ikke sammenlignes med strafferetlig særlovgivning. Medmindre det følger direkte af matchfixinglovregulativets enkelte bestemmelser, finder rent strafferetlige principper, herunder af straffeprosesretlig karakter, hverken direkte eller analog anvendelse.

Sagsoplysningen og bevisførelsen i DIFs matchfixingsager svarer således som udgangspunkt til civile sager og ikke til straffesager. Idrætsorganisationer har desuden ikke adgang til samme efterforskningsmidler som politiet.

DIFs matchfixinglovregulativ gælder for DIF, DIFs 61 specialforbund, disses godt 9.000 foreninger og deres ca. 1,9 millioner medlemmer. Matchfixinglovregulativet indeholder de minimumsregler, som de enkelte forbund skal efterleve.

Lovregulativet gælder således kun for personer med tilknytning til DIF og DIFs specialforbund og foreninger, og reglerne kan derfor ikke anvendes i forhold til personer uden for idrætten, danske som udenlandske. Det må derfor forventes, at bagmændene i matchfixingsagerne ofte ikke omfattes af regelsættet.

5.1.1.2. Forbud og sanktioner i matchfixinglovregulativet

Lovregulativet omfatter og forbyder både matchfixing og tre andre former for tilsvarende uetisk adfærd (samt forsøg på og medvirken hertil).

²² DIF og Team Danmarks Etisk kodeks for dansk konkurrenceidræt (godkendt af bestyrelserne i Team Danmark og DIF – december 2006 med tilføjelser vedrørende spiladfærd september 2010), kan downloades her: <http://www.teamdanmark.dk/~media/Team%20Danmark/Media%20Archive/Documents/Forside/Om-Team-Danmark/Organisation/Etisk%20kodeks%20for%20dansk%20konkurrenceidræt%20-%20med%20tilføjelser%20sept%202010.pdf>

Matchfixinglovregulativet forbyder som udgangspunkt alene matchfixing, hvor der søges opnået en direkte eller indirekte økonomisk fordel eller gevinst. Det er ikke et krav, at den økonomiske fordel eller gevinst relaterer sig til spil hos en spiludbyder.

Forsøges der alene opnået en rent sportslig fordel eller gevinst, f.eks. i en lavt rangerende (amatør)række, vil handlingerne som udgangspunkt ikke være forbudte efter lovregulativet, men kan dog være det, hvis det pågældende specialforbund har fastsat egne regler derom.

Eksempler på matchfixing efter matchfixinglovregulativet er:

- forsætlig manipulation af resultatet af en idrætskonkurrence
- forsætlig underpræstation
- forsætligt nederlag i en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder
- bestikkelse inden for idrætten eller trusler mod en anden person for at påvirke en idrætskonkurrence i en bestemt retning.

De tre andre former for uetisk adfærd, som også er omfattet af og forbudt efter Matchfixinglovregulativet, er:

- spil på egen konkurrence, også selvom der spilles på egen sejr
- misbrug af intern viden – f.eks. ved at videregive oplysninger, der kan udnyttes i forbindelse med spil
- modtagelse af gaver, der ikke hænger naturligt sammen med den pågældende idrætskonkurrence.

Overtrædelserne af Matchfixinglovregulativet kan – afhængigt af sagens karakter – sanktioneres med:

- tidsbestemt eller tidsubestemt udelukkelse
- bøde eller anden økonomisk sanktion
- fratagelse af præmiepenge eller tilsvarende gaver af enhver art
- diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater eller tilsvarende idrætslige disciplinære sanktioner (f.eks. tvangsnedrykning, licensfratagelse, omkamp, overflytning af point til modstandere m.v.).

5.1.1.3. Øvrige bestemmelser i matchfixinglovregulativet

I medfør af matchfixinglovregulativet er der oprettet to organer i DIF:

- Matchfixingsekretariatet, der fungerer som undersøgelsesorgan i matchfixingsager, og som rejser sagen inden for det idrætsdisciplinære system.
- Matchfixingnævnet, der fungerer som dømmende 1. instans ved matchfixingsager inden for det idrætsdisciplinære system.

Matchfixingnævnets kendelser kan appelleres til "DIF-idrættens Højeste Appellinstans".

Det følger af matchfixinglovregulativet, at specialforbund under DIF kan ansøge Matchfixingsekretariatet om tilladelse til, at de opgaver, som i medfør af lovregulativet varetages af Matchfixingsekretariatet, herunder i relation til undersøgelse af formodede regelovertredelser, i stedet varetages af et internt organ i specialforbundet. Et eksempel på et forbund, der selvstændigt arbejder med bekæmpelse af matchfixing, er DBU. Sager under DBU følger dog fortsat strukturen i matchfixinglovregulativet og rejses således af DIF's Matchfixingsekretariat og afgøres i første instans af DIF's Matchfixingnævn.

Matchfixinglovregulativet medfører endvidere, at der indføres underretningspligt, vidnepligt samt oplysnings- og sandhedspligt. Det betyder, at alle, der er omfattet af reglerne, har pligt til at underrette Matchfixingsekretariatet, hvis de får kendskab til eller har grund til at antage, at reglerne er overtrådt. Desuden har alle pligt til at møde op og til at tale sandt, hvis man bliver bedt om det, som led i undersøgelsen af en sag eller i forbindelse med sagens behandling i DIF's Matchfixingnævn og DIF-idrættens Højeste Appellinstans. Det gælder også personer, som formodes at have overtrådt matchfixing-lovregulativet. En overtrædelse heraf kan sanktioneres med sanktionerne beskrevet ovenfor.

Forpligtelsen til at udtale sig m.v. gælder ikke, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende person har begået en overtrædelse af dansk lovgivning, der kan medføre straf – medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, der søges tilvejebragt ved forklaringen eller besvarelsen af spørgsmål, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

I praksis betyder det også, at man har pligt til at underrette Matchfixingsekretariatet, hvis man som idrætsudøver er blevet truet til eller tilbudt bestikkelse for at overtræde matchfixinglovregulativet.

Endelig fastsætter matchfixinglovregulativet regler for bevisbyrde og beviskrav.

5.1.2. DBU

DBU er det specialforbund, der har gjort mest i forhold til at bekæmpe matchfixing.

Matchfixing har gennem flere år været et særligt indsatsområde hos DBU, og DBU havde således, inden DIF's matchfixingloverelevativs ikrafttræden, egne regler om matchfixing. Nu er DBU underlagt reglerne i DIF's matchfixinglovregulativ. Nedenstående beskrivelse dækker således kun overtrædelser, som er begået i perioden fra den 25. september 2011 til den 3. maj 2013.

DBUs cirkulære, der ikke længere er gældende, indeholdt et forbud mod enhver deltagelse eller medvirken til matchfixing. Desuden indeholdt cirkulæret en informationspligt, således at enhver fodboldspiller, dommer, træner, leder m.v. skulle informere DBU om ethvert kendskab til eller forsøg på matchfixing. Endelig indeholdt cirkulæret sanktionsmuligheder, jf. DBUs love. Sanktionerne var blandt andet tildeling af misbilligelser, advarsler, karantæner, idømmelse af bøder eller fradømmelse af point. I særlige tilfælde kunne den disciplinære myndighed beslutte, at der skulle ske nedrykning af hold, udelukkelse fra deltagelse i f.eks. kampe, turneringer, administration, ledervirksomhed, trænervirksomhed og/eller dommervirksomhed, samt udelukkelse fra en klub, en lokalunion og/eller DBU samt frakendelse af æresbevisninger og hæderstegn.

I DBUs standardspillerkontrakt, som skal anvendes, når der indgås aftaler mellem en klub og en spiller, står i § 4:

“4.1 Spilleren må hverken direkte eller indirekte spille på eller medvirke til spil på kampe, hvori spilleren selv deltager.

4.2 En overtrædelse af § 4.1 udgør en væsentlig misligholdelse af kontrakten.”

Bestemmelsen indebærer umiddelbart efter sin ordlyd, at en spiller, der involveres i matchfixing eller spil på egne kampe, efter omstændighederne vil kunne blive afskediget, og få sin kontrakt ophævet. Spillerforeningen har imidlertid oplyst, at den vil bestride eventuelle ophævelser af kontrakter på baggrund af § 4 i standardspillerkontrakten.

5.2. Det strafferetlige område

I dette afsnit gennemgås først de relevante dele af straffeloven og herefter relevant retspraksis.

5.2.1. Straffeloven

Straffeloven indeholder ikke en bestemmelse, der selvstændigt kriminaliserer manipulation af idrætskonkurrencer, herunder matchfixing. Straffeloven indeholder dog en række bestemmelser, der efter omstændighederne vil kunne anvendes i sager, hvor personer på utilbørlig måde ændrer – eller forsøger at ændre – forløbet af en idrætskonkurrence.

Den væsentligste bestemmelse er i denne sammenhæng straffelovens § 279 om bedrageri.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

“§ 279. For bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.”

Bedrageri straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 1. Er der tale om bedrageri af særligt grov beskaffenhed, kan straffen stige til fængsel indtil 8 år, jf. § 286, stk. 2.

Som det fremgår af straffelovens § 279, er det en betingelse for, at bestemmelsen finder anvendelse, at gerningsmanden skaffer sig eller andre uberettiget vinding gennem retsstridig tilføjelse af et tilsvarende formuetab hos den forurettede. Bestemmelsen vil således ikke kunne finde anvendelse på idrætskonkurrencer, hvor hverken gerningsmanden eller andre kan opnå en økonomisk vinding ved at ændre forløbet af konkurrencen.

Det indebærer navnlig, at bestemmelsen formentlig ikke vil kunne anvendes i en situation, hvor den utilbørlige ændring af forløbet af en idrætskonkurrence “kun” sikrer idrætsudøveren en rent sportslig fordel, f.eks. i form af en mere fordelagtig modstander i en efterfølgende kamp.

Det må dog antages, at bedrageribestemmelsen efter omstændighederne formentlig vil kunne bringes i anvendelse i den situation, hvor en idrætsudøver, der på utilbørlig vis har ændret forløbet af en idrætskonkurrence, ved fortielse af dette forhold, f.eks. indgår en sponseraftale vel vidende, at aftalemodparten ikke ville have indgået en sådan aftale, hvis den pågældende havde kendt til den utilbørlige ændring.

Det må endvidere antages, at bestemmelsen, ligeledes afhængig af de nærmere omstændigheder, vil kunne anvendes i sager, hvor idrætsudøveren på tilsvarende vis får en arrangør til at udbetale en præmiesum eller får en spiludbyder til at udbetale en gevinst.

Efter de almindelige regler om strafbar medvirken, jf. straffelovens § 23, vil bestemmelsen om bedrageri kunne anvendes over for enhver, der medvirker til forbrydelsen ved tilskyndelse, råd eller dåd. Det vil sige, at både den udefrakommende bagmand og eventuelle medvirkende aktører inden for idrættens verden, f.eks. dommere eller idrætsudøvere, vil kunne ifalde et strafansvar, også selvom sidstnævnte kun måtte have spillet en forholdsvis underordnet rolle.

I de sager, hvor en bagmand forsøger at ændre forløbet af en idrætskonkurrence gennem påvirkning af aktører inden for idrættens verden, kan den påvirkende handling også i sig selv være strafbar. I disse sager vil en bagmand efter omstændighederne både kunne straffes for bedrageri, jf. § 279, og for den strafbare påvirkende handling. Som eksempler på sådanne strafbare påvirkende handlinger kan nævnes simpel vold (§ 244), ulovlig tvang (§ 260), frihedsberøvelse (§ 261), kvalificerede trusler (§ 266) og afpresning (§ 281).

Den idrætsudøver, der medvirker til bedrageri under tvang, vil som udgangspunkt også ifalde strafansvar. Det vil dog kunne indgå som en formildende omstændighed ved strafudmålingen, at den pågældende handlede under tvang, jf. straffelovens § 82, nr. 6, ligesom straffen under særligt formildende omstændigheder helt vil kunne bortfalde, jf. § 83. For bagmanden vil det typisk indgå som en skærpende omstændighed ved strafudmålingen, at denne har fået en anden til at medvirke ved brug af tvang, jf. § 81, nr. 9.

En påvirkning bestående i at tilbyde gave eller anden fordel (aktiv bestikkelse) til en aktør inden for idrættens verden vil ifølge straffeloven ikke være strafbar, da lovens regler kun omfatter personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, jf. straffelovens § 122. Tilsvarende vil det heller ikke være strafbart for aktøren at modtage, fordre eller lade sig tilsige en gave eller anden fordel (passiv bestikkelse), da den relevante bestemmelse ligeledes kun omfatter personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, jf. straffelovens § 144. Reglerne i straffelovens § 304 a om bestikkelse af voldtgiftsdommere omfatter ikke dommere i idrætskonkurrencer.

Straffelovens regler om bestikkelse finder således ikke anvendelse i den situation, hvor nogen yder, lover eller tilbyder en idrætsudøver eller en idrætsdommer en gave eller en anden fordel for at formå den pågældende at gøre eller undlade i forbindelse med afvikling af en idrætsbegivenhed. Ydelse eller modtagelse af bestikkelse med henblik på en utilbørlig ændring af en idrætskonkurrences forløb vil dog – efter omstændighederne (se ovenfor) – kunne straffes som forsøg på bedrageri, jf. straffelovens § 279.

5.2.2. Hvidvasklovgivningen

Danmark gennemførte i 2006 en markant revision af hvidvasklovgivningen som følge af vedtagelsen af EU's tredje hvidvaskdirektiv. Hermed indførtes væsentligt skærpede krav til de omfattede virksomheder, herunder kendskab til kunder og disses aktiviteter, som led i de forebyggende foranstaltninger, der skal sikre, at Danmark bidrager til den internationale kamp mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme overskrider ofte landegrænser og er et internationalt problem. En stor del af arbejdet vedrørende forebyggende for-

anstaltninger er foregået i Financial Action Task Force (FATF), hvis arbejde udmøntes i rekommandationer, der sætter den internationale standard for regulering af området.

Danmark og en lang række af de øvrige EU-lande har været medlem af FATF siden dets etablering, og FATF-rekommandationer har haft afgørende indflydelse på både EU's og Danmarks hvidvasklovgivning.

Ved disse internationale bestræbelser er der indført et system, hvorved et stort antal virksomheder, primært i den finansielle sektor, er blevet pålagt forpligtelser til at indrette deres virksomhed således, at de er i stand til at opdage mistænkelige transaktioner hos virksomhedernes kunder og foretage underretning til det enkelte lands Financial Intelligence Unit (FIU), såfremt en mistanke om forbindelse til hvidvask af kriminelt udbytte eller finansiering af terror ikke umiddelbart kan afkræftes.

Den gældende EU-regulering er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Reguleringen omfatter kasinoer, men ikke den øvrige spillesektor, herunder sportsvæddemål.

I Danmark reguleres området af spilleloven og af hvidvaskloven, ifølge hvilken Hvidvasksekretariatet under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet er Danmarks FIU.

Den eksisterende afgrænsning af området for foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask til kasinoområdet bevirker, at hvidvaskreguleringen har begrænset direkte betydning for matchfixing.

Det påregnes efter FATF's vedtagelse af et sæt nye rekommandationer i 2012, at et nyt EU-direktiv (fjerde hvidvaskdirektiv) vedtages senest i 2015. Det forventes, at dette direktiv vil udvide området for reguleringen til at omfatte hele spilleområdet, herunder udbud af væddemål, både landbaseret og online.

Såfremt dette sker, vil det påvirke mulighederne for afdækning og retsforfølgning af uregelmæssigheder i spillesektoren, og dermed kan det få betydning for matchfixing.

5.2.3. Dansk retspraksis

Dansk retspraksis vedrørende matchfixing er meget sparsom. Som eneste trykt eksempel fra dansk retspraksis om manipulation af idrættskonkurrencer kan nævnes Østre Landsrets dom af 30. oktober 1969²³, I denne sag havde nogle cykelryt-

²³ Ugeskrift for Retsvæsen, 1970, side 254.

tere indbyrdes aftalt udfaldet af en række løb, som cykelrytterne herefter selv spillede på i et såkaldt totalisatorspil (spil, hvor gevinstens størrelse afhænger af, hvor mange penge der er sat på hvert enkelt udfald af spillet, når alle indskud er gjort). Både cykelrytterne og nogle andre personer, der deltog i totalisatorspillet vel vidende om og i overensstemmelse med de indgåede aftaler, blev dømt for bedrageri, jf. straffelovens § 279, over for de øvrige spillere i totalisatorspillet.

5.3. Spilområdet

På spilområdet er der regulering på tre niveauer. Dels regulerer spillelovgivningen spiludbydernes virke, dels regulerer spiludbyderne selv i forhold til både kunderne og deres ansatte, og endelig har flere af spiludbyderne underlagt sig branchekodekser for spiludbud. Afsnittet er derfor opdelt således, at spillelovgivningen, der sætter rammerne for spiludbyderne, indledningsvis beskrives, hvorefter spiludbydernes egne regler rettet mod hhv. kunderne, spiludbydernes ansatte og forhandlere beskrives, og til sidst beskrives branchekodekserne.

5.3.1. Spillelovgivning

I medfør af § 11 i lov nr. 848 af 1. juli 2010 om spil (spilleloven) er bekendtgørelse nr. 65 af 25. januar 2012 om online væddemål og nr. 66 af 25. januar 2012 om landbaserede væddemål udstedt.

I bekendtgørelserne er der fastsat bestemmelser om aftalt spil m.v., hvis formål er at begrænse risikoen for matchfixing.

§ 22 i bekendtgørelsen om online væddemål og § 7 i bekendtgørelse om landbaserede væddemål er enslydende og har følgende ordlyd:

“Tilladelsesindehaver skal træffe foranstaltninger, som er egnede til at reducere risikoen for aftalt spil (»match-fixing«) i væddemål og skal nægte modtagelse af indsats i væddemål, hvor der er en begrundet mistanke om aftalt spil.”

§ 23 i bekendtgørelse om online væddemål og § 8 i bekendtgørelse om landbaserede væddemål er enslydende og har følgende ordlyd:

“Tilladelsesindehaver må ikke tilbyde væddemål på sportsbegivenheder forbeholdt unge under 18 år.”

De kategorier af begivenheder, hvor risikoen for matchfixing er størst, er i bemærkningerne til spillelovens § 11 anført som f.eks.:

- væddemål, hvor en enkelt sportsudøver har fuldstændig kontrol over væddemålets udfald, og hvor det, spillerne vædder på, kun har en lille eller ingen sportslig betydning

- begivenheder, hvor få idrætsudøvere eller dommeren kan afgøre udfaldet af væddemålet, uden at det i nævneværdig grad påvirker kampens idrætslige afvikling i øvrigt
- væddemål på kampe i lavere rangerende ligaer
- væddemål, der udbydes på ungdomsidræt.

Spillelovens § 43, stk. 1, forpligter tilladelsesindehavere til udbud af væddemål til at udarbejde en årsrapport 1 år efter, at tilladelsen er taget i brug. Rapporten skal redegøre for, om tilladelsesindehaverne i det første år har udbudt spil i overensstemmelse med betingelserne for tilladelsen. Ét af emnerne i årsrapporten er aftalt spil (matchfixing), hvorefter tilladelsesindehaverne skal anføre, hvilke foranstaltninger der er tilrettelagt for at reducere risikoen for matchfixing. Spillemyndigheden bruger rapporterne og oplysningerne til at evaluere og i tilrettelæggelsen af tilsynsbesøg.

Der er i spillelovens § 34 fastsat en aldersgrænse på 18 år for at deltage i væddemål.

5.3.2. Spiludbydernes egne regelsæt og branchekodekser

Ud over de fastsatte regler i medfør af love og bekendtgørelser, som spiludbyderne skal følge for lovligt at kunne udbyde spil i Danmark, har spiludbyderne fastsat egne regler for deres eget virke, som bidrager til at bekæmpe matchfixing. Matchfixing udgør en økonomisk trussel for spiludbyderne. Den enkelte spiludbyder har et incitament til at sikre, at kunderne har tillid til, at de spiller i et sikkert miljø, da spiludbyderen helst vil undgå, at kunderne ellers vil spille et andet sted eller ophøre med at spille.

5.3.2.1. Regler / vilkår rettet mod kunder

Ud fra en konkret vurdering af de forskellige risikofaktorer i et væddemål i forhold til matchfixing foretager spiludbydere en risikovurdering/håndtering, som eksempelvis involverer følgende:

- Indsatsbegrænsninger på væddemålet på forskellige niveauer (på nogle enkelte kunder, på nogle sportsgrene og på nogle særlige typer af væddemål – f.eks. live-betting).
- Differentieret fastsættelse af priser og odds baseret på statistiske modeller. F.eks. vil odds på en kamp være lavere, jo mindre information der er tilgængelig om kampen (f.eks. vil der ikke være lige så megen information tilgængelig om en 2. divisions fodboldkamp som for en kamp i den bedste liga).
- Suspendering af konti og fastfrysning af gevinster vundet fra mistænkelige væddemål, indtil der er foretaget en undersøgelse hos spiludbyderen og hos eventuelle relevante eksterne instanser, herunder politiet og idrættens organisationer. Dette forhold er normalt reguleret i den kontrakt, som indgås mellem spilleren og spiludbyderen, når der indgås et kundeforhold. Tilsvarende kan gevinster, vundet fra mistænkelige væddemål hos forhandlere, også spærres.

- Mulighed for at afvise eller ophæve væddemål på idrætsbegivenheder, hvor kunden selv deltager som idrætsudøver, eller hvor kunden i øvrigt medvirker til matchfixing. Dette forhold er normalt reguleret i den kontrakt, som indgås mellem spilleren og spiludbyderen, når der indgås et kundeforhold.

5.3.2.2. Regler rettet mod egne ansatte

Der findes ikke et egentligt regelsæt eller branchekodeks for, hvilke tiltag der skal tages for at reducere risikoen for matchfixing i forhold til spiludbydernes egne ansatte. Regler og praksis varierer derfor fra spiludbyder til spiludbyder. Eksempler på tiltag er:

- forbud mod at videregive informationer til andre spiludbydere
- sikring af de interne arbejdsgange i virksomheden, således at samme ansatte ikke medvirker til alle processer omkring fastsættelsen af odds
- personalemæssige regler for ansattes spil, f.eks. forbud mod såvel ansattes som disses pårørendes deltagelse i spil, hvor de ansatte er direkte involveret i håndteringen af spillet
- ansættelseskontraktlige krav om, at ansatte skal informere virksomheden om eventuel tilknytning til idrætsklubber
- ansættelseskontraktlige krav om, at den ansatte ikke må deltage i arbejdsgiverens spiludbud
- ansættelseskontraktlige krav om, at den ansatte hverken må placere væddemål hos den ansættende spiludbyder eller hos andre spiludbydere.

5.3.2.3. Regler rettet mod forhandlere

Danske Spil A/S stiller ligeledes krav om ansvarlighed til forhandlere, herunder krav om deltagelse i bekæmpelsen af matchfixing. Forhandlerne er således forpligtet til at nægte modtagelse af indsatser i væddemål, hvor der er mistanke om matchfixing. Tilsidesættelse af denne forpligtelse betragtes som en væsentlig misligholdelse af forhandlerkontrakten og kan således medføre, at Danske Spil A/S ophæver en forhandlerkontrakt. Der har ikke været tilfælde, hvor Danske Spil A/S har ophævet en forhandlerkontrakt på denne baggrund. Danske Spil A/S har igennem tiden haft enkelte sager, hvor der er blevet foretaget indskud i manipulerede kampe, men i ingen af disse tilfælde har forhandlerne handlet med mistanke eller positiv viden om, at der blev sat indskud på fiksede kampe.

Danske Spils forhandlere er desuden i henhold til forhandlerkontrakten forpligtet til at sørge for, at spillelovgivningens aldersgrænse for køb af spil efterleves. Forhandlerne skal i ethvert tvivlstilfælde anmode kunden om forevisning af identifikation. Manglende efterlevelse af aldersgrænsen i spillelovgivningen betragtes som væsentlig misligholdelse af forhandlerkontrakten og kan således medføre, at Danske Spil giver en advarsel eller i sidste ende ophæver forhandlerkontrakten. Danske Spil udsteder 10-15 advarsler til forhandlere om året. Danske Spil har endnu ikke oplevet, at samme forhandler har handlet i strid med spillelovgivning-

ens aldersgrænser efter at have modtaget en advarsel. Der har således ikke været tilfælde, hvor Danske Spil har ophævet en forhandlerkontrakt på dette grundlag.

Danske Spils forhandlere og kunder informeres om spillelovgivningens aldersgrænser. F.eks. indskærper Danske Spils regionschefer løbende aldersgrænserne i forbindelse med besøg hos den enkelte forhandler. Derudover påføres kuponerne og kundeskræmme hos forhandlerne information om aldersgrænserne.

Danske Spil har oplyst, at der ved eventuelle kundehenvendelser om overtrædelse af spillelovgivningens aldersgrænse hos forhandlerne tages kontakt til den pågældende forhandler, som herefter skal afgive en nærmere skriftlig forklaring i sagen. På baggrund af denne forklaring overvejer Danske Spil, om der skal foretages yderligere i sagen, herunder eventuel opsigelse af forhandlerkontrakten med den pågældende forhandler. Desuden kan Spillemyndigheden orienteres herom.

5.3.2.4. Branchekodekser

Såvel EL²⁴ som ESSA²⁵ har etableret branchekodeks og lignende tiltag, der bl.a. har til formål at bekæmpe matchfixing. En række af spiludbyderne i Danmark har tilsluttet sig et af disse.

Tiltagene indeholder bl.a. krav om, at medlemmerne skal:

- implementere nødvendige interne kontroller og processer for at identificere mistænkelige væddemål
- indgå i overvågningssamarbejder (early warning systems), således at observationer kan rapporteres indbyrdes og analyseres med henblik på vurdering af, om relevante idrætsforbund skal underrettes
- undgå interessekonflikter
- fremme ansvarligt spil
- beskytte persondata
- samarbejde med idrættens organisationer m.v. på basis af indgåede samarbejdsaftaler om udveksling af information.

De af spiludbyderne, som er medlemmer af EGBA²⁶, forpligter sig til at overholde et sæt af fælles standarder udarbejdet af den Europæiske Komité for Standardisering (CEN), som er et omfattende sæt af standarder, der dækker alle aspekter af online spil og væddemål og dertil knyttede ydelser.²⁷ Hvorvidt medlemmerne overholder standarderne fastsat af CEN, kontrolleres i en årlig revision foretaget af et testinstitut.

²⁴ Danske Spil er medlem af European Lotteries (EL) og har tilsluttet sig EL's branchekodeks

²⁵ Alle medlemmer af DOGA, på nær Betfair, er medlem af ESSA og har tilsluttet sig ESSA's branchekodeks. Dette inkluderer: Bet365, Betssafe, Ladbrokes, Sportingbet og Unibet. Endvidere er Bwin.party og Stanleybet, der ikke er medlemmer af DOGA, medlemmer af ESSA.

²⁶ Bwin.party og Unibet

²⁷ F.eks. "CWA 16259 on Responsible Remote Gambling Measures"

CEN-standarderne indeholder bl.a. standarder for beskyttelse af mindreårige, bekæmpelse af økonomisk kriminalitet inden for spil, beskyttelse af persondata, snyd, væddemålsrisikohåndtering og ansvarlig markedsføring.

5.4. Anden regulering

I dette afsnit beskrives sekundær lovgivning, dvs. lovgivning, der ikke direkte regulerer matchfixing, men som bidrager til at sætte rammerne for bekæmpelsen af matchfixing.

5.4.1. Persondataloven

Persondataloven er relevant for matchfixingproblemstillingen i forhold til bl.a. udveksling af oplysninger om mistænkelige transaktioner og anden mistænkelig adfærd mellem spiludbydere, idrætsorganisationer og myndigheder.

5.4.1.1. Persondatalovens anvendelsesområde

Persondataloven regulerer bl.a. behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. persondatalovens § 1, stk. 1. Loven gælder således også for behandling af oplysninger i manuelle registre, såsom et kartotek eller en fortegnelse, som opbevares struktureret efter bestemte kriterier vedrørende personer for at lette adgangen til de indeholdte personoplysninger.

Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. persondatalovens § 1, stk. 2.

Det følger af persondatalovens § 2, stk. 1, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

Persondatalovens geografiske anvendelsesområde er reguleret i lovens § 4. Det følger af § 4, stk. 1, at loven gælder for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark, hvis aktiviteterne finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område.

Uden for bestemmelsen falder ifølge lovens forarbejder (lovforslag nr. L 147 af 9. december 1999) de tilfælde, hvor en dataansvarlig, som er etableret uden for dansk område, f.eks. i en anden medlemsstat, udøver aktiviteter på dansk område.

Etablering i bestemmelsens forstand foreligger, når der er tale om faktisk udøvelse af aktiviteter gennem en mere permanent struktur. Den pågældende strukturs retlige form er uden betydning. Omfattet vil således kunne være aktiviteter, der udøves af såvel filialer som datterselskaber med status som juridisk person.

Persondataloven gælder ifølge § 4, stk. 3, også for en dataansvarlig, som er etableret i et tredjeland, hvis 1) behandlingen af oplysninger sker under benyttelse af hjælpemidler, der befinder sig i Danmark, medmindre hjælpemidlerne kun benyttes med henblik på forsendelse af oplysninger gennem Det Europæiske Fællesskabs område, eller 2) indsamling af oplysninger i Danmark sker med henblik på behandling i et tredjeland.

Ved "tredjeland" forstås ifølge persondatalovens § 3, nr. 9, en stat, som ikke indgår i Det Europæiske Fællesskab, og som ikke har gennemført aftaler, der er indgået med Det Europæiske Fællesskab, og som indeholder regler svarende til direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

5.4.1.2. Persondatalovens behandlingsregler

Der er i persondatalovens § 5 fastsat en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger. Bestemmelsen fastsætter således bl.a., at behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål, at oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles, at oplysninger skal ajourføres, og at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

I persondatalovens § 6, stk. 1, er fastsat de generelle betingelser for, hvornår behandling af oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling af oplysninger kun må finde sted, hvis en af betingelserne i bestemmelsens nr. 1-7 er opfyldt. Det drejer sig bl.a. om behandlinger, som den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til, jf. nr. 1, eller som er nødvendige for at forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse, jf. nr. 7.

Det er ifølge forarbejderne til bestemmelsen i § 6, stk. 1, nr. 7, en betingelse for at kunne anvende bestemmelsen, at den dataansvarlige har foretaget en vurdering af, hvorvidt hensynet til den registreredes interesser overstiger hensynet til de in-

teresser, der ønskes forfulgt med behandlingen, og at denne vurdering falder ud til fordel for de interesser, der ønskes forfulgt. Den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysninger videregives, vil også kunne forfølge andre end deres egne interesser. En forudsætning herfor er dog, at der er tale om andres berettigede interesser.

Behandling, herunder videregivelse, af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8. De oplysninger, der omfattes af bestemmelsen i § 7, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt helbredsmæssige og seksuelle forhold. Sådanne oplysninger må kun behandles i visse situationer, f.eks. hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, jf. bestemmelsens stk. 2, nr. 1, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. stk. 2, nr. 4.

Persondatalovens § 8 omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7. Af bestemmelsens stk. 1 følger, at den offentlige forvaltning ikke må behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1, nævnte, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Af persondatalovens § 8, stk. 2, følger, at de i stk. 1 nævnte oplysninger ikke må videregives. Videregivelse kan dog ske, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, eller hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en persons eller virksomheds opgaver for det offentlige.

Af persondatalovens § 8, stk. 4, følger, at private må behandle, herunder opbevare, oplysninger om bl.a. strafbare forhold, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at bestemmelsen tilsigter at videreføre den gældende retstilstand efter loven om private registre m.v., og at bestemmelsen derfor opstiller meget snævre rammer for, hvornår der kan ske registrering af følsomme personoplysninger uden samtykke. Det fremgår desuden, at bestemmelsen giver mulighed for, at en virksomhed kan registrere oplysninger om strafbare forhold med henblik på indgivelse af politianmeldelse og

eventuel senere afgivelse af vidneforklaring i retten. Oplysningerne skal dog slettes snarest muligt, jf. § 5, stk. 5.

Videregivelse af de i § 8, stk. 4, nævnte oplysninger om bl.a. strafbare forhold må ikke ske uden den registreredes udtrykkelige samtykke. Videregivelse kan dog ske uden samtykke, når det sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse. Dette følger af bestemmelsens stk. 5.

De nævnte bestemmelser forudsætter, at der i hvert enkelt tilfælde, hvor private skal behandle oplysninger, foretages en konkret vurdering af, om der er det fornødne retlige grundlag for at behandle, herunder videregive, personoplysninger.

Oplysninger om, at en person – f.eks. i forbindelse med matchfixing – har handlet i strid med straffeloven eller anden strafbelagt lovgivning, udgør oplysninger om strafbare forhold omfattet af persondatalovens § 8.

Oplysninger om, at en person har handlet i strid med idrættens egne regler, f.eks. forbuddet mod matchfixing i DIFs matchfixinglovregulativ, må som udgangspunkt anses for at være ikke-følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 6. Der kan herved henvises til Datatilsynets udtalelse af 5. januar 2006 i sagen j.nr. 2005-216-0250, hvori tilsynet lagde til grund, at offentliggørelse af afgørelser fra Patientklagenævnet skulle vurderes efter persondatalovens § 6, og tilsynets afgørelse af 20. februar 2013 i sagen j.nr. 2012-227-0021, hvori tilsynet udtalte, at bl.a. oplysninger om disciplinærsager anses for omfattet af persondatalovens § 6. Herudover kan der henvises til betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v., s. 113 f, og det heri anførte om oplysninger om disciplinære sanktioner.

Det kan dog ikke udelukkes, at oplysninger om, at en person har handlet i strid med idrættens egne regler, og om sanktionering heraf i visse tilfælde vil kunne udgøre oplysninger om rent private forhold omfattet af persondatalovens § 8. Der kan herved henvises til Anti Doping Danmarks anmeldelse til Datatilsynet under j.nr. 2002-42-0455, hvoraf det fremgår, at oplysninger om eventuelle sanktioner i idrættens regi som følge af konstateret dopingmisbrug er anset for at udgøre oplysninger om andre rent private forhold omfattet af persondatalovens § 8.

5.4.1.3. Persondatalovens samtykkekrav

Det følger af persondatalovens § 3, nr. 8, at der ved den registreredes samtykke forstås enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilger i, at oplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling.

Der gælder ifølge forarbejderne til bestemmelsen ikke noget formkrav til et samtykke. Der kan således være tale om såvel skriftligt som mundtligt samtykke fra den registrerede, ligesom samtykket også vil kunne gives digitalt. Da bevisbyrden for, at der foreligger et samtykke, der opfylder lovens krav, påhviler den dataansvarlige, anbefales det dog i forarbejderne, at et samtykke i videst muligt omfang afgives skriftligt.

Et samtykke skal endvidere være frivilligt. Samtykket må således ikke være afgivet under tvang. Dette gælder, uanset om det er den dataansvarlige selv eller andre, der øver pression over for den registrerede.

Herudover skal der være tale om et specifikt samtykke. I kravet herom ligger, at et samtykke skal være konkretiseret i den forstand, at det klart og utvetydigt fremgår, hvad det er, der meddeles samtykke til. Det skal således af et meddelt samtykke fremgå, hvilke typer af oplysninger der må behandles, hvem der kan foretage behandling af oplysninger om den samtykkende, og til hvilke formål behandlingen kan ske.

Endelig skal samtykket være informeret i den forstand, at den samtykkende skal være klar over, hvad det er, vedkommende meddeler samtykke til. Den dataansvarlige må således sikre sig, at der gives den registrerede tilstrækkelig information til, at den pågældende kan vurdere, hvorvidt samtykke bør meddeles.

Det følger herudover af de enkelte behandlingsregler (§§ 6-8), at et samtykke skal være udtrykkeligt. Heri ligger ifølge persondatalovens forarbejder bl.a., at den dataansvarlige ikke kan opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af personoplysninger.

Den registrerede kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde et samtykke, jf. § 38. Virkningen heraf vil i givet fald være, at den behandling af oplysninger, som den registrerede tidligere har meddelt sit samtykke til, normalt ikke må finde sted fremover. Derimod kan den registrerede ikke tilbagekalde sit samtykke med tilbagevirkende kraft, således at allerede foretagne behandlinger af oplysninger om den registrerede, der har fundet sted på baggrund af samtykke, efterfølgende vil skulle anses for uberettigede og dermed vil skulle søges "rettet op på".

5.4.1.4. Oplysningspligt

Persondatalovens kapitel 8-10 indeholder regler om den registreredes rettigheder. Kapitel 8 indeholder regler om oplysningspligt over for den registrerede.

Det følger således af persondatalovens § 28, stk. 1, at den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved indsamling af oplysninger hos den registrerede skal give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er be-

stemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser. Som eksempler på sådanne yderligere oplysninger nævnes i bestemmelsen a) kategorierne af modtagere, b) om det er obligatorisk eller frivilligt at besvare stillede spørgsmål samt mulige følger af ikke at svare og c) om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Hvor oplysninger er indsamlet hos andre end den registrerede, påhviler det ifølge § 29, stk. 1, den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser. Som eksempler på sådanne yderligere oplysninger nævnes i bestemmelsen, a) hvilken type oplysninger det drejer sig om, b) kategorierne af modtagere og c) om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Persondatalovens § 28, stk. 2, § 29, stk. 2 og 3, samt § 30 indeholder en række undtagelser til reglerne om oplysningspligt i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1.

Oplysningspligten gælder således f.eks. ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de pågældende oplysninger, jf. persondatalovens § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2.

Der kan desuden gøres undtagelse fra reglerne om oplysningspligt, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv, jf. persondatalovens § 30, stk. 2, nr. 4.

5.4.1.5. Anmeldelse

Persondatalovens kapitel 12 og 13 indeholder bestemmelser om anmeldelse af behandlinger, som foretages for henholdsvis den offentlige forvaltning og en private dataansvarlig.

Det følger af persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 1, at der forinden iværksættelse af en behandling, som foretages for den offentlige forvaltning, og som omfatter oplysninger, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Det følger desuden af persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 1, at der forinden iværksættelse af en behandling, som foretages for en privat dataansvarlig, og som omfatter oplysninger, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 4, skal indhentes en tilladelse fra Datatilsynet. Tilsvarende gælder, når behandlingen sker med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret, jf. § 50, stk. 1, nr. 2.

5.5. Sammenfatning

For at skabe et overblik over, hvordan området reguleres, er de enkelte handlinger og den tilknyttede regulering indsat i en tabel nedenfor.

Handling	Regulering	Hvem er omfattet
Bedrageri	Straffeloven DIFs matchfixinglovregulativ	Alle
Vold, tvang, frihedsberøvelse, trusler, afpresning	Straffeloven DIFs matchfixinglovregulativ	Alle
"Bestikkelse inden for idrætten"	DIFs matchfixinglovregulativ	Personer med tilknytning til idrætten
Manipulationen af resultatet	DIFs matchfixinglovregulativ	Personer med tilknytning til idrætten
Misbrug eller videregivelse af intern viden	DIFs matchfixinglovregulativ Visse spiludbyderes ansættelseskontrakter/interne regler	Personer med tilknytning til idrætten Nogle ansatte ved spiludbydere
Spil på kampe, hvori man selv deltager	DIFs matchfixinglovregulativ Visse spiludbyderes vilkår	Personer med tilknytning til idrætten
Spil på egne eller andre udbyderes spilprodukter	Visse spiludbyderes ansættelseskontrakter/interne regler	Nogle ansatte ved spiludbydere

Sanktionerne er:

Aktør	Sanktion
Spiludbyder (kunder)	Fastfrysning af gevinster Suspendering af konti Afvisning/ophævelse af væddemål
Spiludbydere (forhandlere)	Advarsel eller ophævelse af forhandlerkontrakt
Spiludbyder (ansatte)	Advarsel eller afskedigelse
Idrættens organisationer	Tidsbestemt eller tidsubestemt udelukkelse Bøde eller anden økonomisk sanktion Fratagelse af præmiepenge, gaver m.v. Diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater eller tilsvarende idrætslige disciplinære sanktioner (f.eks. tvangsnedrykning, licensfratagelse, omkamp, overflytning af point til modstandere m.v.)
Retssystemet	Bøde Fængsel
Spillemyndigheden	Tilbagekaldelse af tilladelsen til at udbyde spil og til at være bestyrer

På grund af begrænset praksis i såvel retssystemet som i idrættens verden er det ikke muligt at udarbejde en tabel, der viser sanktionsanvendelsen og -udmålingen.

Desuden har følgende aktører visse forpligtelser:

Aktør	Forpligtelse	Reguleres af
Spiludbydere	Træffe foranstaltninger der er egnede til at reducere risikoen for aftalt spil (matchfixing).	Bekendtgørelser i medfør af lov om spil.
Idrættens organisationer	-	-

6.

INTERNATIONAL REGULERING OG REGULERING/INDSATSER I ANDRE LANDE

6.1. International regulering m.v.

Matchfixing er ikke reguleret på mellemstatsligt niveau. Der forhandles i regi af Europarådet om en konvention på området, og der har i regi af EU været flere berøringer med bekæmpelse af matchfixing. Arbejdet i regi af Europarådet og EU er beskrevet i dette kapitel. Desuden har flere internationale organisationer beskæftiget sig både direkte og indirekte med matchfixing. Således dækker flere af FN's konventioner relaterede problemstillinger, og UNESCO's idrætsministre vedtog på UNESCO's Idrætsministermøde i Berlin i 2013 en resolution, der bl.a. fokuserer på behovet for at beskytte idrættens integritet, herunder at bekæmpe matchfixing. Disse vurderes dog at være mindre relevante for arbejdsgruppens arbejde.

I tillæg til beskrivelsen af arbejdet i regi af Europarådet og EU indeholder kapitlet også en beskrivelse af, hvordan matchfixing er kriminaliseret i andre EU-lande. Endelig beskrives mere detaljeret, hvordan Finland, Norge og Sverige adresserer matchfixing.

6.1.1. Europarådets arbejde med matchfixing

Europarådet har arbejdet med matchfixing i længere tid og afholdt et ministermøde for de idrætsansvarlige ministre i marts 2012, hvor det blev besluttet, at et samarbejdsforum (Enlarged Partial Agreement on Sport eller blot EPAS) under Europarådet i samarbejde med væsentlige interessenter skulle påbegynde et arbejde med at udforme en mulig konvention om bekæmpelse af matchfixing.²⁸

Konventionsforhandlingerne startede i efteråret 2012. Europarådet forventer, at konventionen vil blive åbnet for undertegnelse i løbet af efteråret 2014. Foruden de lande, der deltager i forhandlingerne, har repræsentanter fra såvel idrætsbevægelsen som spiludbydere løbende været konsulteret mellem forhandlingerne. I forhandlingerne deltog foruden medlemmer af EPAS også andre Europaråds-medlemmer samt lande uden for Europa (herunder Australien, Canada og Japan).

²⁸ Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer kan findes her:
<https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=2162397&Site=CM&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383>

Danmark har i forhandlingerne været repræsenteret ved Kulturministeriet, Justitsministeriet og Skatteministeriet. I skrivende stund er første etape af konventionsforhandlingerne overstået. Teksten er ikke færdigforhandlet, men forventes ikke at undergå markante ændringer.

Det seneste konventionsudkast forpligter staten til at koordinere politikker og handlinger for alle offentlige myndigheder, der er i berøring med kampen mod matchfixing, og staten skal, hvor nødvendigt, overveje muligheden for at hjælpe idrætsorganisationer, herunder ved at finansiere mekanismer til at bekæmpe matchfixing.

Som nævnt ovenfor er forhandlingerne ikke afsluttet i skrivende stund, og det er derfor heller ikke muligt at tage endelig stilling til de lovgivningsmæssige konsekvenser af en eventuel dansk ratifikation.

Det er umiddelbart vurderingen, at Danmark i langt det væsentligste lever op til kravene i det foreliggende udkast til konvention, herunder på det strafferetlige område. Dog indeholder konventionsudkastet enkelte nye forpligtelser.

I konventionsudkastet opfordres idrætsorganisationerne til at tage en række initiativer til bekæmpelse af matchfixing. De fleste initiativer er allerede iværksat af idrætsorganisationerne i forbindelse med DIFs matchfixinglovregulativ (se nedenfor). Konventionsudkastet giver dog anledning til at vurdere, om følgende forhold inden for idrættens organisationer pt. er tilstrækkeligt håndteret i en dansk kontekst:

- Regler, der skal sikre overholdelse af kontraktlige og andre forpligtelser for idrætsorganisationerne og deres tilknyttede medlemmer
- Effektiv monitorering af forløbet af idrætskonkurrencer, der er eksponeret for matchfixing
- Videregivelse af information om mulige og faktiske matchfixingsager til de relevante myndigheder
- Udpegning af dommere og officials så sent som muligt inden kampe.

Endvidere kan det overvejes, om der i tilstrækkelig grad er truffet foranstaltninger med henblik på at tilbageholde støtte til såvel idrætsudøvere, som er sanktioneret for matchfixing, som til idrætsorganisationer, der ikke vedtager og oprettholder egne regler for at bekæmpe matchfixing.

Inden for spilområdet giver konventionsudkastet anledning til følgende overvejelser:

- Hvilke informationer i relation til spiltyper og spilobjekter skal videregives til arrangører af idrætskonkurrencer med henblik på at understøtte deres bestræbelser på at identificere og håndtere risici for matchfixing, samt hvornår og med hvilke begrundelser skal informationerne gives til arrangøren?

- Hvilke mekanismer kan understøtte, at idrætsudøvere m.v. forhindres i at spille på egne kampe – hvilket informationsflow er der behov for, og hvilke mekanismer kan opstilles?

Konventionsudkastet indeholder en forpligtelse til at identificere en national platform for informationsudveksling, hvis primære rolle vil være i overensstemmelse med national ret, herunder reglerne om persondatabeskyttelse, bl.a. at:

- fungere som informationscenter, der samler og videregiver informationer med relevans for kampen mod matchfixing til de relevante organisationer og myndigheder
- koordinere den nationale kamp mod matchfixing
- modtage, centralisere og analysere information om irregulære og mistænkelige væddemål på idrætskonkurrencer og hvor det findes nødvendigt udstede alarmer
- overføre informationer om mulige overtrædelser af såvel lovgivning som idrættens disciplinære regler til relevante myndigheder og organisationer
- samarbejde med andre relevante myndigheder og organisationer på nationalt og internationalt niveau, herunder nationale platforme i andre lande.

I relation hertil bør det drøftes, hvorledes indholdet for den nationale platform skal være, og hvordan den rent praktisk skal organiseres, herunder hvor den organisatorisk skal være placeret. Se afsnit 9.4.2

I forhold til informationsudvekslingen bør det med respekt for persondatalovens regler vurderes:

- hvilke typer af oplysninger der er behov for at sikre udveksling om, herunder hvilke oplysninger har hhv. idrætten og spiludbydere behov for, for at kunne iværksætte en effektiv indsats.
- hvilke situationer der bør føre til udveksling af information mellem de forskellige aktører.
- hvordan udvekslingen af oplysninger bør ske, herunder om de enkelte aktører bør tilskyndes til direkte kontakt, eller om oplysningerne primært bør kanaliseres gennem den nationale platform.

6.1.2. EU

EU arbejder med matchfixing i flere regi, dels i regi af udbydelse af onlinespil i det indre marked, dels i forbindelse med samarbejdet på idrætsområdet.

Foruden nedenstående reguleringer, anbefalinger m.v. har EU-Kommissionen igangsat og støttet en række projekter, der understøtter arbejdet med bekæmpelse af matchfixing, herunder bl.a. et studie af den strafferetlige regulering af

matchfixing i EU-landene,²⁹ et studie om, hvordan man skal rapportere mistænkelig spil/væddemål, samt et studie om interessekonflikter mellem spiludbydere, herunder risikovurderinger.

6.1.2.1. EU-regler om regulering af online spil

Spil er i meget begrænset omfang reguleret i specifik EU-lovgivning.

EU-Domstolen har gennem en række domme opstillet generelle retningslinjer for fortolkningen af det indre markeds grundlæggende frihedsrettigheder på området for spil. EU-Domstolen har i sin praksis fastslået, at spil om penge er omfattet af artikel 49 og artikel 56 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. EU-Domstolen har endvidere fastslået, at nationale foranstaltninger, der kan hæmme udøvelsen af disse frihedsrettigheder eller gøre udøvelsen heraf mindre tiltrækkende, skal:

- være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn
- være egnede til at sikre virkeliggørelsen af det formål, der forfølges
- ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

Den danske spillelovgivning er i overensstemmelse med de hensyn, som efter EU-Domstolens praksis samlet lovligt kan varetages inden for rammerne af Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde i forbindelse med regulering af spilområdet.

EU-Domstolen har således på spilområdet givet medlemsstaterne et betydeligt skøn i forhold til den nærmere udformning af reguleringen.

Der er derfor stor forskel på, hvordan onlinespil, herunder sportsvæddemål, er reguleret i de forskellige medlemsstater. Nogle medlemsstater forbyder onlinespil, andre har monopolordninger, og endelig har et stigende antal medlemsstater³⁰, herunder bl.a. Frankrig, Italien, Storbritannien og Danmark, indført licensordninger.

Kommissionens grøn bog om onlinespil

På baggrund af rådskonklusioner fra EU-Rådet (Konkurrence)³¹ udsendte EU-Kommissionen den 24. marts 2011 en grøn bog om onlinespil³², som havde til formål at indsamle informationer om mange emner med tilknytning til onlinespil – matchfixing var et af disse emner.

²⁹ KEA (2012): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, rapporten kan downloades på: http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-sports-fraud-final-version_en.pdf

³⁰ Albanien, Belgien, Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Litauen, Letland, Montenegro, Makedonien, Polen, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Storbritannien, Tjekkiet, Tyskland, Østrig og Ungarn har indført licensordninger.

³¹ Conclusions on the framework for gambling and betting in the EU Member States, 10 December 2010 – Council document 16884/10.

³² KOM (2011) 128 – Grøn bog om onlinespil i det indre marked: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0128:FIN:DA:PDF>

Grønbogen indeholdt 51 spørgsmål, og der var tale om en bred europæisk høringsrunde, hvor den danske regering inden høringsfristen (31. juli 2011) afgav svar på de spørgsmål, der vedrørte udformningen af reglerne om onlinespil.

Kommissionens meddelelse "Mod et samlet europæisk regelsæt for onlinespil"

Med henblik på at skabe et bedre regelsæt for onlinespiltjenester i EU og bane vej for et udbygget samarbejde mellem medlemsstaternes reguleringsmyndigheder kom Kommissionen den 20. oktober 2012 – som opfølgning på grønbogen om onlinespil – med en meddelelse benævnt "Mod et samlet europæisk regelsæt for onlinespil"³³. Meddelelsen fokuserer på tiltag på 5 områder, hvor der oplystes en række initiativer – nogle, som Kommissionen vil tage, og andre, som medlemsstaterne opfordres til at tage.

Tiltagene fokuserer på følgende fem indsatsområder:

1. Overensstemmelse mellem nationale reguleringsrammer og EU-lovgivningen
2. Forbedring i forbindelse med tilsyn, administrativt samarbejde og effektiv håndhævelse
3. Beskyttelse af forbrugere og borgere, mindreårige og sårbare grupper
4. Forebyggelse af svig og hvidvaskning af penge
5. Sikring af sportens integritet og forebyggelse af aftalt spil.

For så vidt angår punkt 5 vedrørende sikring af sportens integritet og forebyggelse af aftalt spil, vil Kommissionen som det vigtigste:

- vedtage en henstilling om bedste praksis i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af aftalt spil i forbindelse med væddemål i 2014
- deltage i Europarådets arbejde med en eventuel konvention vedrørende bekæmpelse af manipulation af sportsresultater
- fremme internationalt samarbejde og dialoger om forebyggelse af aftalt spil.

Medlemsstaterne opfordres til at:

- oprette nationale kontaktpunkter, hvor alle de relevante aktører, som er involveret i bekæmpelse af aftalt spil, kan mødes
- udstyre nationale rets- og administrationssystemer med redskaber, ekspertise og ressourcer til at bekæmpe aftalt spil
- overveje bæredygtig finansiering af foranstaltninger til sikring af sportens integritet.

³³ KOM (2012) 0596 – Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg og Regionsudvalget: Mod et samlet europæisk regelsæt for onlinespil:
<http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/dossier/files/download/082dbcc539edbc43013a9c8f40c52b9b.do>

Kommissionen har nedsat en ekspertgruppe³⁴, som skal bistå med arbejdet. Spørgsmålet om sikring af sportens integritet om forebyggelse af aftalt spil er endnu ikke blevet taget op i ekspertgruppen. Kommissionens arbejde – herunder udkast til en henstilling om bedste praksis i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af aftalt spil i forbindelse med væddemål – vil givetvis skulle ses i lyset af arbejdet i Europarådet om en konvention om bekæmpelse af matchfixing.

6.1.2.2. EU's regulering på idrætsområdet

EU's virke på idrætsområdet sker med hjemmel i artikel 165 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde:

“Artikel 165

1. (...) Unionen bidrager til fremme af sport i Europa og tager i den forbindelse hensyn til sportens specifikke forhold, dens strukturer, der bygger på frivillighed, og dens sociale og uddannende funktion.

2. Målene for Unionens indsats er: (...)

– at udvikle sportens europæiske dimension ved at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, samt ved at beskytte sportsudøvernes, især de yngstes, fysiske og moralske integritet.”³⁵

Ved “Unionen bidrager til fremme af sport” forstås, at Unionen skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere disses indsats med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for idrætten. Unionen kan altså ikke med hjemmel i artikel 165 vedtage regulering, der er bindende for medlemslande.

Kommissionens hvidbog om idræt:

Kommissionens hvidbog fra 2007³⁶ omtaler ikke direkte matchfixing, men anerkender, at idrætten også udgør en mulig arena for korruption, hvidvaskning af penge og anden form for økonomisk kriminalitet, både lokalt, nationalt og internationalt. Idrætssektoren er præget af internationalisering, og korruption i sektoren har derfor ofte en grænseoverskridende karakter. Kommissionen anbefaler derfor, at korruption på europæisk plan skal bekæmpes på europæisk plan, ligesom Kommissionen anbefaler, at EU's ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge også bør anvendes på idrætssektoren.

Konkret skriver kommissionen, at:

“Kommissionen vil understøtte offentlig-private partnerskaber mellem repræsentanter for interesser på sportsområdet og de korruptionsbe-

³⁴ Skatteministeriets departement og Spillemyndigheden er repræsenteret i ekspertgruppen

³⁵ Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, afsnit XII (uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport), art. 165

³⁶ KOM(2007) 391 – Hvidbog om Idræt, EU-Kommissionen (2007):

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52007DC0391&from=DA>

kæmpende myndigheder med henblik på at identificere sårbarhed over for korrupsion i sportssektoren og bidrage til udvikling af effektive forebyggende og repressive strategier til korrupsionsbekæmpelse.”

Og:

“Kommissionen vil også fremover overvåge gennemførelsen af EU's lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge i medlemsstaterne inden for sportssektoren.”³⁷

Kommissionens meddelelse om udviklingen af sportens europæiske dimension: Som opfølgning på Kommissionens hvidbog om idræt udarbejdede Kommissionen efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten, hvorved idræt blev et formelt EU-samarbejdsområde, “Meddelelse om udviklingen af sportens europæiske dimension”³⁸, hvor Kommissionen bl.a. behandler idrætskonkurrencens integritet. I den forbindelse skriver Kommissionen:

“Aftalt spil ødelægger idrættens etik og integritet. Hvad enten det er knyttet til påvirkning af væddemål eller til idrætsmæssige mål, er der tale om en form for korrupsion, og det sanktioneres som sådan i national strafferet. Internationale kriminelle netværk spiller en rolle i forbindelse med aftalt spil i tilknytning til ulovlige væddemål. På grund af idrættens verdensomspændende popularitet og væddemålsaktiviteternes grænseoverskridende karakter rækker problemerne ofte ud over de nationale myndigheders kompetence. Idrættens interessenter har samarbejdet med offentlige og private spiludbydere om udvikling af systemer for hurtig varsling og af uddannelsesprogrammer, men resultaterne har været blandede. Kommissionen vil samarbejde med Europarådet ved analysen af de faktorer, der kan bidrage til en mere effektiv behandling af spørgsmålet om aftalt spil på nationalt, europæisk og internationalt plan. Integritet inden for idræt er også et emne, der vil blive taget op i den næste høring, der iværksættes af Kommissionen om onlinespilletjenester i EU.”³⁹ (se afsnit 6.1.2.1 vedr. onlinespilletjenester og opfølgningen på høringen herom).

Rådets EU-arbejdsplan for sport for 2011-2014:

Som svar på Kommissionens meddelelse om udviklingen af sportens europæiske dimension vedtog Rådet en EU-arbejdsplan for sport for 2011-2014⁴⁰.

³⁷ KOM(2007) 391 – Hvidbog om Idræt, EU-Kommissionen (2007), side 16: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52007DC0391&from=DA>

³⁸ KOM(2011) 18 – Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0012:FIN:DA:PDF>

³⁹ KOM(2011) 18 – Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, side 14: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0012:FIN:DA:PDF>

⁴⁰ OJ C 162, 1.6.2011 – Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om en EU-arbejdsplan for sport for 2011-2014: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:162:0001:0005:DA:PDF>

Det følger af EU-arbejdsplanen, at medlemsstaterne, kommissionen og formandskaberne bl.a. skal prioritere arbejdet med "sportens integritet, især bekæmpelse af doping, aftalt spil og fremme af god forvaltningspraksis" (på eng.: "integrity of sport, in particular the fight against doping, match-fixing and the promotion of good governance").

Desuden nedsattes en ekspertgruppe om god forvaltningspraksis inden for sport, der skulle udarbejde henstillinger til fremtidige overvejelser om udviklingen af en europæisk dimension af sportens integritet, først med fokus på bekæmpelse af aftalt spil.⁴¹ I praksis udarbejdede ekspertgruppen en række anbefalinger, der efterfølgende indgik i Rådets formandskabs konklusioner af 26. og 27. november 2012⁴² om en strategi til bekæmpelse af manipulation med sportsresultater (se afsnit om disse nedenfor).

Rådskonklusioner af den 15. november 2011 om bekæmpelse af matchfixing:

Rådets første substansmæssige policy papir om matchfixing var det polske formandskabs rådskonklusioner om bekæmpelse af aftalt spil, der blev vedtaget d. 15. november 2011⁴³, i hvilke Rådet opfordrer til en indsats til bekæmpelse af aftalt spil, hvor rådet fokuserer på:

- Uddannelse, oplysning m.v.
- Samarbejde, informationsudveksling og dialog mellem alle interessenter
- Deltagelse i internationale fora (herunder bl.a. i EU-regi m.v.)
- Øge vidensgrundlaget om matchfixing gennem studier, projekter m.v.

Formandskabskonklusion af den 26.-27. november 2012 om en strategi til bekæmpelse af manipulation med sportsresultater:

Som opfølgning på rapporten fra ekspertgruppen om god forvaltningspraksis inden for sport fortsatte drøftelserne på EU-niveau om EU's indsats mod matchfixing i efteråret 2012. Det cypriotiske formandskab fremlagde i november 2012 et udkast til Rådskonklusioner, som det dog ikke lykkedes at opnå enighed om i Rådet. Det cypriotiske formandskab besluttede derfor i stedet at udsende formandskabskonklusioner om en strategi til bekæmpelse af manipulation med sportsresultater.⁴⁴

De cypriotiske formandskabskonklusioner er mere omfattende, detaljerede og specifikke end de ovenfor nævnte rådskonklusioner af 15. november 2011. Bl.a. sætter formandskabskonklusionerne fokus på følgende:

⁴¹ OJ C 162, 1.6.2011 – Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om en EU-arbejdsplan for sport for 2011-2014:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:162:0001:0005:DA:PDF>

⁴² Formandskabskonklusioner om etableringen af en strategi til bekæmpelse af manipulation med sportsresultater:

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/133873.pdf

⁴³ OJ C 378, 23.12.2011 – Rådets konklusioner om bekæmpelse af aftalt spil:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:378:0001:0002:DA:PDF>

⁴⁴ Formandskabskonklusioner om etableringen af en strategi til bekæmpelse af manipulation med sportsresultater:

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/133873.pdf

- Strafferetlige, civile eller administrative sanktioner for matchfixing
- Tværnationalt samarbejde mellem politi og anklagemyndigheder samt kapacitetsopbygning af samme
- Spillemyndigheders muligheder for at begrænse udbuddet af spil typer samt adgangen til ulovlige spilleudbydere via bl.a. internettet
- Overvågning af spil m.v.
- Opfordring til at kommissionen indgår i forhandlingerne om en mulig matchfixingkonvention i Europarådsregi
- Fortsat at øge vidensgrundlaget om matchfixing
- Fortsat at uddanne, informere og oplyse om matchfixing
- Inddragelse af matchfixing i adfærdskodeks, manualer, kontrakter m.v. i regi af idrætten.

6.1.2.3. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har i flere omgange beskæftiget sig med matchfixing i form af ikke-bindende betænkninger, rapporter og beslutninger. Parlamentet har beskæftiget sig med matchfixing inden for rammerne af spillemarkedet⁴⁵, organiseret kriminalitet⁴⁶ og idræt⁴⁷.

Det samlede billede af Europa-Parlamentets indsats er, at Parlamentet opfordrer alle relevante aktører, herunder idrættens organisationer, spiludbydere, medlemslande, Rådet og Kommissionen, til at tage ansvar og gøre, hvad de kan på deres respektive områder. Anbefalingerne og opfordringerne spænder således vidt, eksempelvis over at:

- kontrollere og regulere spillemarkedene samt øge gennemsigtigheden og god forvaltningsførelse inden for idrætten
- oplyse, forebygge og øge vidensgrundlaget
- forbyde matchfixing i straffeloven samt retsforfølge matchfixere og bagmænd
- øge samarbejdet mellem lande, myndigheder og andre organisationer.

6.1.3. Internationale idrætsorganisationer

De internationale idrætsorganisationer med potentielt ansvar på matchfixingområdet, som kan få relevans for dansk idræt, er:

- IOC, med direkte ansvar i relation til de olympiske lege og som repræsentant for international idræt
- de internationale specialforbund.

⁴⁵ Schaldemose, Christel (2009): Schaldemosebetænkningen, Europaparlamentet. Kan findes på: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A6-2009-0064+0+DOC+XML+V0//DA>
Creutzmann, Jürgen (2011): Report on gambling in the Internal Market. Kan findes på:

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A7-2011-0342&language=EN>
Fox, Ashley (2013): Report on online Gambling in the internal market. (Udkast – endnu ikke godkendt i EP). Kan findes på: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=REPORT&mode=XML&reference=A7-2013-218&language=EN>

⁴⁶ Bozkurt, Emine (2012): "Match fixing and fraud in sport: putting the pieces together". Kan downloades på: <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201209/20120925ATT52303/20120925ATT52303EN.pdf>

⁴⁷ Fisas Ayxela, Santiago (2011): Beslutning om sportens Europæiske dimension. Kan findes på: www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2011-0385+0+DOC+XML+V0//DA&language=da
Europa-Parlamentet (2013): Fælles beslutningsforslag om matchfixing og korruption i sport. Kan findes på: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+MOTION+P7-RC-2013-0130+0+DOC+XML+V0//DA>

IOCs regler for forbud mod at indgå væddemål i forbindelse med de olympiske lege og enhver form for snyd påvirkende resultaterne af de olympiske konkurrencer i en væddemålskontekst blev kommunikeret til deltagerne forud for de seneste lege i Sochi 2014. Reglerne vedhæftes som bilag 2. For så vidt angår reglerne vedrørende spil/væddemål kan fremhæves, at atleterne:

- aldrig må spille/indgå væddemål eller støtte spilaktiviteter på OL
- skal være forsigtige med hensyn til håndtering af insiderinformation
- absolut ikke må fikse konkurrencer eller forsøge (uretmæssigt) at påvirke forløbet eller resultatet af en konkurrence
- skal fortælle deres nationale olympiske komité, IOC eller lignende, hvis de er i tvivl om, hvordan de skal håndtere personer, som kontakter dem i anledning af spil på deres idræt.

De internationale specialforbund kan potentielt komme til at spille en betydelig rolle i bekæmpelsen af matchfixing med fodboldens FIFA og UEFA i spidsen. Indsatsen vil dog afhænge af politisk prioritering og økonomiske muligheder, og som man har set på dopingområdet gennem de sidste 10 år, siden Det Internationale Anti-Doping Kodeks indførelse, er der en betydelig forskel på de internationale forbunds vilje og evner til at yde en effektiv indsats.

Matchfixing forbydes således i UEFAs Disciplinary Regulations regler samt i FIFAs Code of Ethics.

UEFA har den 28. marts 2014 vedtaget en resolution, som pålægger de nationale fodboldforbund at iværksætte en række konkrete initiativer, som skal forebygge og bekæmpe matchfixing.

6.2. De strafferetlige rammer i udvalgte europæiske lande

I dette afsnit beskrives, hvordan andre europæiske lande strafferetligt har reguleret matchfixing. Afsnittet tager udgangspunkt i KEA-rapporten: Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27.⁴⁸ Rapporten er finansieret af EU-Kommissionen og har til formål at kortlægge, hvordan matchfixing er dækket af national lovgivning i EU-landene.

Rapporten indeholder en oversigt over, hvordan matchfixing er kriminaliseret i forskellige lande via:

- generelle bedrageribestemmelser
- generelle korrupsionsbestemmelser
- snyd i spil/væddemål
- bestikkelse inden for idrætten i straffeloven
- bestikkelse inden for idrætten i idrætslovgivning
- idrætsspecifik straffelovgivning.

⁴⁸ KEA (2012): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, rapporten kan downloades på: http://ec.europa.eu/sport/news/documents/study-sports-fraud-final-version_en.pdf

Det fremgår, at matchfixing i enkelte lande er kriminaliseret gennem flere forskellige bestemmelser, f.eks. er matchfixing i Finland og Tjekkiet omfattet af både korruptions- og bedrageribestemmelser, afhængigt af sagernes karakter. Ikke alle lande har erfaring med at anvende bestemmelserne, men har i forhold til rapporten angivet, hvilke bestemmelser myndighederne forventer at kunne anvende, afhængigt af sagerne.

6.2.1. Generelle bedrageribestemmelser

Matchfixing er i en række EU-lande omfattet af generelle bedrageribestemmelser i straffelovene, herunder i Danmark, jf. afsnit 5.2.1. om straffeloven.

Eksempler på andre lande, som kriminaliserer matchfixing gennem bedrageribestemmelser i straffeloven, er: Østrig, Finland, Tjekkiet, Holland og Tyskland.⁴⁹ Dog har kun Tyskland og Finland konkrete erfaringer med matchfixingsager. Det bemærkes endvidere, at forskellige lande har forskellige definitioner på bedrageri, herunder både bedrageri som berigelse (eller påføring af formuetab) og bedrageri som forsætligt at give et misvisende billede af eksisterende oplysninger/fakta.⁵⁰

6.2.2. Generelle korruptionsbestemmelser

I en række lande er matchfixing omfattet af de generelle straffelovsbestemmelser om korruption, dvs. misbrug af betroet myndighed for egen vindings skyld.⁵¹

I disse lande tages som hovedregel udgangspunkt i bestemmelser om korruption i den private sektor ("private corruption"), herunder bestikkelse med det formål at opnå ydelser, som det er bestikkelsesmodtageren forbudt at tilbyde.⁵²

Enkelte lande, herunder Polen, har forsøgt at kriminalisere matchfixing gennem bestemmelser om korruption i den offentlige sektor, men har i praksis haft svært ved at argumentere for, at personer involveret i matchfixing, herunder særligt atleter, har en offentlig funktion. Polen har således været nødt til at ændre lovgivningen efterfølgende.⁵³

Eksempler på lande, hvor korruptionsbestemmelser i straffeloven er anvendt i forhold til matchfixing, er: Belgien, Tjekkiet, Finland og Frankrig.

Definitionen af "den private sektor" i de enkelte landes bestemmelser om korruption i den private sektor spiller her en central rolle. I Finland har nogle af de klubber, hvis kampe har været udsat for matchfixing, kunnet betragtes som virksomheder, hvilket er en forudsætning for bestemmelsens anvendelse i den finske straffelov. I Frankrig defineres den private sektor som en modsætning til den of-

⁴⁹ If. KEA-rapporten anvender følgende lande bestemmelser om bedrageri til at bekæmpe matchfixing: Østrig, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Ungarn, Irland, Letland, Litauen, Holland og Slovakiet.

⁵⁰ KEA (2012): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 29-32

⁵¹ If. KEA-rapporten anvender følgende lande bestemmelser om korruption til at bekæmpe matchfixing: Belgien, Tjekkiet, Finland, Frankrig, Luxembourg, Rumænien, Slovakiet og Sverige.

⁵² KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 23-29

⁵³ KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 36

fentlige sektor. Det vil sige, at fransk lovgivning om korrupsion i den private sektor omfatter personer, som ikke udøver offentlig myndighed, og som ikke virker i offentlig tjeneste eller hverv, men som har en lederstilling, eller som påtager sig andet arbejde i en erhvervsmæssig eller social egenskab for en individuel eller juridisk person eller for enhver anden instans. Dette inkluderer nonprofitaktiviteter.⁵⁴

6.2.3. Snyd i forbindelse med spil/væddemål

I Storbritannien⁵⁵ er matchfixing endvidere omfattet af specifikke straffebestemmelser om snyd i forbindelse med spil/væddemål. Dvs. at det er strafbart at snyde i forbindelse med spil/væddemål eller at gøre noget med det formål at gøre det muligt for eller hjælpe andre med at snyde i spil/væddemål (eller forsøg herpå). Det er underordnet, om der snydes med henblik på at vinde eller med henblik på at øge vinderchancerne. Lovgivningen vedrører både personer, som indgår væddemålet, og personer, som er involveret i væddemålsrelateret manipulation af idrætsbegivenheder.⁵⁶

6.2.4. Bestikkelse inden for idrætten i straffeloven

Bulgarien og Spanien har konkrete henvisninger til idrætsrelateret korrupsion i deres straffelovsbestemmelser.

Bulgarien har et kapitel i straffeloven om forbrydelser mod idræt. Her kriminaliseres brugen af vold, vildledelse, intimidering eller andre lovstridige metoder til at overtale en anden person til at influere udviklingen eller resultatet af en idrætsbegivenhed.

I Spanien er korrupsionen inden for idrætten specifikt nævnt i straffelovsbestemmelser om "private corruption", hvor passiv såvel som aktiv bestikkelse inden for idrætten er forbudt. Dette i forbindelse med, at man direkte eller gennem en medlemmand lover, tilbyder eller giver en gave eller anden uretmæssig fordel til bestyrelse, ledere, ansatte eller samarbejdspartnere med henblik på, at personen eller en tredjepart undlader at leve op til sine pligter.⁵⁷

6.2.5. Bestikkelse inden for idrætten i generel idrætslovgivning

Cypern, Grækenland og Polen har indført bestemmelser om bestikkelse inden for idrætten i mere generelle idrætslove, dvs. love som vedrører idræt eller idrætsorganisationer generelt.

Omfanget af handlinger, der er kriminaliseret, varierer. I Cypern indeholder landets lov om organisering af idræt forbud mod både aktiv og passiv bestikkelse inden for idrætten med snævert fokus på manipulation med henblik på at opnå mere favorable resultater for en klub mod dens konkurrenter. Den Polske idræts-

⁵⁴ KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 23-29

⁵⁵ Kun Storbritannien er nævnt som eksempel i KEA-rapporten

⁵⁶ KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 32-33

⁵⁷ KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 33-35

lov indeholder forbud mod aktiv og passiv bestikkelse inden for idrætten, forbud mod misbrug af insiderinformation samt forbud mod handel med indflydelse (“trafficking of influence”).⁵⁸

6.2.6. Idrætsspecifik straffelovgivning

Italien, Malta og Portugal har særlovgivning vedrørende bekæmpelse af matchfixing.

Italien har en lov om idrætsbedrageri, hvori aktiv og passiv bestikkelse straffes. Der er i loven desuden indarbejdet en informationspligt om overtrædelser af loven samt dels et forbud mod, at idrætten beskæftiger personer, der er straffet for idrætsbedrageri, dels en mulighed for at forbyde straffede personer adgang til steder, hvor idrætskonkurrencer og lovligt spil/væddemål finder sted.

Malta har tilsvarende en lov om bekæmpelse af korruption (af atleter/spillere). Denne forbyder aktiv og passiv bestikkelse samt påbyder at videregive information om overtrædelser af loven til politiet.

Portugal har en lov om strafansvar for korruption inden for idræt. Denne skelner mellem tre overtrædelser: korruption, herunder passiv og aktiv bestikkelse, ulovlig handel med indflydelse (“influence peddling”), herunder eksempelvis i forhold til agenter og officials, samt aftalt spil eller indgåelse af kriminelle, hemmelige aftaler (criminal collusion).⁵⁹

6.3. Nordiske lande

Dette afsnit indeholder en beskrivelse af indsatsen mod matchfixing i de nordiske lande.

6.3.1 Finland

Det finske Undervisnings- og Kulturministerium, der er ansvarligt for idræt, har vurderet, at den gældende finske straffelov er dækkende.

Finland deltager i forhandlingerne om en mulig konvention mod matchfixing i regi af Europarådet. I Finland er matchfixing reguleret gennem de finske straffelovsbestemmelser om:

- bedrageri
- korruption/bestikkelse i virksomheder⁶⁰
- selskabers strafferetlige ansvar, hvorunder bl.a. bestikkelse, industrispionage og brug af insiderinformation kriminaliseres.

⁵⁸ KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 35-37

⁵⁹ KEA (2013): Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27, side 38-41

⁶⁰ Korruptionsbestemmelserne finder anvendelse, når der er tale om idrætshold, der er organiseret som virksomheder/selskaber, som det eksempelvis er tilfældet for en række professionelle klubber. Bestemmelserne finder ikke anvendelse i foreningsregi – jf. afsnit 6.2.2.

I Finland er der ikke fælles bindende regler for specialforbund vedrørende bekæmpelse af matchfixing. Enkelte specialforbund, f.eks. fodbold, har fastsat egne regler på området.

Den finske idrætsorganisation Valo udviklede i 2010 anbefalinger vedrørende god forvaltningsskik for sine medlemmer. Anbefalingerne fokuserer hverken på matchfixing eller på idrættens integritet, men organisationen vurderer, at god forvaltningsskik i forbundene også er et vigtigt redskab til at håndtere integritetsudfordringer.

I 2011 publicerede Valo anbefalinger om håndtering af matchfixing (manipulation af idrætskonkurrencer). Disse anbefalinger inkluderer blandt andet forebyggelse af matchfixing, interessekonflikter hos atleter, officials og andre personer involverede i idrætskonkurrencer, disciplinære sanktioner samt (krise-)kommunikation. Ideen er, at disse anbefalinger, der primært anbefaler minimumsstandarder, bør implementeres under hensyntagen til forbundnes størrelse og ressourcer. I fremtiden vil bekæmpelsen af matchfixing kunne blive en forudsætning for at modtage offentlige tilskud.

Valo, Veikkaus (Finlands statsejede spiludbyder), Transparency International Finland samt det finske Undervisnings- og Kulturministerium organiserede i 2012 et seminar om sportsintegritet, hvilket inkluderede matchfixing. Mere end 100 forbund og andre interessenter deltog i seminaret.

Det finske Undervisnings- og Kulturministerium leder et samarbejdsforum, hvor ministerier, politiet, idrætsorganisationer og Veikkaus deltager.

6.3.2 Norge

Norge deltager i forhandlingerne om en mulig konvention mod matchfixing i regi af Europarådet. Matchfixing er i Norge reguleret gennem de norske straffelovsbestemmelser om:

- bedrageri
- korruption⁶¹
- mandatsvig (“økonomisk utroskap”)
- tvang.

Det norske Justitsdepartement finder, at den gældende straffelovgivning er dækkende, og der er ikke planer om at gennemføre ny lovgivning på området. Hvad angår korruption fremgår det af “Nasjonal handlingsplan mot kampfiksing i idretten”, at “Dersom man gir eller mottar en “utilbørlig fordel” i anledning stilling, verv eller oppdrag, kan dette straffes som korrupsjon, jf. straffeloven 1902 § 276 a

⁶¹ Den norske straffelovs §§ 387-388 (hvv. korrupsjon og grov korrupsjon) omfatter såvel korruption i den private som i den offentlige sektor. Det er en skærpende omstændighed (grov korrupsjon), hvis korruptionen er rettet mod eller udført af offentlige tjenestemænd.

og straffeloven 2005 § 387. Der fordelen er ment å påvirke en annens utførelse av stilling, verv eller oppdrag, kan handlingen rammes som påvirkingshandel etter straffeloven 1902 § 276 c og straffeloven 2005 § 389.”⁶²

Den 11. december 2012 blev en national handlingsplan mod matchfixing (kampfiksing) i idrætten fremlagt i Norge.⁶³ Handlingsplanen er blevet udarbejdet i et samarbejde mellem Norges Idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske Komité (NIF), Norges Fodboldforbund, Norsk Tipping (Norges statsejede spiludbydere), Lotteri- og stiftelsestilsynet (den norske spillemyndighed), Justis- og beredskapsdepartementet samt Kulturdepartementet. Handlingsplanen indeholder en række konkrete tiltag, som skal gennemføres af de forskellige samarbejdspartnere, herunder at:

- styrke vidensgrundlaget om matchfixing gennem vidensdatabaser, samarbejdsfora, undersøgelser og seminarer
- prioritere holdnings-/kulturskabende arbejde mod matchfixing inden for idrætten gennem uddannelse, oplysning, etiske retningslinjer m.v.
- overvåge og regulere spillevirksomhed, bl.a. gennem grænser for omsætning, alarmer, overvågning af spil, tilsyn med systemer, forhandlere m.v.
- styrke idrættens regelsæt
- sikre en aktiv deltagelse i internationalt samarbejde mod matchfixing for alle de nationale aktører.

I forlængelse af indsatsen omkring styrkelsen af idrættens regelsæt vedtog bestyrelsen for NIF den 15. marts 2013 midlertidige lovændringer i relation til matchfixing (ændringerne skal godkendes på førstkommande årsmøde). I den forbindelse indføres en ny konkret bestemmelse om matchfixing (kampfiksing), hvorefter personer eller organisationer, som manipulerer resultatet eller enkelthederne af en idrætskonkurrence m.h.p. egen eller andres økonomiske vinding, kan straffes. Desuden sikres det, at direkte og indirekte spil på idrætskonkurrencer, man selv har tilknytning til, vil være forbudt. Hidtil har kun spil på eget nederlag været forbudt.

Hertil kommer at, det også inden handlingsplanen fulgte af NIF's love, at:

- en person ikke kan have tillidshverv knyttet til samme idræt i flere idrætsforeninger, som deltager i samme konkurrencer
- personer og organisationer kan straffes for at deltage i pengespil på konkurrencer, hvortil vedkommende har tilknytning som udøver, dommer, træner, holdleder, støttepersonel eller andet

⁶² Nasjonal handlingsplan mot kampfiksing i idretten 2013-2015, Norges Kulturdepartementet (2012): http://www.regjeringen.no/upload/KUD/Idrett/Publikasjoner/Nasjonal_handlingsplan_mot_kampfiksing_i_idretten_2013-2015.pdf Side 7.

⁶³ Nasjonal handlingsplan mot kampfiksing i idretten 2013-2015, Norges Kulturdepartementet (2012): http://www.regjeringen.no/upload/KUD/Idrett/Publikasjoner/Nasjonal_handlingsplan_mot_kampfiksing_i_idretten_2013-2015.pdf

- personer og organisationer kan straffes for:
 - at udøve retsstridig vold, optræder bedragerisk eller anstødeligt,
 - bestikkelse
 - at give urigtige eller vildledende oplysninger
 - på anden måde at optræde, så det kan skade idrætsarbejdet eller idrættens anseelse.

Markedsovervågning er blandt Norsk Tippings vigtigste virkemidler i kampen mod matchfixing, ligesom spiludbyderen gør brug af IT-infrastruktur for sportsvæddemål, der gør det muligt at regulere indsatser på spilobjekter (ved f.eks. at sætte maksimumgrænser for indsatser på idrætten, ligaen, typen af spilleobjekt, typen af udfald m.v. med henblik på at minimere risikoen for bedrageri). Desuden har Norsk Tipping interne kontrolrutiner, herunder af forhandlerledet. Endelig har Norsk Tipping obligatorisk spilkort for sine spillere. Norsk Tipping arbejder pt. på at styrke identiteten mellem spil og den faktiske kunde/forbruger for at kunne reducere misbrug af spilkortene.

6.3.3 Sverige

Sverige deltager ikke i forhandlingerne om en mulig konvention mod matchfixing i regi af Europarådet.

Sverige har oplyst, at matchfixing er reguleret gennem de generelle strafferetsbestemmelser om korruption/bestikkelse. Bestemmelserne om bestikkelse gælder, uanset om det sker i offentligt eller privat ansættelsesforhold. Bestemmelserne blev udvidet med virkning fra 1. juli 2012, således at også deltagere eller dommere og andre, der medvirker ved en idrætskonkurrence, som er genstand for spil, og som i den forbindelse opnår en fordel herved, er omfattet.

Der er ikke gennemført officielle studier/analyser af matchfixing i den svenske strafferet.

Regeringen har bedt Centrum för Idrottsforskning om i løbet af 2013 at gennemføre en uddybende analyse af, hvad der kendetegner god etik inden for idrætten. Det fremgik af opgavebeskrivelsen, at: "En allt mer aktuell utmaning utgörs av idrottslig inblandning i vadhallning på idrottsresultat, något som i många länder visat sig leda till korrupta beteenden. Detta ställer krav på ett förebyggande etiskt arbete för att motverka uppkomst och eventuell förekomst av spelrelaterad korruption."

Regeringen har i forlængelse heraf endvidere bedt Lotteriinspektionen (den svenske spillemyndighed) om i løbet af 2013 at udrede forekomsten af aftalte kampe og lignende forseelser i Sverige. I den forbindelse bliver Lotteriinspektionen bedt om

- at kortlægge, hvilke foranstaltninger idrættens aktører og spiludbyderne Svenska Spel (Sverige statsejede spiludbydere) og ATG (udbyder af hestevæddemål) har truffet for at forhindre matchfixing
- at bedømme, hvor effektive disse foranstaltninger er
- at vurdere behovet for fremtidige tiltag
- at undersøge behovet for samarbejde mellem aktørerne.

Bestyrelsen for Riksidrotts Förbundet (RF) besluttede i 2012 at igangsætte et arbejde for dels at tydeliggøre forbundets holdning vedrørende matchfixing, dels på baggrund af en analyse af reglerne i de svenske specialforbund, Svenska Spel, øvrige nordiske lande m.v. at vurdere, om der er behov for at foretage yderligere for at forebygge matchfixing (“uppgjorda matcher og tävlingar”).

RF's bestyrelse konkluderede efterfølgende, at det fremgår tydeligt af RF's vedtægter, at RF tager afstand fra matchfixing, ligesom der i såvel RF's vedtægter som i konkurrencereglementerne for flere idrætter, herunder bl.a. fodbold, basketball og ishockey, er bestemmelser, der forbyder spil på egne kampe og/eller medvirken til matchfixing i øvrigt.

RF finder således, at matchfixing i tilstrækkelig grad kan bekæmpes gennem 5 artikler i RF's vedtægter, hvorefter der er forbud mod:

- gennem usande oplysninger eller på anden vis at vildlede eller forsøge at vildlede officials (funktionærer) eller andre enkeltpersoner, foreninger eller andre organer inden for RF eller “IdrottsAB” i eller gennem idrætslige aktiviteter
- at give sig selv eller andre en uberettiget fordel i forbindelse med idrætsaktivitet
- at optræde på en måde, hvorved idrættens omdømme eller opretholdelse heraf lider skade
- i øvrigt at forbryde sig mod RF's, distriktsforbundenes eller andre arrangørers konkurrencereglementer
- inden for rammerne af idrætslig virksomhed at gøre sig skyldig i økonomiske uregelmæssigheder, der alvorligt skader idrættens omdømme.

RF's bestyrelse har derfor besluttet ikke at ændre reglerne. Eventuelle tiltag vil derfor fokusere på uddannelse vedrørende de gældende regler samt spredning af oplysninger om samme.

7.

EFTERFORSKNING, UNDERSØGELSE OG MONITORERING AF MATCHFIXINGSAGER

Efterforskningen af matchfixingsager finder sted inden for politiet, inden for idrætten og inden for spilområdet. Nedenfor er beskrevet de respektive områder, og samspillet på tværs af områderne under efterforskningen af matchfixingsager er afslutningsvis beskrevet.

7.1. **Politiets efterforskning**

Som det fremgår af kapitel 5.2, indeholder straffeloven ikke en bestemmelse, der selvstændigt kriminaliserer matchfixing. Straffeloven indeholder dog en række bestemmelser, der efter omstændighederne vil kunne anvendes i sager, hvor personer på utilbørlig måde ændrer – eller forsøger at ændre – forløbet af en idrætskonkurrence.

Det drejer sig navnlig om straffelovens § 279 om bedrageri. Som eksempler på andre bestemmelser, der efter omstændighederne vil kunne bringes i anvendelse, kan nævnes straffelovens § 244 (simpel vold), § 260, stk. 1 (ulovlig tvang), § 261 (frihedsberøvelse), § 266 (kvalificerede trusler) og § 281 (afpresning).

Efter retsplejelovens § 742 indgives anmeldelser om strafbare forhold til politiet. Der er ingen formkrav til anmeldelsen. Den kan således indgives både skriftligt og mundtligt.

Da matchfixing ikke er selvstændigt kriminaliseret, vil politiet – ved modtagelse af en anmeldelse – vurdere, om der som led i matchfixing er begået bedrageri eller andre af de ovenfor nævnte strafbare forhold.

Finder politiet, at der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået, indleder politiet en efterforskning. Det bemærkes, at alle de ovenfor nævnte straffelovsovertrædelser forfølges af det offentlige.

Ifølge retsplejelovens § 743 har politiets efterforskning til formål at klarlægge, om betingelserne for at pålægge strafansvar eller anden strafferetlig retsfølge er til stede.

De mindst intensive efterforskningskridt kan frit iværksættes af politiet, så længe det er begrundet af hensyn til kriminalitetsbekæmpelsen. Det spiller ikke nogen rolle, hvilken slags kriminalitet der efterforskes. Sådanne efterforskningskridt omfatter bl.a. afhøring eller observation på frit tilgængelige steder.

Nogle efterforskningskridt indebærer indgreb i den personlige frihed, integritet eller ejendomsret. Disse indgreb kaldes straffeprocessuelle tvangsindgreb og kan som udgangspunkt kun iværksættes af politiet, anklagemyndigheden eller retten i forbindelse med efterforskning af strafbare forhold. Reglerne herom findes i retsplejelovens §§ 742-821 g.

Som eksempler på hyppigt anvendte tvangsindgreb kan nævnes anholdelse, varetægtsfængsling, observation på et ikke frit tilgængeligt sted, legemsbesigtigelse, legemsundersøgelse, ransagning og beslaglæggelse.

Anvendelse af tvangsindgreb skal være nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelsen. Det kræves derfor normalt, at en række betingelser er opfyldt, før et indgreb kan anvendes.

Der stilles typisk betingelser vedrørende 1) kriminalitetens art, 2) mistankens styrke og 3) det konkrete behov for at anvende netop det pågældende tvangsindgreb i den aktuelle efterforskning.

Betingelserne er forskellige fra indgreb til indgreb. Generelt kan det siges, at kravene normalt er større, jo mere intensivt et indgreb er.

Retsplejelovens bestemmelser om tvangsindgreb forudsætter som hovedregel, at den, som indgrebet rettes imod, er sigtet for en forbrydelse. For så vidt angår nogle af tvangsindgrebene kræves det, at der er tale om en forbrydelse, der er undergivet offentlig påtale eller efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Som nævnt ovenfor er alle de ovenfor nævnte straffelovsovertrædelser undergivet offentlig påtale. Overtrædelserne kan endvidere medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Det indebærer, at størstedelen af de sædvanlige straffeprocessuelle tvangsindgreb vil kunne bringes i anvendelse i en eventuel efterforskning af disse overtrædelser.

Som eksempler på tvangsindgreb i retsplejeloven, der efter omstændighederne vil kunne anvendes, fordi de nævnte overtrædelser er undergivet offentlig påtale og/eller kan medføre *fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover*, kan nævnes

- anholdelse (§ 755)
- varetægtsfængsling (§ 762, stk. 1)
- observation på et ikke frit tilgængeligt sted uden for bolig (§ 791 a, stk. 1-2)

- teleobservation (§ 791 a, stk. 5)
- legemsbesigtigelse og legemsundersøgelse (§§ 792 ff.)
- ransagning (§§ 793 ff.)
- beslaglæggelse og edition (§§ 801 ff.)
- forevisning af fotografier af en mistænkt eller andre end mistænkte (§§ 812 ff.)
- konfrontation (§§ 817 ff.)
- offentliggørelse af signalement (§ 818)
- offentlig efterlysning (§ 819).

Retsplejeloven indeholder herudover en række tvangsindgreb af mere intensiv karakter. Anvendelse af disse tvangsindgreb forudsætter som hovedregel, at der er tale om en overtrædelse, der efter loven kan medføre *fængsel i 6 år eller derover*.

Det drejer sig navnlig om

- indgreb i meddelelshemmeligheden (§§ 780 ff.)
- observation i en bolig eller andre husrum (§ 791 a, stk. 3)
- dataaflæsning (§ 791 b),
- forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation (§ 791 c)
- anvendelse af agenter (§§ 754 a ff.).

Det bemærkes, at kvalificerede trusler (§ 266) og afpresning (§ 281) er udtrykkeligt nævnt i retsplejeloven som overtrædelser, hvor der i forbindelse med efterforskningen kan ske indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. § 781, stk. 1, nr. 3, og observation i en bolig eller andre husrum, jf. § 791 a, stk. 3, nr. 3 – også selvom kvalificerede trusler (§ 266) ikke kan medføre fængsel i 6 år, og afpresning (§ 281) alene kan medføre fængsel i 6 år, når der foreligger afpresning af særligt grov beskaffenhed.

I forhold til bedrageri (§ 279) medfører kravet om en strafferamme på 6 år, at de ovennævnte intensive tvangsindgreb kun vil kunne bringes i anvendelse, hvis efterforskningen drejer sig om bedrageri af særligt grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279.

Ifølge retspraksis er det især størrelsen af det tilegnede beløb, der er bestemmende for, hvorvidt et bedrageri kan anses for at være af særligt grov beskaffenhed. Bedrageri vedrørende et beløb på 500.000 kr. eller derover er i retspraksis blevet anset for at være af særligt grov beskaffenhed.

Tilsvarende gælder det for vold (§ 244) og frihedsberøvelse (§ 261), at de ovennævnte intensive tvangsindgreb kun vil kunne bringes i anvendelse, når der foreligger særligt kvalificerede overtrædelser, herunder f.eks. kvalificeret vold (§ 245), der kan straffes med fængsel indtil 6 år, og frihedsberøvelse for vindings skyld (§ 261, stk. 2), der kan straffes med fængsel indtil 12 år.

Ulovlig tvang (§ 260, stk. 1) kan alene straffes med fængsel indtil 2 år, og intensive indgreb, såsom observation i boligen, telefonaflytning m.v., vil derfor ikke kunne bringes i anvendelse ved efterforskning af denne forbrydelse.

7.2. Oplysning af sager inden for idrætten

På tværs af DIF-idrætterne gælder DIFs matchfixinglovregulativ, jf. afsnit 5.1.1. Dette indeholder reglerne for DIFs undersøgelsesmuligheder i matchfixingsager m.v.

Matchfixinglovregulativet anvendes og fortolkes i overensstemmelse med almindelige civilretlige retsprincipper, herunder foreningsretlige.

For så vidt angår bevisreglerne, fastslår matchfixinglovregulativet i § 29, at
“Det påhviler Matchfixingsekretariatet at bevise, at en overtrædelse af lovregulativet har fundet sted. Kravet til bevisets styrke skal være større end den blotte sandsynlighedsovervægt, men det kræves ikke, at det kan bevises uden rimelig tvivl, at en overtrædelse af lovregulativet har fundet sted,”

Og videre i matchfixinglovregulativets § 30, stk. 1, at:

“Bevisførelsen er fri. Bevisførelse, der skønnes at være uden betydning for sagen, kan dog ikke finde sted.”

Endvidere fremgår det af matchfixinglovregulativet § 30, stk. 2, at

“Faktiske omstændigheder, der er fastslået eller lagt til grund i en retsafgørelse eller en afgørelse fra et andet kompetent, fagligt disciplinært nævn, og som ikke er genstand for en verserende anke, kan lægges til grund i sager efter lovregulativet, medmindre den indklagede beviser, at afgørelsen er åbenbart uforenelig med grundlæggende danske retsprincipper.”

Vanskelighederne for DIFs Matchfixingsekretariat vil bestå i at føre det krævede bevis i mangel af egentlige efterforskningsmuligheder. Sagernes oplysning er derfor særligt afhængig af, at idrættens aktører overholder matchfixinglovregulativets regler om underretningspligt, vidnepligt og oplysnings- og sandhedspligt.

Efter matchfixinglovregulativets § 27 skal enhver person, der er omfattet af matchfixinglovregulativet, underrette Matchfixingsekretariatet, hvis den pågældende får kendskab til eller grund til at antage, at en handling, der udgør en overtrædelse af matchfixinglovregulativet, er foretaget eller vil blive foretaget.

En overtrædelse af denne regel kan efter omstændighederne, og hvor det må stå den pågældende person klart, at handlingen er foretaget eller vil blive foretaget, medføre, at der indledes en sag efter matchfixinglovregulativet og sanktioneres efter reglerne i lovregulativet.

Endvidere følger det af Matchfixinglovregulativet § 28, at enhver person omfattet af lovregulativet er forpligtet til efter anmodning at forsyne Matchfixingsekretariatet, Matchfixingnævnet eller DIF-idrættens Højeste Appelinstant med dokumenter og oplysninger af betydning for afgørelsen af en sag. Personerne er også forpligtede til efter anmodning at fremkomme med udtalelser, deltage i undersøgelser og give møde for Matchfixingsekretariatet, Matchfixingnævnet eller DIF-idrættens Højeste Appelinstant for at afgive forklaring og i enhver forbindelse at tale sandt.

Forpligtelsen til at udtale sig m.v. gælder ikke, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende person har begået en overtrædelse af dansk lovgivning, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, der søges tilvejebragt ved forklaringen eller besvarelsen af spørgsmål, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Nægter en person, der er indklaget efter matchfixinglovregulativet, at afgive forklaring eller besvare spørgsmål, kan dette indgå i bevisvurderingen – i hovedsagen efter almindelige retsprincipper.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 28 kan medføre, at der indledes en sag, og at der pålægges sanktioner efter reglerne i matchfixinglovregulativet. Dette gælder dog ikke ved udeblivelse med lovligt forfald eller i tilfælde, hvor den pågældende er berettiget til at nægte at udtale sig.

Matchfixinglovregulativets regler om sagsoplysning har visse ligheder med de forvaltningsretlige regler om sagsoplysning og med civilprocessens regler om vidnepligt, vidnefritagelse og processuel skadevirkning.

7.3. Oplysning af sager inden for spilområdet

Spillemyndigheden stiller en række tekniske krav til spiludbydere, herunder blandt andet krav om sikring af datagrundlag, tilgængelighed, interne kontroller, forretningsgange og organisation. Kravene findes i bilag 1 til bekendtgørelserne nr. 65 af 25. januar 2012 om landbaserede væddemål og nr. 66 af 25. januar 2012 om online væddemål. Derudover har Spillemyndigheden udarbejdet en vejledning om væddemål og online kasino, hvor kravene er nærmere beskrevet.

Et af kravene er blandt andet om etablering af et datalager (SAFE) til opbevaring af de spildata, som Spillemyndigheden stiller krav om til brug for kontrol. Spildata er f.eks. oplysninger om indskud og gevinster. Oplysningerne er knyttet op på spillerens brugernavn og er ikke knyttet op på den konkrete idrætsbegivenhed, som væddemålet er udbudt på.

De data, som Spillemyndigheden modtager, er ikke tilstrækkelige til at give indikationer om matchfixing. Der er ikke i dataene fra spiludbydere nogen direkte identifikation af spilleren, ligesom der heller ikke er oplysninger om den konkrete begivenhed, f.eks. den fodboldkamp, der er spillet på.

Hos onlinespiludbyderne er alle transaktioner registrerede og sporbare. Derfor har spiludbyderne ofte mulighed for at se irregulære spil mønstre i realtid. Derved vil spiludbyderne kunne gribe ind over for mistænkelige væddemål, allerede inden idrætsbegivenheden har fundet sted. Og idrætsorganisationen vil også kunne orienteres, inden idrætsbegivenheden bliver afviklet, såfremt dette er i overensstemmelse med persondatareglerne i det land, hvor spiludbyderen er etableret.

Hvis irregulære eller mistænkelige væddemål opdages, vil de blive undersøgt af spiludbyderens analytikere. En grundig analyse er vigtig for at afgøre, om et indgået væddemål er mistænkeligt eller ej, og om der er en fornuftig forklaring på det væddemål, der har fundet sted. En detaljeret analyse af spillerens adfærd og finansielle transaktioner vil blive gennemført. Forbindelser til andre spilkontohavere eller personer af interesse vil blive undersøgt gennem registrerede personlige oplysninger, telefonopkald, analyse af regnskaberne, m.v.

Alle spiltransaktioner er henførbare til fysiske personer (kunder), og spiludbyderen vil derfor, eventuelt i samarbejde med myndighederne, kunne identificere den person, som har forestået eller medvirket til mistænkeligt spil.

7.3.1. Spiludbydernes risikovurdering, undersøgelse og monitorering

Det praktiske arbejde med at identificere og bekæmpe matchfixing har inden for online spil en del ligheder med, hvordan hvidvaskning af penge bliver bekæmpet. Ligesom bekæmpelse af hvidvaskning af penge handler det om at kende sine kunder og finde mistænkelige ændringer i transaktionsmønstre hos kunden, uanset hvilken spiludbyder kunden spiller ved. Hvor meget spiller kunden normalt for, og hvilke typer af kampe/idrætsgrene vil spilleren normalt spille på. Hvis spilleren bevæger sig uden for det normale spil mønster, vil det rejse et advarselsflag hos spiludbyderen.

Det kan f.eks. være mistænkeligt, hvis en spiller, der normalt sætter små beløb på Champions League fodboldkampe, pludselig sætter et stort beløb på en fodboldkamp i 2. division. Her vil spiludbyderen typisk blive advaret af spiludbyderens oddssættere eller andre ansatte, der overvåger væddemålene, om det uregelmæssige væddemål, så spiludbyderen kan undersøge væddemålet nærmere. Store atypiske indsatser i væddemål vil også blive undersøgt nærmere, og det er almindelig anvendt i praksis blandt spiludbydere at kræve, at meget store indsatser i væddemål kun kan accepteres af flere medarbejdere i fællesskab, og ved tilsyn af en ledende medarbejder i virksomheden.

Usædvanlige hævnninger fra spilkontoen vil også rejse et advarselsflag, og store pengehævninger vil skulle godkendes af flere ledende medarbejdere. Overvågningen af spiltransaktioner og advarsler om udsædvanlige spiltransaktioner sker ved en kombination af manuel og elektronisk indsats fra spiludbyderen for at

skabe den bedst mulige overvågning. Overvågningen udføres hver eneste dag alle døgnets timer.

Et andet skridt i risikovurderingen af indgåede væddemål er vurderingen af, hvilken begivenhed/hvilket marked et væddemål er sat på, og hvilke forhold der kan spille en rolle for væddemålet. Der vil f.eks. være skærpet fokus på overvågning af:

- individuelle idrætsgrene (som f.eks. tennis og badminton)
- begivenheder/kampe, hvor der er begrænset information tilgængelig (f.eks. er der mere information tilgængelig om en fodboldkamp i Champions League end om en kamp i den danske 2. division)
- væddemål på kampe i ligaer, hvor spillerne er lavtlønnede
- væddemål på kampe, hvor spillerne ikke har samme incitament til at gøre deres, som i andre kampe (f.eks. i en kamp sidst på sæsonen, hvor det deltagende hold ikke har noget at vinde eller tabe).

Spiludbydere indgår desuden i forskellige netværk med monitoreringskapacitet. Monitoreringssystemerne afslører i sig selv ikke egentlige matchfixingsager, men kan give indikationer på uregelmæssig spiladfærd, hvilket igen kan give indikationer på, at der potentielt kan være tale om matchfixingsager. Monitoreringssystemerne kan således bruges med henblik på tidligt at advare om uregelmæssigheder og dermed også at kunne efterforske og analysere hændelser efterfølgende. ESSA⁶⁴ og ELMS⁶⁵ er to eksempler på sådanne netværk med monitoreringssystemer.

Både ESSA og ELMS er opbygget således, at de centralt har ansvaret for at koordinere overvågningen af idrætsbegivenheder, og således

- indsamler oplysninger fra de forskellige spiludbydere om usædvanlige spillemønstre
- analyserer de indsamlede data
- vedligeholder en database indeholdende de usædvanlige spillemønstre
- distribuerer relevant information til spiludbydere om usædvanlige spillemønstre, således at de har mulighed for at minimere deres risici.

Desuden videregiver såvel ESSA som ELMS (og en række af spiludbydere) også oplysninger om uregelmæssigheder, der kan indikere matchfixing, til de relevante nationale tilsynsmyndigheder og idrætsorganisationer for yderligere undersøgelse og handling, hvis det skønnes nødvendigt. Denne videregivelse skal ske inden for persondatalovens rammer, jf. afsnit 5.4.1 om persondataloven.

⁶⁴ ESSA, eller European Sport Security Association er en sammenslutning af private spiloperatører. ESSA udgør et netværk, der kan facilitere et early warning system, som kan opspore og forhindre, at ESSA's medlemmers spilmarkeder korrumpes. Alle DOGA's medlemmer på nær Betfair er medlemmer af ESSA og er således tilknyttet netværket.

⁶⁵ ELMS er EL's pendant til ESSA, og Danske Spil er medlem af ELMS, der opereres af medarbejdere hos Danske Spil.

Eksempel på operationelt procesflow hos ESSA:

ESSA's system indeholder en mekanisme, som hjælper medlemmerne til at bestemme, hurtigt og effektivt, om uregelmæssigheder i spillet på en given idrætsbegivenhed, som er dækket af et af organisationens medlemmer, finder sted. Den er baseret på et system med to niveauer:

Søjle 1: Et internt kontrolsystem (ICS) i forhold til medlemmerne, som pålægger medlemmerne at opretholde strenge sikkerhedsforanstaltninger på, "hvem der sætter væddemål på hvad", herunder i forhold til kunder (med identitetsvalidering/KYC⁶⁶), transaktioner, opdagelse af enhver art mistænkelige aktiviteter og samarbejde med offentlige organer. Af samme grund er medlemmer forpligtet til at registrere alle transaktioner (digitalt fingeraftryk og revisionsspor).

Søjle 2: ESSA's varslingsystem, som primært arbejder på oplysninger om uregelmæssigheder fra ESSA's medlemmer, når uregelmæssighederne opdages af medlemmernes egne kontrolsystemer (ICS). ESSA advarer derefter sine øvrige medlemmer om mistænkelige transaktioner.

Det operationelle procesflow fungerer således: Et medlem opdager et usædvanligt spilmonster på en bestemt begivenhed (Søjle 1, ICS), som derefter indberettes til ESSA's sikkerhedsteam og hovedbookmakeren⁶⁷, der foretager yderligere undersøgelser og vurderer, om der skal udstedes en advarsel til hele medlemskabet (Søjle 2).

Hvis en sådan advarsel er udstedt, er de andre medlemmer forpligtet til at reagere inden for 60 minutter for at bekræfte eller afkræfte, om lignende tendenser er set andre steder i markedet, og hvis de er, give så mange detaljer som muligt.

I sager, hvor det viser sig, at der kan være potentielt bedragerisk aktivitet, som finder sted, f.eks. fordi flere medlemmer har bekræftet et uregelmæssigt mønster, vil ESSA rapportere dette til de idrætsforbund, som ESSA har samarbejdsaftale med, og vil opfordre medlemmet til at rapportere til den nationale tilsynsmyndighed.

ESSA har indgået samarbejdsaftale med flere af idrættens styrende organer, herunder bl.a. FIFA, IOC, Tennis Integrity Unit, DBU og mange andre idrætsorganisationer, og har endvidere samarbejdsaftaler med en række europæiske spilmyndigheder f.eks. i England, Alderney⁶⁸, Malta og Gibraltar.

Den information, som ESSA videregiver til samarbejdspartnerne (idrætsforbund og myndigheder) indeholder bl.a.:

⁶⁶ Know Your Customer

⁶⁷ Hovedbookmakeren er den person i ESSA's netværk, som vurderer, om oplysningerne skal videregives til andre spiludbydere.

⁶⁸ Selvstændig ø i den Engelske Kanal.

- relevant idrætsbegivenhed, idrætsudøver/-hold
- størrelsen af væddemålet
- det sandsynlige resultat af kampen, dvs. det resultat, som mønstrene i væddemålene indikerer, vil være udfaldet, hvis en evt. matchfixing skal lykkes
- hvilken region (geografisk) væddemålet kommer fra.

Det skete ifølge ESSA's "Integrity Report 2013" seks gange i 2012.

Herudover bistår ESSA idrætsforbundene/myndighederne med data med relevans for en videre undersøgelse af sagerne.

Eksempel på operationelt procesflow hos ELMS:

ELMS overvåger primært fodbold, idet ELMS' mest oplagte samarbejdspartnere fra dag ét (2005/2006) var UEFA og FIFA samt på nationalt plan de nationale fodboldforbund. Dette ud fra vurderingen, at fodbold er den i særklasse største idræt, for så vidt angår væddemål, og de største/værste matchfixingsager har fundet sted i fodbold. Men ELMS overvåger også andre idrætsgrene. ELMS har fast aftale med IOC om overvågning af de Olympiske Lege hvert andet år. Desuden overvåges på frivillig basis en række andre idrætsgrene, herunder bl.a. beach-soccer, basketball, håndbold og tennis. ELMS har eksempelvis indrapporteret enkelte kampe til Tennis Integrity Unit.

I regi af ELMS drøftes p.t. muligheden for at inkludere tennis og basketball officielt i det globale ELMS-system (GLMS) under WLA (World Lottery Association). I Danmark har Danske Spil A/S også aftaler med ishockey- og håndboldforbundene.

ELMS-medlemmerne overvåger hver især deres væddemål. Hvert medlem er ekspert på spiladfærden på eget marked og kan derfor identificere irregulære spillemønstre. Irregulære spillemønstre sendes til ELMS' hovedkontor, som kan eskalere sagen ud fra fem niveauer, afhængigt af alvorligheden af det enkelte tilfælde.

En alarm bliver typisk udledt af følgende to forhold:

1. Spiloperatørernes egne observationer. F.eks. hvis der bliver spillet markant mere eller anderledes end forventet, eller hvis enkelte kunder/kunder i enkelte butikker spiller anderledes end forventet
2. markante ændringer af odds på det internationale spillemarked.

Hvis ELMS eskalere sagen, indhentes der typisk oplysninger hos alle medlemmer. ELMS udarbejder en rapport indeholdende informationer fra ELMS-medlemmer (hvis der er observeret en mistænkelig adfærd) samt oddsændringerne på de internationale spillemarkeder. Informationen til relevante idrætsforbund kan indeholde:

- omsætning og spilfordeling
- oddsinformation
- hvilken region (geografisk) væddemålet kommer fra
- en oddssætters vurdering (en vurdering fra en fagmand, hvori ovenstående informationer samles i en helhed).

ELMS indrapporterede i alt 53 kampe i 2012 til UEFA, FIFA og Tennis Integrity Unit. Det bemærkes, at idrætsorganisationerne normalt ikke vil kunne nå at gribe ind, inden kampen afvikles. Dog har spiludbydere mulighed for at annullere alle eller visse spilleres indgåede væddemål, hvis der konstateres uregelmæssigheder på kampen.

7.4. På tværs af områderne

Som det fremgår af ovenstående har de enkelte aktører forskellige efterforskningsmæssige redskaber og adgang til forskellige former for data og informationer:

- Politiet kan efter anmeldelse og på eget initiativ iværksætte efterforskningsmæssige tiltag og foretage diverse efterforskningskridt såsom afhøring og observation på frit tilgængelige steder. Endvidere kan politiet som beskrevet under afsnit 7.1 anvende en række straffeprocessuelle tvangsindgreb.
- DIF og specialforbundene har mulighed for eksempelvis at udsende observatører o.l. til idrætskonkurrencer, hvis der er mistanke om matchfixing eller tilsvarende uetisk adfærd, ligesom specialforbundene kan være i besiddelse af kampdata og videomateriale, der vil kunne bruges i undersøgelsesøjemed.
- Spiludbydere monitorer spildata, herunder alle indgåede væddemål og om den enkelte kunde og vedkommendes spiladfærd, medmindre kunden spiller anonymt, fordi det er et landbaseret væddemål (dvs. køb af væddemål hos en fysisk forhandler). Desuden indgår spiludbydere i netværk med systemer, der koordinerer monitoreringen, således at der kan findes mønstre på tværs af spiludbydere.

For at få et samlet billede er der ofte behov for at udveksle informationer på tværs af aktørerne.

7.4.1. Udveksling af oplysninger på tværs af områderne

Man kan forestille sig fire forskellige scenarier, der giver forskellige former for informationsflow – de fire scenarier er opstillet nedenfor.

7.4.1.1. Spiludbydernes behandling og videregivelse af informationer

Der stilles ikke i lovgivningen krav om, at spiludbydere udleverer oplysninger om irregulære eller mistænkelige væddemål til offentlige myndigheder eller til

idrætsforbund. Derfor er det op til den enkelte spiludbyder, hvorledes denne forholder sig til at videregive oplysninger om mistænkelige væddemål til f.eks. politiet, spillemyndigheden og/eller idrætsforbundet, idet dette dog skal ske inden for rammerne af relevant persondatalovgivning.

Videregivelse af informationer inden for netværk af spiludbydere:

I forbindelse med spiludbydernes monitorering af indgåede væddemål kan en spiludbyder opdage en uregelmæssighed i spillet. Spiludbyderen vurderer uregelmæssigheder på forskellige parametre, der både kan relatere sig til den enkelte kunde og til idrætsbegivenheden (se afsnit 7.3.1. ovenfor). I det tilfælde vil spiludbyderen tage kontakt til det overvågningsnetværk, spiludbyderen indgår i, med henblik på at afdække, om andre i netværket oplever lignende tendenser. Inden for ELMS vil det dog ofte være koordinatoren i overvågningsnetværket, der fra centralt hold opdager uregelmæssigheden. Hovedbookmakeren hos ESSA/netværkets koordinator hos ELMS vil derefter vurdere, om informationerne skal videredistribueres til alle medlemmerne af netværket af spiludbydere.

Den information, spiludbyderen videregiver til hovedbookmakeren/netværkets koordinator og evt. medlemmerne af netværket, indeholder oplysninger om:

- hvilken idrætsbegivenhed, og hvilke(t) hold/spiller(e) der er tale om
- hvilken type uregelmæssighed der er tale om
- hvilken region (geografisk) væddemålet kommer fra
- hvilke prisændringer/oddsændringer der sker.

Der er ikke tale om videregivelse af personhenførbare oplysninger om de personer, der indgår væddemålet.

Videregivelse af generelle informationer til idrætsorganisationer (samarbejdsaftaler):

Hvis det på baggrund af de indkomne informationer skønnes, at uregelmæssigheden er mistænkelig, og at den kan være en indikation på, at matchfixing har fundet sted, vil spiludbyderen tage kontakt til det relevante specialforbund eller til DIF, hvis spiludbyderen har en samarbejdsaftale e.l. med forbundet eller DIF.⁶⁹

Den information, spiludbyderen videregiver til specialforbundet, indeholder oplysninger om:

- omsætning samt indskudsfordeling mellem udfald for den pågældende kamp
- spiludbyderens vurdering af, hvad den forventede omsætning samt indskudsfordeling mellem udfald for en sådan kamp sædvanligvis vil være.

⁶⁹ Af spiludbydere med licens til at udbyde sportsspil i Danmark har følgende en samarbejdsaftale med DBU, DHF, DIF eller andre relevante forbund: Bet365, Betsafe, Bwin.party, Ladbrokes, Sportingbet, Stanleybet og Unibet (gennem ESSA). Danske Spil og Betfair (har selv indgået samarbejdsaftaler). Arbejdsgruppen har ikke data om evt. samarbejdsaftaler mellem idrætsorganisationer og Tipico, der dog støtter FIFA's Early Warning System GmbH.

Afhængigt af de konkrete omstændigheder vil informationen, som spiludbyderen videregiver til specialforbundet, også indeholde oplysninger om:

- oddsudviklingen på markedet, herunder oplysninger i forhold til idrætslig information som f.eks. nyheder om skader i den pågældende trup, samt odds i forhold til markedet
- hvorvidt der er blevet spillet særligt fra bestemte geografiske områder i Danmark.

Videregivelse af personhenførbare informationer til idrætsorganisationer (samtykke):

Hos nogle spiludbydere vil der i kundevilkårene være en klausul, hvorved spilleren samtykker til, at personoplysninger og oplysninger om spillede væddemål kan videregives til en tredjepart og/eller til myndighederne, såfremt spiltransaktionerne forekommer mistænkelige. Såfremt persondatalovens krav til udtrykkeligt samtykke er opfyldt, har disse spiludbydere således videregivelsesregler, der sikrer, at oplysninger om spilleren og spillerens væddemål kan videregives til idrætsorganisationer inden for de rammer, der er fastsat i persondataloven.

Dette er dog ikke tilfældet for alle spiludbydere hverken online eller i forbindelse med udbud af landbaserede væddemål, hvor kundens udtrykkelige samtykke ikke indhentes i forbindelse med køb af spillet. I disse tilfælde vil spiludbyderen ikke kunne videregive personoplysninger til idrætsorganisationerne på baggrund af samtykke, jf. dog nedenfor.

I tilfælde, hvor en idrætsudøver har spillet på sin egen idrætsbegivenhed, kan der i små idrætter være så få atleter, at selv generelle informationer bliver personhenførbare.

Begrænsninger i videregivelse af informationer:

Spiludbyderne kan være i besiddelse af oplysninger, som vil være nyttige for den enkelte idrætsorganisation, men som spiludbyderne ikke har indhentet det fornødne samtykke fra den registrerede spiller til at kunne videregive til idrætsorganisationen. I sådanne tilfælde må spiludbyderen foretage en vurdering af, om der er hjemmel i persondatalovens regler til at videregive de pågældende oplysninger uden samtykke, f.eks. – afhængig af oplysningernes karakter – efter interesseafvejningsreglen i lovens § 6, stk. 1, nr. 7.

Datatilsynet har i en konkret sag udtalt, at en nærmere omhandlet videregivelse af oplysninger om to navngivne kvinder fra Danske Spil A/S til DBU i forbindelse med DBU's undersøgelser i en sag om matchfixing kunne ske inden for persondatalovens rammer (jf. tilsynets afgørelse af 27. juni 2014 i sagen j.nr. 2013-631-0065).

Datatilsynet lagde i den forbindelse vægt på, at DBU havde mistanke om matchfixing, samt at hensynet til at undersøge et muligt strafbart forhold anses som en berettiget og saglig interesse for Danske Spil og DBU, der modtog kvindernes oplysninger. Hertil kommer, at det fremgår af bekendtgørelserne om online og land-baserede væddemål, at "Tilladelsesindehaver skal træffe foranstaltninger, som er egnede til at reducere risikoen for aftalt spil (»match-fixing«) i væddemål og skal nægte modtagelse af indsats i væddemål, hvor der er en begrundet mistanke om aftalt spil." Datatilsynet fandt således, at videregivelsen havde et specifikt og sagligt formål, ligesom DBU havde en konkret interesse i at modtage oplysningerne, som klart oversteg hensynet til kvindernes interesse i hemmeligholdelse.

Under henvisning hertil og til, at der alene var blevet videregivet kontaktoplysninger om kvinderne, fandt Datatilsynet, at videregivelsen af oplysninger til DBU var i overensstemmelse med persondataloven.

Arbejdsgruppen har ikke kendskab til, at Datatilsynet i øvrigt har taget stilling til, i hvilket omfang der kan ske videregivelse uden samtykke i sager om matchfixing.

7.4.1.2. Specialforbundenes behandling og videregivelse af informationer

Som udgangspunkt forfølger DIFs Matchfixingsekretariat overtrædelser af matchfixinglovregulativet og er enekompetent til at indbringe en sag for Matchfixingnævnet. Matchfixingsekretariatet skal således undersøge og oplyse sagen samt træffe beslutning om henlæggelse af en sag, midlertidig udelukkelse, indbringelse af sagen for Matchfixingnævnet og eventuel videresendelse af en sag til behandling i specialforbundene. DIFs Matchfixingsekretariat og Matchfixingnævn fungerer således som hele idrættens anklagemyndighed og domsinstans inden for matchfixing, i lighed med "DIFs dopingudvalg" og "DIFs dopingnævn" inden for dopingsager.

Dog kan specialforbund ansøge Matchfixingsekretariatet om tilladelse til at varetage de opgaver, som varetages af Matchfixingsekretariatet, herunder i relation til undersøgelse af formodede regelovertredelser. Således kan et internt organ i specialforbundet tillægges de samme kompetencer som Matchfixingsekretariatet. På samme måde kan et specialforbund ansøge Matchfixingsekretariatet om tilladelse til, at sager prøves i et internt tvistløsningsorgan i specialforbundet i stedet for i Matchfixingnævnet.

DBU er p.t. det eneste specialforbund, der efter aftale med DIF har kompetence til at foretage de indledende undersøgelser i egne sager om regelovertredelser, inden sagen overdrages til Matchfixingsekretariatet til afsluttende behandling og evt. indbringelse for Matchfixingnævnet.

Der er således forskellige procedurer, afhængigt af hvilke kompetencer specialforbundet har fået.

Udgangspunktet – DHF som case:

For 60 ud af DIFs 61 specialforbunds vedkommende betyder det, at der ikke foregår en konkret behandling af sager om matchfixing eller tilsvarende uetisk adfærd. Sagerne videresendes altid til Matchfixingsekretariatet i DIF.

DHF følger DIFs anbefalinger, og DHF's behandling af sagen vil omfatte følgende trin

Trin 1: Anmeldelse

DHF har udpeget lederen af DHF's klub- og elitesektion til at tage imod henvendelser. Det er således kun én person, der forholder sig til henvendelsen.

Trin 2: Operationelle aktiviteter og intern afslutning af sag

Afhængigt af sagens karakter vil lederen af DHF's klub- og elitesektion enten straks videresende sagen til DIFs Matchfixingsekretariat eller først udsende observatører og på baggrund af observationer eventuelt derefter videresende sagen til DIFs Matchfixingsekretariat.

1. Ved rapportering om en irregulær spilleadfærd på kampe i Liga og 1. division sendes en af DHF's observatører ud for at se nærmere på den pågældende kamp. Vedkommende er alene orienteret om, at der er et irregulært spillemønster på kampen. Observatøren sender efterfølgende en skriftlig redegørelse retur til lederen af DHF's klub- og elitesektion og må ikke informere andre om sin opnåede viden. Observatøren vil være underlagt tavshedspligt om sagen. Kampens dommer må ikke orienteres om, at kampen er under opsyn. Lederen af DHF's klub- og elitesektion samler alle dokumenter i sagen og vurderer, om sagen skal oversendes til behandling i DIFs Matchfixingsekretariat. Ved tvivlstilfælde kan DHF's jurist blive indblandet i en vurdering af, om sagen skal oversendes til DIFs Matchfixingsekretariat eller henlægges.
2. Ved rapportering om en irregulær spilleadfærd på kampe i 2. division eller lavere retter lederen af DHF's klub- og elitesektion henvendelse til kontorlederen i det lokale distrikt, og denne har ansvaret for at finde en observatør til at overvåge kampen. Kontorlederen og observatøren er alene orienteret om, at der er et irregulært spillemønster på kampen. Observatøren sender så en skriftlig redegørelse til lederen af DHF's klub- og elitesektion og må ikke informere andre om sin opnåede viden. Vedkommende vil være underlagt tavshedspligt om sagen. Kampens dommer må ikke orienteres om, at kampen er under opsyn. Lederen af DHF's klub- og elitesektion samler alle dokumenter i sagen og vurderer, om sagen skal oversendes til behandling i DIFs Matchfixingsekretariat. Ved tvivlstilfælde kan DHF's jurist blive indblandet i en vurdering af, om sagen skal oversendes til DIFs Matchfixingsekretariat eller henlægges.
3. Ved henvendelse om en specifik sag om matchfixing eller tilsvarende uetisk adfærd, hvor en spiller, leder eller andre, der er omfattet af regulativet m.v., er involveret, samles informationerne alene i DHF's administration og videre-

sendes til behandling i DIF's Matchfixingsekretariat. Ved tvivlstilfælde kan DHF's jurist blive indblandet i en vurdering af, om sagen skal oversendes til DIF's Matchfixingsekretariat eller henlægges.

Trin 3: Afslutning

Sager, der ikke henlægges, overdrages herefter til DIF's Matchfixingsekretariat, der fungerer som et fællesorgan for hele DIF-idrætten, og som træffer de fornødne foranstaltninger, herunder undersøger sekretariatet sagen og vurderer, om der er basis for at rejse en sag ved Matchfixingnævnet og/eller politianmelde sagen.

Trin 4 orientering internt i DHF

Internt i DHF er det alene lederen af DHF's klub- og elitesektion, der har adgang til oplysningerne om sagen. I tilfælde af at en potentiel sag om matchfixing eller tilsvarende uetisk adfærd konstateres, informeres formand, næstformand, generalsekretær, direktør og pressechef i DHF om, at der er en potentiel sag. De modtager imidlertid ikke yderligere informationer om sagen. Samme personkreds vurderer, om DHF's samarbejdspartnere, herunder spilleudbyderne, DHF samarbejder med, skal orienteres om, at der er en sag.

Specialforbundet har visse kompetencer – DBU som case:

DBU har som det eneste specialforbund under DIF fået tillagt kompetence til at foretage den indledende sagsbehandling. Det er dog Matchfixingsekretariatet, der rejser sager for Matchfixingnævnet. Der kan således både indledningsvis og senere i et sagsforløb være behov for at udveksle sagsoplysninger mellem DIF og DBU. Det skal i den forbindelse bemærkes, at DBU har samarbejdsaftaler med en række aktører, herunder ESSA, Betfair og Danske Spil A/S. Disse samarbejdsaftaler vedrører bl.a. DBU's udveksling af oplysninger med de omfattede organisationer.

Et sagsforløb i forhold til en mistanke om matchfixing i forbindelse med en fodboldkamp vil i DBU-regi typisk omfatte følgende 6 trin:

Trin 1: Anmeldelse

DBU modtager anonyme henvendelser vedrørende matchfixing via hotline eller "hotmail". I nogle tilfælde rettes direkte henvendelse til DBU ved personligt fremmøde eller via telefonopkald eller brev.

Trin 2: Vurdering / kategorisering

Efter en gennemgang af de tilgængelige oplysninger kategoriseres henvendelsen. Såfremt henvendelsen vurderes at være useriøs, f.eks. hvis der slet ikke kan fremskaffes sagsoplysninger, kategoriseres anmeldelsen som grundløs. DBU sletter alle sagsakter og foretager sig ikke yderligere. En anmeldelse, der ikke kategoriseres som grundløs, kategoriseres som mistænkelig, og DBU's sikkerhedschef indleder en undersøgelse. Såfremt anmeldelsen indeholder eller undersøgelsen frembringer åbenbare beviser, kategoriseres den som alvorlig, og der påbegyndes en egentlig efterforskning.

Trin 3: Orientering

På baggrund af vurderingen og den efterfølgende kategorisering af sagen træffes beslutning om orienteringsniveauet. Der sker ingen orientering, når der er tale om grundløse anmeldelser. I mistænkelige sager underrettes de specifikke spiludbydere, som menes at være blevet benyttet i sagen, og som DBU har indgået samarbejdsaftale med. I alvorlige sager foretages orientering af DBU's øverste ledelse samt af de spiludbydere, som DBU har indgået samarbejdsaftale med – dette med henblik på at undersøge hele markedet, for at se hvilke spiludbydere der er benyttet.

Trin 4: Operationelle aktiviteter

Såfremt mistanken om matchfixing eller konkrete beviser på matchfixing foreligger inden en kamp spilles, kan en række operationelle aktiviteter iværksættes. Der udsendes observatør til kampen, som indsamler alle tilgængelige oplysninger. På baggrund af oplysningerne og egne observationer udfærdiges en detaljeret kamprapport. Såfremt det skønnes formålstjenligt, og hvis det er tidsmæssigt muligt, overvejes det at holde mødeaktivitet med kampens parter inden kampen.

Trin 5: Undersøgelse / efterforskning

Mistænkelige sager undersøges af DBU's sikkerhedschef, som indhenter alle tilgængelige oplysninger. Relevante spiludbydere, som DBU har indgået samarbejdsaftale med, inddrages i fornødent omfang. På baggrund af undersøgelsen forsøges det at op- eller nedkategorisere hændelsen som henholdsvis grundløs eller alvorlig. Hvis dette ikke er muligt, f.eks. på grund af manglende beviser, fastholdes hændelsen som mistænkelig. Der udfærdiges afslutningsvis et sagsresumé. Ved alvorlige henvendelser indledes en efterforskning, hvor alle relevante samarbejdspartnere inddrages. Der forsøges tilvejebragt et detaljeret billede af hændelsesforløbet – før, under og efter kampen.

Trin 6: Afslutning

Sager, der fortsat er mistænkelige, overdrages herefter til DIF's Matchfixingsekretariat, der fungerer som et fællesorgan for hele DIF-idrætten, og som træffer de fornødne foranstaltninger, herunder undersøger sekretariatet sagen og vurderer, om der er basis for at rejse en sag ved Matchfixingnævnet og/eller politianmelde sagen.

7.4.1.3. DIF's behandling og videregivelse af informationer

Ifølge DIF's matchfixinglovregulativ har alle personer, der omfattes af lovregulativet, pligt til at underrette Matchfixingsekretariatet, hvis de får kendskab til eller har grund til at antage, at reglerne er overtrådt. Henvendelser drejer sig således om alle de forhold, der efter lovregulativet er forbudt.

Det bemærkes, at den indledende sagsbehandling af henvendelser vedr. fodbold foretages i DBU, mens henvendelser vedr. de øvrige 60 specialforbund under DIF behandles i Matchfixingsekretariatet, dog sker indbringelse af sager vedr. fodbold

dog forsat gennem Matchfixingsekretariatet. Alle sager for Matchfixingnævnet, også vedr. DBU, rejses af Matchfixingsekretariatet. Der kan således både indledningsvis og senere i et sagsforløb ske udveksling af sagsoplysninger mellem DIF og DBU.

Uanset om en henvendelse kommer fra en enkelt person, en klub, et forbund, fra en spiludbyder eller fra politiet eller anden offentlig myndighed, må henvendelsen forventes at indeholde oplysninger om den formodede overtrædelses karakter (f.eks. matchfixing, spil på egne kampe m.v.), samt navn og diverse data (klubtilhørsforhold, evt. adresse og telefonnummer m.v.) på den eller de personer, der antages at overtræde regulativet.

Henvendelser kan komme direkte til Matchfixingsekretariatet eller via DIF og DBU's fælles hotline mod matchfixing. I sidstnævnte tilfælde sker der en udveksling af data mellem hotline og DIF/DBU.

Internt i DIF's Matchfixingsekretariat vil de modtagne oplysninger, herunder dokumenter og elektroniske bilag, behandles med yderste diskretion af så få personer som muligt.

Når DIF's Matchfixingsekretariat er kontaktet, vil det afhænge af sagens og efterforskningens karakter, om andre skal kontaktes, og i givet fald hvem og med hvilke oplysninger.

Såfremt videre efterforskning skønnes nødvendig på baggrund af henvendelsen, vil Matchfixingsekretariatet – uanset om henvendelsen drejer sig om en kommende kamp eller konkurrence, hvor matchfixing kan forekomme, eller allerede skete hændelser – kontakte det pågældende specialforbunds kontaktperson for matchfixing med henblik på at aftale det videre forløb, f.eks. en overvågning af den pågældende konkurrence. Efter behov kan det være relevant at kontakte spiludbyder(e) og/eller politi, ligesom evt. interviews af relevante enkeltpersoner vil blive aftalt med specialforbundets kontaktperson. I denne forbindelse vil udveksling af information om navne og kontaktdata såsom adresser og telefonnumre være nødvendigt samt information om de konkrete omstændigheder, der efterforskes.

DIF er pr. 1. april 2014 i forhandling med ESSA om en samarbejdsaftale om udveksling af oplysninger, og flere samarbejdsaftaler kan forventes indgået.

7.4.1.4. Adgang til oplysninger indsamlet af politiet i forbindelse med efterforskning af straffesager

Som det fremgår af afsnit 7.1, indleder politiet efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået, jf. retsplejelovens § 742. Dette gælder også i sager om matchfixing.

I forbindelse med efterforskningen indsamler politiet oplysninger gennem forskellige efterforsknings-skridt, herunder afhøringer af anmeldere, vidner og andre, ligesom politiet kan modtage andre oplysninger og tips. I sager om matchfixing vil politiet bl.a. kunne indsamle oplysninger fra spiludbydere, idrætsorganisationer og idrætsudøvere såvel som fra andre relevante aktører.

Offentlighedens mulighed for at få indsigt i de oplysninger, som politiet har indsamlet, er bl.a. reguleret i retsplejelovens regler om aktindsigt. Retsplejelovens §§ 41-41 g indeholder en række regler om aktindsigt for andre end parterne, mens der i lovens §§ 729 a-729 d findes bestemmelser om aktindsigt for parterne, herunder forsvareren og den sigtede/tiltalte i straffesager.

Under hensyn til formålet med denne rapport er fremstillingen i det følgende begrænset til reglerne om offentlighedens adgang til at få aktindsigt.

Aktindsigt for enhver

Retsplejelovens §§ 41 a-41 c indeholder bestemmelser om, at enhver under visse betingelser kan få aktindsigt i domskonklusioner, domme, kendelser samt visse andre dokumenter, der bruges ved sagens behandling for retten. §§ 41 b-41 c indeholder visse undtagelser til retten til aktindsigt, bl.a. for så vidt angår sager, der er endeligt afsluttet for mere end 1 år siden, og visse tilfælde, hvor dokumenter f.eks. indeholder gengivelse af forklaringer afgivet for lukkede døre eller indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder. Disse undtagelser gælder dog ikke for så vidt angår domskonklusioner. For domskonklusioner gælder derimod, at anmodning om aktindsigt skal fremsættes inden en uge efter dommens afsigelse.

Spiludbydere, idrætsorganisationer, idrætsudøvere m.v. vil som andre efter omstændighederne kunne få aktindsigt i de nævnte dokumenter efter reglerne i retsplejelovens §§ 41 a-41 c. De nævnte dokumenter vil efter omstændighederne kunne indeholde oplysninger, som stammer fra eller bygger på politiets efterforskning.

Aktindsigt for personer med individuel, væsentlig interesse samt for forurettede m.v.

Efter retsplejelovens § 41 d kan der under visse betingelser gives aktindsigt i endeligt afsluttede straffesager. Bestemmelsen giver mulighed for aktindsigt dels i andre dokumenter end dem, der er omfattet af retsplejelovens §§ 41 a-41 c, herunder f.eks. politirapporter og dokumenter, der benyttes som bevis, dels i de dokumenter, der er omfattet af §§ 41 a-41 c, men hvor sagen eller dokumentet konkret er undtaget fra aktindsigt.

Aktindsigt i straffesager efter § 41 d forudsætter, at sagen er endeligt afsluttet, hvilket betyder, at der skal foreligge en endelig afgørelse, som ikke kan anfægtes ved ordinære retsmidler. Aktindsigt efter § 41 d forudsætter desuden, at nogen

har været sigtet i sagen. Sager, hvor anmeldelsen er afvist, eller efterforskningen er indstillet i medfør af retsplejelovens § 749, er således ikke omfattet af bestemmelsen, men vil kunne være omfattet af reglen om meroffentlighed i retsplejelovens § 41 h, som omtales nedenfor.

Efter retsplejelovens § 41 d, stk. 1, har den, der har en individuel, væsentlig interesse i et konkret retsspørgsmål, adgang til aktindsigt i dokumenter i en straffesag, i det omfang dokumenterne har betydning for vurderingen af det pågældende retsspørgsmål. Vurderingen af ansøgerens interesse i aktindsigt skal foretages i forhold til det enkelte dokument, der søges om aktindsigt i, og ikke i forhold til sagen som helhed.

En individuel, væsentlig interesse i et konkret retsspørgsmål vil navnlig foreligge, hvis det godtgøres eller sandsynliggøres, at aktindsigt vil have betydning for ansøgerens retsstilling ved afgørelsen af en anden retssag eller retstvist. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den anden sag konkret vedrører sagsgenstanden i den sag, der søges om aktindsigt i, eller hvis den sag, der søges om aktindsigt i, generelt kan tjene som præjudikat eller sammenlignende tilfælde i den anden sag. Ansøgninger om aktindsigt, der er begrundet i en generel interesse i belysning af en retstilstand eller af den konkrete sag, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Retten til aktindsigt efter § 41 d gælder endvidere for forurettede og, hvis forurettede er afdøde, forurettedes nære pårørende.

Der ses ikke umiddelbart at foreligge trykt retspraksis, som i forhold til § 41 d foretager vurdering af f.eks. en idrætsorganisations interesse i at få aktindsigt med henblik på oplysning af en disciplinærsag eller en spiludbyders interesse i at få aktindsigt i en sag om matchfixing, hvor denne sag vil kunne indeholde oplysninger, som kan bidrage til at imødegå fremtidige tab. Hvorvidt idrætsorganisationer, spiludbydere eller andre relevante aktører i sådanne tilfælde kan siges at have en retlig interesse af en sådan karakter, at der vil kunne gives aktindsigt, må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Retten til aktindsigt efter retsplejelovens § 41 d omfatter ikke politiet og anklagemyndighedens interne arbejdsdokumenter. Retten til aktindsigten kan desuden i visse tilfælde begrænses efter en konkret afvejning mellem ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til dokumentet over for en række modhensyn, herunder bl.a. hensyn til statens sikkerhed og hensynet til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser, samt i visse tilfælde, hvor dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder.

Meroffentlighed

Det følger af retsplejelovens § 41 h, stk. 1, at der kan gives aktindsigt i videre omfang end fastsat i §§ 41 a-41 g, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i persondataloven.

Bestemmelsen har til formål at understrege, at reglerne i §§ 41 a-41 g alene angiver, hvornår myndighederne er *forpligtede* til at give aktindsigt, og ikke hvornår myndighederne, herunder politiet, er *berettigede* hertil. Bestemmelsen er udtryk for, at myndighederne bør imødekomme rimeligt begrundede anmodninger om meroffentlighed, også selv om ansøgeren for så vidt ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i retsplejelovens kapitel 3 a.

Grænserne for, hvornår politiet og anklagemyndigheden er berettigede til at give aktindsigt i videre omfang, end de er forpligtede til, sættes først og fremmest af reglerne om tavshedspligt. Hvorvidt en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt, beror navnlig på indholdet af straffelovens § 152, stk. 3, og forvaltningslovens § 27.

Det følger således bl.a. af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, men hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Det følger desuden af forvaltningslovens § 27, stk. 4, nr. 1, at der ligeledes er tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til bl.a. forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrkelse.

Grænserne sættes dernæst af persondataloven. I det omfang politiet og anklagemyndigheden ikke efter persondataloven, herunder navnlig behandlingsreglerne i lovens §§ 5-8, er berettigede til at videregive personoplysninger, vil der således ikke kunne meddeles aktindsigt heri efter meroffentlighedsprincippet i retsplejelovens § 41 h, stk. 1.

8.

ØVRIGE INDSATSER AF BETYDNING FOR BEKÆMPELSEN AF MATCHFIXING

I det følgende er øvrige indsatser, der ikke er relateret til regulering i forhold til bekæmpelse af matchfixing eller aktørernes undersøgelsesmuligheder, beskrevet. Det er eksempelvis information, uddannelse, hotlines, forskning og øvrige indsatser med relevans for matchfixingområdet i enten bekæmpelses- eller forebyggelsesøjemed. Afsnittet indeholder således best practice-eksempler fra både Danmark og udlandet.

8.1. Informationskampagner og uddannelse

Opfølgning på DIFs matchfixinglovregulativ:

I sommeren 2013 fulgte DIF og DBU op på vedtagelsen af matchfixinglovregulativet med en medie- og kampagnestrategi rettet mod forbund, foreninger og personer i dansk idræt. Denne strategi havde til formål at sikre, at:

- der i hele DIF-idrætten blev kendskab og ejerskab til reglerne og sanktionerne
- der etableredes en stærk platform for påvirkning af værdier og adfærd hos børn, unge og voksne idrætsudøvere
- DIFs politiske budskab og handlinger stod tydeligt hos de politiske interessenter og i medierne om, at DIF fandt at matchfixing skal bekæmpes målrettet via
 - regler og forebyggelse i idrættens egne organisationer
 - national lovgivning
 - internationalt samarbejde.

Dette skete gennem:

- en temaside på DIFs hjemmeside med oplysninger om matchfixingreglerne, informationer om hotline mod snyd/matchfixing, regler og sanktioner
- informationskit med kampagneplakater og kampagnefoldere
- "Spil Spillet", et online quizspil, hvor deltagerne konkurrerer i idrætsviden, og hvor hvert 6. spørgsmål vedrører det nye matchfixinglovregulativ. Danske Spil var kampagnepartner på dette initiativ.

Kampagnen blev koordineret med tilsvarende kampagnevirksomhed i DBU.

I forbindelse med DIFs oplysningskampagne i efteråret 2013 modtog alle 9.300 foreninger i DIF plakater og foldere som indstik i DIFs magasin Idrætsliv. Herudover er ca. 5.000 eksemplarer med indstik udsendt i løs distribution til specialforbund, medier og andre interessenter.

DBU's kampagner:

DBU har gennemført to informationskampagner. Den første blev lanceret i november 2010 og var rettet mod topfodboldspilleres spil på egne kampe (fra Superligaen til og med Danmarksserien), hvor 102 klubber modtog kampagneplakater under temaet "spil for dit hold – ikke på dit hold" til ophængning relevante steder hos klubberne. Siden kunne alle landets klubber kunnet læse om problemstillingen og downloade plakater fra kampagnesiten på DBU's hjemmeside.

Efterfølgende intensiverede DBU sin aktive indsats mod matchfixing ved at indkalde til informationsmøder i alle klubber fra Superligaen til Danmarksserien, som typisk er de rækker herhjemme, som spiludbyderne udbyder væddemål på. Hensigten var at gennemføre informations- og debatmøder for spillerne i førsteholdstrupperne sammen med spillerne i trupperne på de U/19- og U/17-hold, der deltager i DBU's turneringer (ligaerne og divisionerne). Grunden til, at også de relevante ungdomsspillere blev inviteret med til informationsmøderne, var dels, at de på kortere sigt kunne være potentielle førsteholdsspillere i deres respektive klubber, dels på længere sigt at skabe den rette kultur på klubbernes elitehold med forståelse og accept af, hvorfor spil på egne kampe ikke er tilladt.

Målsætningen var at skabe forståelse af konsekvenserne for den enkelte spiller, vedkommendes hold og klub samt hele fodboldmiljøet, hvis spil på kampe, de pågældende selv spiller med i, sker. Det simple budskab til spillerne var, at enhver form for spil (væddemål) på egne kampe er forbudt. Det udvidede budskab var, at spil på egne kampe kan sætte spørgsmålstegn ved, om kampene bliver gennemført sportsligt korrekt, hvilket ikke kun er problematisk i forhold til de pågældende kampe, men på sigt også vil være skadeligt for dansk fodbolds samlede omdømme. Møderne blev gennemført i klubberne i løbet af de første tre måneder af 2011.

På tilsvarende vis gennemførte DBU en ny kampagne med klubbesøg i perioden fra august til oktober 2013 i Superligaen til og med Danmarksserien samt klubber i kvindernes 3F Liga. Desuden blev kampagnemateriale i form af plakat og informationsfolder produceret og distribueret til samtlige klubber på både elite- og breddeniveau i Danmark. Kampagnen skulle bidrage til at oplyse om DIFs nye regelsæt samt forebygge, at fodboldspillere spiller på deres egne kampe, og øge kendskabet til egentlig matchfixing.

Etiske regler for håndboldspillere:

EU Athletes er ved at gennemføre et projekt, som er støttet af midler fra EU-Kommissionen, European Gaming and Betting Association, ESSA og Remote Gambling Association.

Projektet fokuserer på at bekæmpe matchfixing gennem personlig undervisning af elitesportsudøvere i Europa. De væsentligste emner i undervisningen er omkring vigtigheden af:

- at kende reglerne om sportsvæddemål i sin sport
- at det er sikrest aldrig at spille (væddemål) på sin egen sport
- at være påpasselig med at håndtere sensitiv information omkring kampe og spillere
- at rapportere, hvis man bliver kontaktet af personer, som ønsker at fikse kampe
- at forstå, at mistænkelige væddemål bliver overvåget
- at matchfixere vil blive pågrebet

Dette blev fulgt op med uddannelsesseminarer for elitesportsudøvere i de enkelte lande i 2013. I Danmark blev dette forestået af Håndbold Spiller Foreningen. Inden da blev Håndbold Spiller Foreningen udstyret med de nødvendige redskaber og den nødvendige viden og erfaring, således at Håndbold Spiller Foreningen kunne viderelevere undervisning til professionelle og unge atleter om matchfixing.

Vejlederne, der skal iværksætte uddannelsesprogrammet nationalt, er blevet trænet i et tæt samarbejde med spiludbydere, retshåndhævende myndigheder og spillemyndigheden/-erne i de pågældende lande.

Derudover har EU Athletes udviklet et adfærdskodeks til "Sports Betting Integrity for Athletes", der er udsendt til alle nationale spillerforeninger.⁷⁰

Øvrige uddannelsesprogrammer:

DBU undersøger pt. muligheden for at udvikle et e-learningprogram, som kan bruges til at sikre, at spillerne, trænerne, lederne og dommerne er bekendt med gældende regler om matchfixing.

Spiludbydernes oddssættere er i kraft af deres arbejde uddannet til at registrere uregelmæssigheder.

⁷⁰ Kan downloades på: <http://www.egba.eu/responsability/eu-athletes-code-of-conduct/>

8.2. Hotline mod snyd

I forlængelse af DIFs indsats mod matchfixing har DIF i samarbejde med DBU i august 2013 etableret en fælles hotline mod matchfixing. Hotlinen er en udbygning af DBUs hotline, som blev etableret i 2008. Hotlinen er for alle, der har spørgsmål om DIFs regler om matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd, og tager samtidig imod henvendelser fra personer, der får kendskab til, at nogen har foretaget eller vil foretage noget, der er i strid med reglerne.

Et relateret tiltag fra Finland er den såkaldte "red button app", hvor spillere anonymt kan rapportere forsøg på at manipulere idrætskonkurrencer fra deres mobiltelefoner.

8.3. Andre præventive foranstaltninger

Adfærdskodeks:

Det er en forpligtelse for alle DIFs 61 specialforbund, at de senest den 4. maj 2014 har udarbejdet og indført et adfærdskodeks (*codes of conduct*) på matchfixingområdet. DIF har udarbejdet en vejledning om udarbejdelsen af kodekset, som specialforbundene kan søge inspiration i.

Adfærdskodekset udgør et specialforbundsspecifikt supplement til matchfixinglovregulativet. Adfærdskodekset er et redskab til at rykke matchfixinglovregulativet og det etablerede setup i DIF med Matchfixingsekretariat og Matchfixingnævn tættere på specialforbundene og dets medlemmer m.v. (ledere, trænere, udøvere m.v.). Samtidig vil adfærdskodekset tjene som redskab i arbejdet med at udbrede kendskabet til matchfixinglovregulativet hos de enkelte udøvere m.v.

Adfærdskodekset vil kunne udgøre et selvstændigt disciplinært regelsæt, såfremt det pågældende specialforbund ønsker at indføre skærpede regler på området. Det er der mulighed for i henhold til matchfixinglovregulativet.

Endelig lægger DIF op til, at adfærdskodekset vil kunne fungere som indgang til en bredere værdipolitisk debat i specialforbundene og i DIF-idrætten som sådan om det rigtige og det forkerte samt det fair og det unfair.

Identifikation af spillere:

Det er et grundlæggende krav, at online spiludbydere af væddemål skal have kendskab til deres kunder. Der er således fastsat betingelser om registrering af spillere i bekendtgørelse nr. 66 af 25. januar 2012 om online væddemål. Spiludbydere skal i henhold til disse regler indhente oplysning om kundens identitet ved navn, adresse og cpr.-nummer – eller anden lignende oplysning, hvis vedkommende ikke har et cpr.-nummer (f.eks. turister, der opholder sig i Danmark).

Oplysningerne skal verificeres ved en pålidelig og uafhængig kilde og kan f.eks. ske i CPR-registret.

Derudover skal der ske en yderligere dokumentation, hvilket f.eks. kan være kontrol af oplysninger ved anvendelse af NemID. Det er efter reglerne et krav, at spillerne anvender en digital signatur med et sikkerhedsniveau svarende til OCES-standardens ved login til deres spilkonto.

Kravet om spilleridentifikation vurderes at være medvirkende til generelt set at mindske risikoen for matchfixing pga. det præventive element (risikoen for at blive opdaget).

Oplysninger hos spiludbydere m.v.:

I nogle spiludbyderes onlinespilvilkår oplyses kunderne om, at spiludbydere ved begrundet mistanke om matchfixing eller ved idrætsudøveres spil på egne idrætsbegivenheder vil videregive spillerens navn og oplysninger om spillet til det relevante idrætsforbund og relevante myndigheder.

Tilsvarende fremgår det af spillevilkårene for flere af væddemålsspiludbydere, at kunden har forbud mod at spille på de idrætsbegivenheder, hvori denne selv deltager som idrætsudøver. Derudover oplyses det, at væddemål af denne karakter vil blive afvist eller efterfølgende ophævet.

Sikkerhedschef:

DBU har ansat en sikkerhedschef med ansvar for fodboldforbundets forebyggende arbejde. Sikkerhedschefen forestår desuden den nødvendige undersøgelse og efterforskning af sager, hvor der er mistanke om matchfixing eller tilsvarende uetisk adfærd inden for dansk fodbold.

8.4. Forskning/analyser

Eftersom matchfixing er et relativt nyt idrætspolitisk fænomen, om end matchfixing har fundet sted i længere tid, er antallet af forskningsstudier m.v. begrænsede. Der er dog enkelte, som er værd at fremhæve, og som befinder sig inden for følgende kategorier:

- Generel afdækning af fænomenet⁷¹
- Afdækning af de juridiske rammer/reguleringen af matchfixing⁷²
- Udbredelsen af matchfixing⁷³
- Afdækning af matchfixing i relation til andre sociale fænomener i idrætten.⁷⁴

⁷¹ F.eks. Hill, Declan (2008) *The Fix: Soccer and organized crime*. (eller på dansk: *Det aftalte spil: fodbold og forbrydelse*)

⁷² F.eks. KEA (2012): *Match-fixing in sport – A mapping of criminal law provisions in EU 27*, rapporten kan downloades på: http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-sports-fraud-final-version_en.pdf

Kos, Drago (pending): United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) er netop ved at udarbejde et studie om strafferetlig regulering af matchfixing og ulovlig betting.

⁷³ F.eks. Gorse, Samantha og Chadwick, Simon (2011): *The Prevalence of Corruption in International Sport*. Kan findes på: http://www.rga.eu.com/data/files/Press2/corruption_report.pdf

⁷⁴ F.eks. FIFPro (2012): *FIFPro Black Book Eastern Europe*. Kan downloades på: <http://www.fifpro.org/images/documents-pdf/BLACK-BOOK.pdf>

DIF har i september 2013 via et undersøgelsesinstitut undersøgt befolkningens holdninger til matchfixing m.v. (notat om undersøgelsen er vedlagt som bilag 3) Det er den første store, kvantitative undersøgelse på området. 1005 respondenter er spurgt. Hovedresultaterne viser, at:

- 80,4 % af befolkningen mener, at matchfixing er en trussel mod fair play i idrætten og idrættens troværdighed. Blot 1,7 % er uenige, og resten er neutrale eller "ved ikke".
- 62,7 % af befolkningen ved, at det ifølge idrættens regler er forbudt for idrætsudøvere at spille på egne kampe. 30,6 % ved ikke og kun 6,7 % mener, at det er tilladt.
- I spørgsmålet om spil på egen sejr er befolkningen mere delt end i ovenstående. 54,5 % var meget enige og 15,2 % enige i, at interessen for at spille penge på sportskampe falder, hvis der er mistanke om, at resultatet er aftalt på forhånd. 1,9 % var uenige eller meget uenige, mens 21,4 % svarede "ved ikke".

9.

UDFORDRINGER OG ANBEFALINGER

Arbejdsgruppen har identificeret en række udfordringer. Disse er beskrevet nedenfor. Afsnittet indeholder endvidere arbejdsgruppens anbefalinger.

9.1. Udfordringer rettet mod strafferetsområdet

9.1.1. Bestikkelse inden for idrætten

Visse handlinger forbundet med matchfixing er efter omstændighederne strafbare. Straffelovens bestemmelser om bedrageri, vold, tvang, trusler, jf. afsnit 5.2., kan finde anvendelse, når overtrædelserne sker i regi af idrætten.

Som beskrevet i kapitel 5. er bestikkelse inden for idrætten reguleret i DIFs matchfixinglovregulativ, men er ikke strafbart, som det eksempelvis efter omstændighederne er tilfældet i Norge, Sverige og Finland.

Arbejdsgruppen finder, at der bør tages politisk stilling til, om bestikkelse inden for idrættens verden, og hvor forholdet ikke er omfattet af bedrageribestemmelsen eller andre bestemmelser i straffeloven, bør kriminaliseres.

Arbejdsgruppen har overvejet, om der kan være situationer, hvor bestikkelse inden for idrætten burde være kriminaliseret.

Arbejdsgruppen vurderer, at der kan opstå situationer, hvor en person uden for idrættens verden, der er involveret i matchfixing – uden selv at have et økonomisk motiv – bestikker en person til at opnå et bestemt resultat, og hvor de nuværende straffebestemmelser ikke kan finde anvendelse, ligesom idrættens regler heller ikke finder anvendelse, eftersom forholdet omfatter personer uden tilknytning til idrætten.

Som eksempler på sådanne tilfælde, hvor det kan være relevant at vurdere behovet for en særskilt strafferetlig regulering af bestikkelse inden for idræt, kan nævnes bestikkelse af en dommer eller modstanderholdet i en konkurrence, hvori der deltager professionelle udøvere. Det kan eksempelvis være i en slutspilskamp om op- eller nedrykning eller i en pokalfinale.

Arbejdsgruppen finder, at dette taler for at indføre en bestemmelse, der kriminaliserer bestikkelse inden for idræt.

Det skal bemærkes, at arbejdsgruppen ikke har identificeret konkrete matchfixingsager, hvor det var et problem, at bestikkelse inden for idrætten ikke er selvstændigt kriminaliseret.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at grovere tilfælde af bestikkelse inden for idrætten kriminaliseres. Arbejdsgruppen lægger vægt på, at alle situationer forbundet med bestikkelse inden for idrætten i princippet bør være omfattet af strafferetlige regler, således at der efter omstændighederne kan føres straffesag mod personer involveret i bestikkelse inden for idrætten. Arbejdsgruppen understreger, at idrætten i store dele er finansieret af offentlige midler, og at staten bør have en interesse i at understøtte kampen mod matchfixing.

Endvidere bemærker arbejdsgruppen, at en kriminalisering af bestikkelse inden for idrætten i sig selv kan have en præventiv effekt.

En kriminalisering af bestikkelse inden for idrætten bør omfatte såvel udøvere, dommere, officials og hjælpepersonale som ledere af idrætsorganisationerne, herunder også administrative og politisk valgte ledere

En straffebestemmelse kan gennemføres som en særbestemmelse enten i en ny lov om bekæmpelse af matchfixing under Kulturministeriet eller ved en ændring af f.eks. lov om fremme af dopingfri idræt, således at den får et bredere formål til også at dække andre etiske områder, der udgør trusler for idrættens integritet.

9.1.2. Spil på egne kampe

Spil på egne kampe og konkurrencer er forbudt efter DIFs matchfixinglovregulativ mod matchfixing og falder ind under begrebet "tilsvarende uetisk adfærd". Dette uanset, om der spilles på sejr eller nederlag.

Spil på eget nederlag skaber en klar interessekonflikt: Det ligger i idrættens natur, at man konkurrerer for at vinde, mens man kan lide et økonomisk tab på det.

DIF finder, at alt spil på egne kampe er uetisk.

DIF finder, at personer, som har sat penge på egen sejr i idrætsbegivenheder, hvori de selv deltager, vil kunne være mere tilbøjelige til at træde uden for spillets rammer og glemme alt om "fair play". Spilles der på et bestemt slutresultat, er det resultat, der spilles på, ikke nødvendigvis det mest fordelagtige idrætslige resultat, hvilket kan skabe en interessekonflikt. Dermed kan det blive første skridt på en glidebane mod manipulation af resultatet, dvs. matchfixing.

DIF har vurderet, at interessekonflikter, hvor kortsigtede økonomiske mål overtrumfer langsigtede idrætslige mål, kan føre til generel mistænkeliggørelse af idrættens aktører. Hvis spil på sejr i egen kamp var tilladt, ville det betyde, at offentligheden og andre i idrætten med rette kunne stille kritiske spørgsmål.

DIFs matchfixinglovregulativ indeholder derfor et forbud mod spil på egen kamp, uanset kampens udfald.

DIFs nultolerancepolitik tjener det formål at skabe retlig klarhed, da alt spil på egne kampe, herunder også på sejr, er forbudt, og samtidig skal den være med til at påvirke holdninger og adfærd hos danske idrætsudøvere.

Arbejdsgruppen har overvejet, om der er grundlag for at kriminalisere spil på egne kampe i sig selv (uafhængigt af, om det falder ind under bedrageri). Arbejdsgruppen bakker op om de eksisterende regler inden for idrætten, men arbejdsgruppen finder ikke, at det i sig selv bør være strafbart, at idrætsudøvere spiller på egen kamp.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen vurderer, at de eksisterende regler vedrørende spil på egen kamp er dækkende.

- 9.1.3. Politiet og anklagemyndighedens efterforskning og strafforfølgning i matchfixingsager
Det er relevant at overveje, om politiet og anklagemyndigheden er i besiddelse af de nødvendige redskaber til at varetage efterforskning og strafforfølgning i sager, hvor der som led i matchfixing er formodning om, at der er begået bedrageri eller andre strafbare forhold.

Politiet og anklagemyndighedens redskaber er nærmere beskrevet i afsnit 7.1 om politiets efterforskning, og arbejdsgruppen har ikke i forbindelse med sine overvejelser identificeret noget behov for at ændre på de redskaber, som er til rådighed.

Det har endvidere været overvejet, om der i relation til efterforskning og strafforfølgning i matchfixingsager kan peges på specifikke hindringer i forhold til denne type kriminalitet. Arbejdsgruppen har imidlertid ikke i forbindelse med sine overvejelser identificeret sådanne hindringer.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen finder, at politiet og anklagemyndigheden inden for rammerne af den gældende lovgivning har de nødvendige redskaber til at varetage efterforskning og strafforfølgning i matchfixingsager.

9.2. Udfordringer rettet mod idrætsområdet

9.2.1. Ansættelsesretlige forhold

Inden for nogle idrætsgrene ansættes idrætsudøvere af klubber og/eller forbund. Nogle ansættelser sker på baggrund af overenskomster, andre på baggrund af standardkontrakter vedtaget af idrætsforbund, og andre ansættelser sker uden at der er nogen regulering fra centralt hold. Såvel overenskomstaftaler som standardkontrakter og andre ansættelseskontrakter kan berøre elementer med relevans for bekæmpelsen af matchfixing ved at angive, hvordan matchfixingsager ansættelsesretligt skal håndteres. Desuden peger FIFPro's Black book on Eastern Europe på, at reguleringen af ansættelsesforholdet og forvaltningen af dette kan have en effekt for, hvor påvirkelige idrætsudøvere er i forhold til matchfixing.

Arbejdsgruppen har bemærket, at overenskomsten mellem Divisionsforeningen og Spillerforeningen samt nogle standardkontrakter indeholder en beskrivelse af, hvordan eksempelvis en dopingsanktion ansættelsesmæssigt skal håndteres. Arbejdsgruppen finder, at i det omfang, der indgås ansættelseskontrakter, kan det være hensigtsmæssigt at beskrive evt. konsekvenser ved matchfixing, herunder i relation til mulige ansættelsesretlige konsekvenser over for idrætsudøveren samt idrætsudøverens retsstilling, hvis det sker inden for klubben/forbundet.

Arbejdsgruppens anbefaling:

I det omfang, der udarbejdes overenskomster, standardkontrakter eller andre ansættelseskontrakter inden for de enkelte idrætter, anbefaler arbejdsgruppen, at disse, hvor det er relevant, beskriver de ansættelsesmæssige konsekvenser i forbindelse med en eventuel straf eller sanktion for matchfixing eller tilsvarende uetisk adfærd.

9.2.2. Dommere, officials, regler og turneringsstrukturer

I det foreliggende udkast til en kommende matchfixingkonvention stilles krav om, at medlemslandene skal *opfordre* idrætsorganisationerne til at indføre regler eller andre tiltag, der sikrer, at idrætsarrangører m.v. udvælger officials, herunder dommere, så sent som muligt inden en idrætsbegivenhed, hvor det vil være hensigtsmæssigt at gøre det. Der er i dag ingen regler herom.

En sen udvælgelse af officials kan have en forebyggende effekt i forhold til at påvirke dommere, herunder til matchfixing, idet det alt andet lige vil være vanskeligere for en matchfixer at påvirke en dommer, jo senere vedkommende udvælges.

I praksis vil det formentlig være svært at gøre i en række idrætter, hvor der f.eks. kun er få dommere at vælge imellem. Samtidig kan det overvejes, om det vil være proportionalt at indføre en sådan regel for alle niveauer på alle idrætter inden for en idrætskultur, der i høj grad er baseret på frivillig arbejdskraft, og som dermed ikke nødvendigvis har mulighed for at rekruttere dommere i sidste øjeblik.

En mulighed kunne være, at de enkelte specialforbund i forbindelse med eventuelle fremtidige ændringer af adfærdskodeks overvejer, om det er relevant at forholde sig til tidspunktet for udvælgelsen af officials.

Det kan ligeledes overvejes, om regler og turneringsstrukturer i specialforbundene under DIF kan tilrettelægges, så disse ikke skaber mulighed for, at der kan være incitament til forsøg på matchfixing eller anden uetisk adfærd. Dette er primært tilfældet, når der er mulighed for at tabe en kamp for at sikre, at personen eller holdet havner i en lettere halvdel af turneringen eller kommer til at møde en anden og lettere modstander.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen opfordrer DIF og specialforbundene til at vurdere behovet for at igangsætte en praksis med sene udvælgelser/offentliggørelser af dommeren til kampe – eksempelvis i forbindelse med udarbejdelsen af etiske kodeks – samt at overveje regler og turneringsstrukturer i specialforbundene under DIF.

9.2.3. Oplysning og uddannelse i idrætten

I forbindelse med information og kulturbearbejdelse er indsatsen tosidet: dels at skabe klarhed over regler, så personer ved, hvad de må, og hvad de ikke må, dels at påvirke personer, så de ikke overtræder reglerne. Sidstnævnte handler i høj grad om at påvirke kulturen og personernes værdier.

I forbindelse med igangsættelsen af DIFs matchfixinglovregulativ har fokus i oplysningsinitiativerne naturligt været at udbrede kendskabet til de nye regler, men det er sandsynligt, at det også vil kunne påvirke kulturen omkring matchfixing og spil på egne idrætsbegivenheder, alene fordi det er første gang, der indføres fælles regelsæt på tværs af idrætter, og fordi der gennemføres fælles kampagner. Effekten af DIFs tiltag må dog afventes, da tiltagene stadig er forholdsvist nye.

Det kan overvejes, om der på et senere tidspunkt med fordel kan gøres en fælles integritets- og etikindsats på tværs af doping, matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd, hvor man arbejder mere med den etiske kultur og en værdimæssig indsats blandt udøvere generelt – tiltag som f.eks. kendes fra Canadian Center for Ethics in Sport (CCES), hvor indsatsen omkring doping, matchfixing, korrupsion, seksuel misbrug/chikane, mobning, alkoholindtagelse m.v. samles i den canadiske *Code for prohibited conduct in sport*. Desuden adresserer CCES også adgang for alle, herunder også for personer med særlige behov, dårlig forældreopførelse, vold samt negativ adfærd i professionel idræt generelt.⁷⁵ Sådanne tiltag med fokus på det positive budskab om idrættens integritet og tilsvarende positivt ladede værdier i idrætten (f.eks. god sportsånd) ville med fordel kunne ske i samarbejde med specialforbund, Aktivkomiteen, Anti Doping Danmark, spillerforeninger m.v.

⁷⁵ Om CCES: <http://www.cces.ca/en/home> Code for prohibited conduct in sport kan downloades på: <http://www.cces.ca/files/pdfs/CoachesOfCanada-Code-ProhibitedConduct-E.pdf>

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at DIF og spillerforeningerne evaluerer deres respektive indsats i løbet af 2015 med henblik på at vurdere, om der er behov for nye tiltag, og om balancen mellem at informere om reglerne og påvirke til adfærdssændringer er tilstrækkelig.

9.2.4. Idrættens finansiering og transparens

Det følger af det foreliggende udkast til Europarådets matchfixingkonvention, at medlemsstaterne bør overveje, om der i tilstrækkelig grad er truffet foranstaltninger med henblik på at tilbageholde støtte til såvel idrætsudøvere, som er sanktioneret for matchfixing, som til idrætsorganisationer, der ikke vedtager og oprettholder egne regler for at bekæmpe matchfixing. Kulturministeriet vurderer, at en sådan forpligtelse vil kunne håndteres i rammeaftalerne med DIF og Team Danmark.

Det følger endvidere af det foreliggende udkast til Europarådets matchfixingkonvention, at medlemsstaterne skal sikre, at der er gennemsigtighed i finansieringen af idrætsorganisationer, der finansieres af staten. Kulturministeriet vurderer, at bekendtgørelsen om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet⁷⁶ opfylder hensigten i konventionsudkastet.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at de kommende rammeaftaler mellem henholdsvis Kulturministeriet og DIF samt Kulturministeriet og Team Danmark skal indeholde et punkt om bekæmpelse af matchfixing.

Arbejdsgruppen anbefaler, at i det omfang, der indføres en særlig straffebestemmelse om grovere tilfælde af bestikkelse inden for idræt, skal der samtidig indføres en bestemmelse, der stiller som betingelse for idrætsorganisationernes modtagelse af tilskud, at de opfylder konventionens krav.

9.3. Udfordringer rettet mod spilområdet

9.3.1. Spil på dele af en kamp

Spiludbydere kan i dag udbyde væddemål på elementer af en kamp, f.eks. første hjørnespark, første indkast, antal gule kort m.v.

Sådanne elementer i en kamp kan være udsat for aftalt spil. Dette kaldes populært for "spotfixing". I modsætning til matchfixing er det således ikke slutresultatet, der er aftalt.

I henhold til spillelovens § 11, stk. 4, har skatteministeren mulighed for at forbyde væddemål på bestemte kategorier af begivenheder.

⁷⁶ Bekendtgørelse nr. 1701 af 21. december 2010 om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet.

Det følger af lovens bemærkninger, at formålet hermed er at begrænse risikoen for matchfixing, og at kategorier af begivenheder, hvor risikoen er størst, f.eks. er:

- væddemål, hvor en enkelt idrætsudøver har fuldstændig kontrol over væddemålets udfald, og hvor det, spillerne vædder på, kun har en lille eller ingen idrætslig betydning
- begivenheder, hvor få idrætsudøvere eller dommeren kan afgøre udfaldet af væddemålet, uden at det i nævneværdig grad påvirker kampens idrætslige afvikling i øvrigt
- væddemål på kampe i lavere rangerende ligaer
- væddemål, der udbydes på ungdomsidræt.

Hjemlen til skatteministerens regulering af området er indtil videre kun udnyttet i forhold til væddemål, der udbydes på ungdomsidræt.

Endvidere er der fastsat en bestemmelse om, at tilladelsesindehaveren skal træffe foranstaltninger, som er egnede til at reducere risikoen for matchfixing.

Arbejdsgruppen bemærker, at den enkelte spiludbyder vil have interesse i at begrænse sin risiko, hvorfor spiludbyderne forventeligt foretager præventive tiltag i forbindelse med udbud af spil på enkeltstående begivenheder (der kan manipuleres ved spotfixing). Sådanne tiltag omfatter bl.a. begrænsninger på størrelsen af væddemål, risikovurderinger af spilmonstre m.v. DOGA vurderer, at de tiltag, der er taget af spiludbyderne med tilladelse i Danmark, generelt sikrer, at det er svært systematisk at vædde på manipulerede sportskampe, uden at det opdages af spiludbyderen, og at transaktionerne spores tilbage til spilleren. Dét, sammenholdt med, at der generelt alene kan spilles og vindes beløb af beskedne størrelser, gør, at det ikke er økonomisk interessant at manipulere udfaldet af en begivenhed, som i teorien kunne være mere udsat for matchfixing end andre begivenheder.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Kulturministeriet, Skatteministeriet, Justitsministeriet, Anklagemyndigheden, Spillemyndigheden, DHF, Spillerforeningen, Håndbold Spiller Foreningen, Danske Spil samt DOGA finder, at de eksisterende regler er dækkende og lægger vægt på, at et forbud mod at spille på delelementer af en kamp vil øge risikoen for en udvidelse af det ulovlige og uregulerede spillemarked.

Disse parter finder det dog vigtigt, at reglerne og øvrige præventive tiltag løbende følges i regi af den nationale platform.

DIF og DBU anbefaler et forbud mod spil på visse delelementer af en konkurrence af hensyn til bekæmpelse af spotfixing.

Disse parter anerkender ikke, at spiludbydernes risikobegrænsninger er tilstrækkelige, men lægger vægt på, at muligheden for spil på visse delelementer af en konkurrence øger risikoen for spotfixing, idet der er tale om væddemål, hvor en enkelt idrætsudøver har fuldstændig kontrol over væddemålets udfald, og hvor det, spillerne vædder på, kun har en lille eller ingen idrætslig betydning.

Disse parter lægger endvidere vægt på risikoen for, at deltagelse i spotfixing kan føre til deltagelse i alvorligere former for matchfixing.

9.3.2. Uddannelse af de ansatte hos spiludbyderne

Der findes ikke en egentlig bookmaker-/odds-sætter-uddannelse. For at sikre, at de relevante medarbejdere hos spiludbyderne har de fornødne kompetencer til at håndtere og være opmærksomme på eventuelle matchfixingsager, har spiludbyderne et ansvar for at uddanne de ansatte med henblik på at sikre dem de fornødne kompetencer til eksempelvis:

- at kunne analysere og vurdere risici forbundet med matchfixing
- at kunne identificere indikationer på, at matchfixing har fundet sted, herunder i forhold til at kunne identificere irregulære spil mønstre
- at sikre, at lovgivningen, eksempelvis i forhold til videregivelse af personoplysninger, overholdes i håndteringen af sager.

Det har ikke været muligt at vurdere, om spiludbydernes uddannelse af deres ansatte er tilstrækkelig, og om uddannelsen giver de ansatte de fornødne kompetencer til at håndtere problemstillinger i relation til matchfixing.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen opfordrer spiludbyderne til at gennemgå deres respektive uddannelser af de ansatte med henblik på at sikre, at de ansatte er klædt tilstrækkeligt på til at kunne håndtere problemstillinger i relation til matchfixing, herunder at sikre, at de ansatte løbende bliver opdateret og efteruddannet.

Arbejdsgruppen anbefaler, at Spillemyndigheden som led i sit tilsyn med spiludbyderne har fokus på spiludbydernes uddannelse af de ansatte i relation til matchfixing.

9.3.3. Monitorering af væddemål

Der er i spillelovgivningen fastsat bestemmelser om aftalt spil, hvis formål er at begrænse risikoen for matchfixing. Spiludbyderne skal herefter træffe foranstaltninger, der er egnede til at reducere risikoen for aftalt spil samt nægte at modtage en indsats i væddemål, hvor der er begrundet mistanke om aftalt spil.

Spiludbyderne har egne overvågningssystemer og i mange tilfælde tillige et fælles overvågningssystem/samarbejde med andre spiludbydere, som bygger på den

information, de enkelte spiludbydere videregiver. Eksempler herpå er European Lotteries Monitoring System (ELMS) og European Sports Security System (ESSA). Førstnævnte omfatter dog pt. hovedsagligt fodbold.

Spiludbydernes overvågningssystemer og de fælles overvågningssystemer er, så vidt Spillemyndigheden/Skatteministeriet bekendt, hverken blevet evalueret af europæiske spillemyndigheder eller af uafhængige institutter eller lignende. Systemernes effekt, i forhold til bekæmpelse af matchfixing, er således ikke blevet evalueret.

En anden udfordring er, at de forskellige overvågningssystemer ikke udveksler informationer indbyrdes. En udveksling af information mellem f.eks. ESSA og ELMS vil skabe et bedre billede af, om f.eks. en fodboldkamp er blevet fikset.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen opfordrer spiludbydere til at evaluere deres respektive overvågningssystemer samt de fælles overvågningssystemer som ESSA og ELMS til at blive evalueret.

9.3.4. Identifikation af spillere: spilkort

NemID og den dermed tilknyttede spilleridentifikation gælder kun for onlinespil. Der er således i Danmark ikke de samme krav til spilleridentifikation for fysisk køb af væddemål, som man eksempelvis kender det fra Norge, hvor der er indført et obligatorisk spilkort.

Hvis der indføres krav om et obligatorisk spilkort ved fysisk køb af væddemål, vil der tilsvarende kunne skabes spilleridentifikation for landbaseret spil. Med spilkortet vil der bl.a. ske registrering af kortindehaveren, og hvilke væddemål kortindehaveren har købt, og gevinster overføres direkte til spilkortkontoen eller en tilknyttet bankkonto. Dermed vil spilleridentifikationen være komplet for alle væddemål, og det ville ikke være muligt at købe væddemål og få en gevinst udbetalt anonymt.

Et spilkortssystem kan opbygges på mange måder og kan f.eks. omfatte størrelsen på gevinster, der overføres direkte til bankkontoen tilknyttet spilkortet og maksimum indestående på spilkontoen. Endvidere kan et spilkortssystem tilrettelægges således, at det vil være muligt for spilkortindehaveren at fastsætte egne forbrugsgrænser, herunder udelukkes/registrering i ROFUS, såfremt man ønsker dette.

Et spilkort vil kunne misbruges af andre end indehaveren af kortet, men alle købte væddemål vil kunne tilbageføres til indehaverne af spilkortene. Med andre ord vil man kunne kortlægge de personer/spilkortindehavere, der har væddet på en kamp, hvor der er mistanke om matchfixing.

Endvidere kan spilkortet og de dermed registrerede personer og deres spil/væddemål pga. spilmønstret være med til at indikere, at en kommende kamp kan være matchfixet – på samme måde som onlinespilleres spilmønstre.

Identifikationen og dermed den forøgede risiko for at blive opdaget må formodes at have en generalpræventiv effekt. Hvis systemet indrettes således, at større gevinster overføres direkte til en bankkonto, må det kunne lægges til grund, at spilkortet har en endnu større generalpræventiv effekt for så vidt angår landbaseret væddemål og dermed vil kunne bidrage til at mindske risikoen for matchfixing generelt.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at Skatteministeriet undersøger muligheden for etablering af obligatorisk spilkort for landbaseret væddemål. Arbejdsgruppen lægger vægt på den præventive effekt og det forventede kommende krav efter fjerde hvidvaskningsdirektiv om identifikation af spillere. I den forbindelse anbefaler arbejdsgruppen, at der i forbindelse med udstedelsen af spilkortet indhentes det fornødne samtykke til at videregive personoplysninger i relation til matchfixingsager eller brud på idrættens regler.

Danske Spil A/S bemærker, at indførelse af et spilkort kan medføre et provenutab for Danske Spil med henvisning til, at et spilkort af mange forbrugere må forventes at blive opfattet som en besværliggørelse af adgangen til at købe spil, hvilket kan resultere i, at de vil undlade at købe spil i samme omfang som hidtil hos Danske Spil A/S. En sådan nedgang i spilkøb vil kunne have en økonomisk betydning for staten i form af lavere indtægter fra afgifter på spil over en længere periode. Danske Spil finder derfor, at det bør overvejes, om et eventuelt spilkort bør indføres i markedet over længere tid

9.4. Tværgående udfordringer

9.4.1. Udveksling af oplysninger

Udveksling af informationer, herunder af personoplysninger, mellem spiludbydere og idrættens organisationer skal ske under iagttagelse af persondatalovens regler. Repræsentanter for spiludbydere har oplyst, at spiludbydere kun udveksler informationer med de idrætsorganisationer, de har etableret samarbejdsaftaler med.

Flere spiludbydere og idrætsorganisationer har over for arbejdsgruppen oplyst, at der er indgået samarbejdsaftaler mellem disse, hvori procedurer for udveksling af oplysninger er aftalt. DBU har således indgået samarbejdsaftaler med en række spiludbydere, og DHF har indgået aftaler med enkelte. DIF er pr. 1. juli 2014 i forhandling med ESSA, Danske Spil A/S og ESSA om en samarbejdsaftale om udveksling af oplysninger og har oplyst, at flere samarbejdsaftaler kan forventes indgået.

For at sikre en hensigtsmæssig udveksling af oplysninger bør DIF, som er blevet hovedansvarlig for bekæmpelse af matchfixing i idrætten, og som varetager betjeningen af Matchfixingsekretariatet, etablere samarbejdsaftaler med flere spiludbydere – gerne alle. DIF vil kunne dække alle idrætter, og DIF vil i så fald være den centrale indgang til idrætsverdenen, hvilket vil minimere administrationen af aftalerne for spiludbydere.

I praksis vil databehandlingen, herunder informationsudvekslingen fra spiludbydere til idrætsorganisationerne, ske på baggrund af det samtykke, kunden ved indgåelse af væddemål med nogle spiludbydere afgiver, når vedkommende accepterer salgsvilkår m.v. på spiludbyderens hjemmeside. Kunder hos landbaserede spiludbydere har ikke samme mulighed for at afgive et samtykke, og ikke alle onlinespiludbydere har indskrevet et samtykke i deres kundevilkår.

I tidligere sager var en del af udfordringen, at samtykke til at dele personhenførbare oplysninger ikke var indhentet på forhånd, og at der således var tvivl om, hvorvidt spiludbyderen/-erne lovligt kunne videregive disse oplysninger, uden at dette blev aftalt med de relevante kunder. Dette har ført til en praksisændring hos den/de relevante spiludbyder/-e, hvorefter kunderne i forbindelse med køb af væddemål online afgiver samtykke til, at oplysningerne videregives.

I andre tilfælde kan det overvejes, om databehandling, herunder informationsudvekslingen, kan ske på baggrund af, at DIF har en berettiget interesse i at behandle og udveksle informationerne, der overstiger hensynet til den registrerede, eller – for så vidt angår oplysninger omfattet af persondatalovens § 8 – der klart overstiger hensynet til den registrerede.

I tilfælde, hvor disse betingelser ikke er opfyldt, og hvor persondataloven er til hinder for spiludbydernes og idrætsorganisationernes udveksling af personoplysninger, vil oplysningerne dog eventuelt kunne videregives til politiet i forbindelse med anmeldelse af formodede strafbare forhold (f.eks. bedrageri).

DOGA's spiludbydere har udtrykt ønske om, at en offentlig myndighed, eksempelvis Spillemyndigheden, fungerer som modtager af oplysninger om mistænkelige væddemål – herunder særligt personhenførbare oplysninger – og at denne myndighed efter nærmere vurdering af de modtagne oplysninger videregiver oplysningerne til politi og/eller relevante idrætsforbund (dette skal ses i sammenhæng med oprettelsen af en national platform, jf. nedenfor). Det bemærkes, at indskydelsen af et ekstra led i dataudvekslingen ikke ændrer på, at den videregivende spiludbyder og myndighed alene vil kunne videregive de pågældende oplysninger, hvis der er hjemmel hertil i persondataloven.

Der er under arbejdsgruppens arbejde ikke fremkommet oplysninger om, hvorvidt idrætsorganisationernes og spiludbydernes behandling af personoplysninger er blevet anmeldt til Datatilsynet.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at der indgås samarbejdsaftaler mellem DIF og alle spiludbydere, der har tilladelse til at udbyde væddemål i Danmark, hvori procedurer for udveksling af informationer og hjemlen for udvekslingen er beskrevet.

9.4.2. Samarbejde og koordinering

Arbejdsgruppen har bemærket, at arbejdet omkring matchfixing, herunder samarbejdet, sker ad hoc, og at der i dag ikke er en egentlig koordinerende enhed. Arbejdsgruppen bemærker, at det vil være hensigtsmæssigt at etablere en national samarbejdsplatform (herefter platform), hvor arbejdet kan koordineres.

Der ses ikke at være lovgivningsmæssige hindringer eller andre formelle barrierer for et samarbejde mellem politi og anklagemyndighed på den ene side og idrættens organisationer og spiludbydere på den anden side. Der kan dog være begrænsninger i forhold til adgangen til at udveksle oplysninger i forbindelse med samarbejdet.

Et lignende samarbejde eksisterer i dag, primært gennem Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) hvidvaskningssekretariat, blandt andet på baggrund af, at sekretariatet i 2009 meddelte DBU og DIF, at man gerne medvirkede til styrkelse af organisationernes indsats mod hvidvaskning.

I forlængelse af denne henvendelse anmodede DBU i 2011 om, at der blev indledt et samarbejde. SØIK har efterfølgende drøftet indholdet af en målrettet indsats mod økonomisk kriminalitet, herunder matchfixing, med DBU. SØIK har i den forbindelse foreslået DBU nogle forebyggende initiativer. Det er blandt andet aftalt, at DBU kan drøfte eventuelle mistanker om blandt andet matchfixing med SØIK, forinden der indgives en anmeldelse om et formodet strafbart forhold.

SØIK har endvidere i en årrække jævnligt udvekslet erfaringer med Danske Spil A/S om risikoen for økonomisk kriminalitet forøvet gennem dennes spiludbud. Drøftelserne har blandt andet omfattet den elektroniske overvågning, som Danske Spil A/S foretager, for at mindske risikoen for matchfixing inden for udvalgte idrætsbegivenheder, herunder i hvilket omfang resultatet af denne overvågning kan anvendes som efterretningsgrundlag for efterforskning af en mistanke om økonomisk kriminalitet, blandt andet matchfixing.

Efter liberaliseringen af væddemål (1. januar 2012) har Spillemyndigheden også deltaget i erfaringsudvekslingen, blandt andet i en temadag arrangeret af SØIK. SØIK har endvidere deltaget i en temadag arrangeret af Spillemyndigheden for de nye spiludbydere. Det må påregnes, at dette samarbejde vil blive intensiveret efter den forventede udvidelse af hvidvaskningsreguleringen til at vedrøre hele spilsektoren i fjerde hvidvaskdirektiv.

SØIK blev i 2012 udpeget som nationalt kontaktpunkt for internationalt operationelt politisamarbejde om efterforskning af sager om matchfixing. Samarbejdet sker i regi af Interpol.

Desuden har idrættens organisationer en række samarbejdsaftaler med forskellige spiludbydere.

Som ovenfor beskrevet er der etableret samarbejdsaftaler mellem flere af aktørerne, men der er ikke identificeret et egentligt samarbejdsforum i Danmark, hvor repræsentanter for SØIK, Spillemyndigheden, spiludbyderne og idrætten mødes, koordinerer tiltag og udveksler erfaringer/oplysninger vedrørende matchfixingrelaterede problemstillinger og udfordringer.

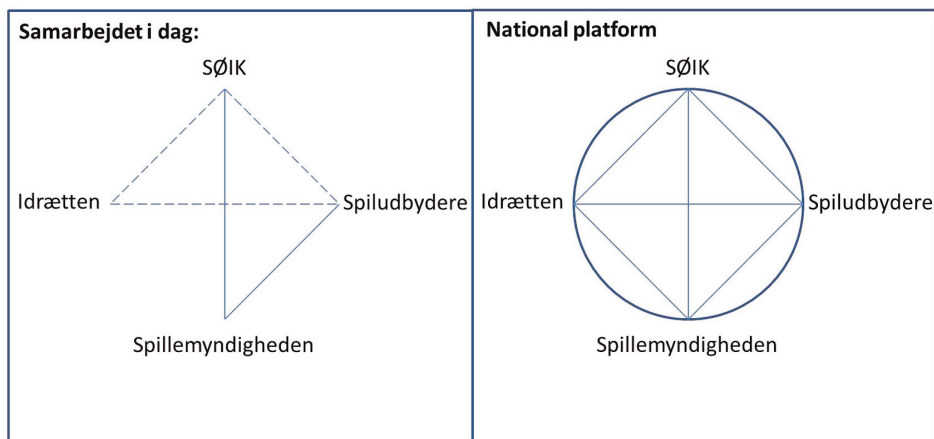
Udfordringen ved et ad hoc-samarbejde er, at der ikke sker en tilstrækkelig koordinering af indsatserne, ligesom der ikke nødvendigvis sker en samling af alle tilgange og erfaringer – indsatsen og erfaringsopsamlingen vil derfor overordnet blive styrket, hvis det sker på koordineret vis. Behov for koordinering kan imødekomes ved etablering af en formel samarbejdsplatform.

Formålet med at identificere en platform vil være dels at sikre, at der sker en koordineret indsats i bekæmpelsen af matchfixing, dels at skabe et fælles forum for udveksling af generelle erfaringer og oplysninger om sager, og dels at give mulighed for at drøfte sager på et overordnet niveau i et fælles forum.

De opgaver, der skal varetages af platformen, bør defineres ud fra det konstaterede behov, og de bør afgrænses således, at en eventuel strafferetlig forfølgning ikke kompromitteres. Udveksling af oplysninger i forbindelse med den nationale platform vil skulle ske under iagttagelse af persondatalovens regler. På den baggrund anbefaler arbejdsgruppen, at:

- de enkelte aktører i regi af platformen drøfter sager på overordnet niveau, dvs. uden særskilte efterforsknings-/undersøgelseskompetencer, eftersom såvel idrætten som spiludbyderne og politi-/anklagemyndigheden varetager undersøgelse/efterforskning af sager på deres respektive områder
- platformen får ansvaret for at koordinere kommunikationen vedrørende konkrete større tværgående initiativer
- platformen koordinerer overordnet kampagneorienteret aktivitet, men de enkelte aktører stadig har ansvaret for at finansiere og gennemføre aktiviteterne
- platformen arrangerer løbende koordineringsmøder, hvor aktørerne udveksler erfaringer med deres arbejde med matchfixing generelt og holder tematiske drøftelser om relevante emner i relation til arbejdet
- som udgangspunkt udveksler de enkelte aktører informationer direkte med hinanden, men holder sekretariatet for platformen orienteret, dvs. at informationer ikke forsinkes unødigt ved platformen, men udveksles direkte mellem relevante aktører.

Ved at etablere et formelt samarbejdsforum, hvor de relevante aktører kan samarbejde om både eventuelle sager og om en overordnet koordinering af indsatsen, vil det danske arbejde blive styrket. Det bemærkes, at SØIK, som en del af anklagemyndigheden, ikke vil kunne drøfte eller videregive oplysninger om konkrete sager.



Arbejdsgruppen bemærker, at etableringen af en platform samtidigt vil bidrage til at imødekomme de forventede krav fra en kommende Europarådskonvention om at identificere en national platform, der, jf. afsnit 6.1.1, bl.a. får til opgave, i overensstemmelse med national ret, herunder reglerne om persondatabeskyttelse, at:

- fungere som informationscenter, der samler og videregiver informationer med relevans for kampen mod matchfixing til de relevante organisationer og myndigheder
- koordinere den nationale kamp mod matchfixing
- modtage, centralisere og analysere information om irregulære og mistænkelige væddemål på idrætskonkurrencer, og hvor det findes nødvendigt udstede alarmer
- overføre informationer om mulige overtrædelser af såvel lovgivning som idrættens disciplinære regler til relevante myndigheder og organisationer
- samarbejde med andre relevante myndigheder og organisationer på nationalt og internationalt niveau, herunder nationale platforme i andre lande.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen finder, at ansvaret for at etablere og administrere en national platform er en myndighedsopgave og anbefaler, at de deltagende parter bærer hver sine omkostninger forbundet med deltagelse i platformen.

9.4.3. Forudgående information om spilprodukter

I det foreliggende udkast til Europarådets matchfixingkonvention lægges der op til, at Spillemyndigheden skal iværksætte forskellige foranstaltninger i kampen

mod matchfixing, f.eks. forudgående information om typer og objekter for spil til arrangører af idrættskonkurrencer med henblik på at understøtte deres risikohåndtering. Dette gør det aktuelt at vurdere, hvordan et sådant informationsflow kan organiseres hensigtsmæssigt.

Ifølge det foreliggende konventionsudkast vil Spillemyndigheden være ansvarlig for at sikre, at information om spiludbydernes udbud af typer af spilprodukter tilgår idrættens organisationer. Arbejdsgruppen har ikke drøftet håndteringen heraf, og nedenstående anbefaling skal følgelig læses i lyset af det foreliggende konventionsudkast.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, Spillemyndigheden vurderer ambitionsniveauet for informationsudvekslingen, evt. i dialog med aktørerne i den nationale platform.

- 9.4.4. Interessekonflikter i samspillet mellem idrætsorganisationer og spiludbydere
- Det følger af det foreliggende udkast til Europarådets matchfixingkonvention, at staterne skal gennemføre lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger som er nødvendige for at forebygge interessekonflikter og misbrug af intern viden blandt personer, som er involveret i at udbyde væddemål, herunder særligt med restriktioner på:
- a) at personer, der har været involveret i at udbyde spilprodukter, spiller på produkterne
 - b) misbrug af position som sponsor eller medejer af en idrætsorganisation til at facilitere matchfixing eller misbruge insider information
 - c) at idrætsudøvere, trænere m.v. fungerer som odds-sættere på konkurrencer, de selv er involveret i
 - d) udbud af væddemål på konkurrencer, hvor en spiludbyder kontrollerer en idrætsaktør eller -arrangør (og vice versa).

Ad a: Restriktion i forhold til at spille på egne spilprodukter

Det kan skabe en interessekonflikt, hvis man som odds-sætter spiller på de produkter, man selv har været med til at odds-sætte. Spiludbyderne har i afsnit 5.3.2 beskrevet deres egne interne regelsæt og andre initiativer. Da de interne regler varierer fra spiludbyder til spiludbyder, har arbejdsgruppen ikke lavet en generel vurdering af, om disse er tilstrækkelige.

Skatteministeren fastsætter, jf. § 41 i lov om spil, nærmere regler om spillene og afviklingen af disse, herunder tilladelsesindehaverens personales deltagelse i spil.

Skatteministeriet har indtil videre vurderet, at spiludbydernes interne personalemæssige regler for ansattes spil er tilstrækkelige til at sikre, at der ikke opstår en interessekonflikt i forhold til matchfixing. Spiludbydernes interne regler for personalets deltagelse i spil indgår i tilsynet med spiludbyderne. Tilsynene har indtil videre ikke bevirket, at det er fundet nødvendigt at udnytte skatteministerens hjemmel til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler herom.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at Skatteministeriet løbende, på baggrund af resultatet af tilsynet med spiludbydere, vurderer behovet for i bekendtgørelsesform at fastsætte regler for ansattes spil på egne produkter.

Ad b: Restriktioner mod misbrug af position som sponsor eller medejer af idrætsorganisationer.

Restriktionen går på at misbruge sin position som sponsor eller medejer af idrætsorganisationer – der er således ikke tale om, at der skal være et forbud mod at sponsere eller mod at udbyde væddemål på konkurrencer, hvor spiludbyderen sponsorerer en af konkurrencedeltagerne.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at idrætsorganisationerne opstiller interne regler for sponsorater, herunder indarbejder overvejelser om risikoen ved sponsorater fra spiludbydere i idrætsorganisationernes etiske kodeks.

Ad c: Restriktioner på, at idrætsudøvere, trænere m.v. fungerer som odds-sættere på konkurrencer, de selv er involveret i.

Forbuddet er ikke omfattet af DIFs matchfixinglovregulativ. Der er en risiko for interessekonflikter, hvorfor arbejdsgruppen finder, at sådanne restriktioner bør indføres, herunder at det bør håndteres inden for rammerne af DIFs matchfixinglovregulativ.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Arbejdsgruppen anbefaler, at DIF vurderer behovet for at opstille en regel i matchfixinglovregulativet, der forbyder, at odds-sættere deltager i konkurrencer, hvor de har været involveret i odds-sætningen.

Ad d: Restriktioner på udbud af væddemål på konkurrencer, hvor en spiludbyder kontrollerer en idrætsaktør eller -arrangør (og vice versa).

Der kan opstå interessekonflikter i tilfælde, hvor spiludbydere udøver bestemmende indflydelse på idrætsorganisationer, klubber eller udøvere eller vice versa, f.eks. i form af bestyrelses- eller direktionsposter. Man kan derfor overveje at indføre et forbud mod at udbyde væddemål på idrætskonkurrencer, hvor spiludbyderen har kontrollerende ejerskab i idrætsorganisationer, klubber eller udøvere og vice versa. Et forbud ville kræve lovgivning. Det bemærkes, at DIF og DGI hver ejer 10 % af Danske Spil, hvis datterselskab Danske Licens Spil udbyder væddemål på idrætsbegivenheder.

Arbejdsgruppens anbefaling:

Såfremt Danmark tilslutter sig Europarådets konvention, anbefaler arbejdsgruppen, at Skatteministeriet undersøger, om der er et behov for at fastsætter regler herom, eller om spiludbydernes selvregulering er tilstrækkelig. Såfremt selvreguleringen findes tilstrækkelig, anbefales det, at området indgår i tilsynet med spiludbydere, og at det løbende evalueres, om selvreguleringen er tilstrækkelig.

- BILAG**
- Bilag 1: DIFs lovregulativ om forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer
 - Bilag 2: IOCs Betting Rules – Sochi Olympic Games
 - Bilag 3: DIFs notat om befolkningens holdning til matchfixing.



LOVREGULATIV VIII

OM FORBUD MOD MANIPULATION AF IDRÆTSKONKURRENCER (MATCHFIXING) OG TILSVARENDE UETISK ADFÆRD

(matchfixinglovregulativet)

Præambel

Idrættens ånd og integritet er dybt afhængig af, at forløbet og resultatet af enhver idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder udelukkende baserer sig på og afhænger af de involverede idrætsaktørers evner, færdigheder og bedrifter. Enhver idrætsudøvelse skal overholde de grundlæggende værdier; etik, fair play, dygtighed, holdånd og ærlighed, og idrætsaktøren forudsættes altid at have en interesse i at yde sit bedste.

Manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd omfattet af lovregulativet er grundlæggende i modstrid med idrættens ånd og integritet.

Sådan adfærd skaber en interessekonflikt for de pågældende idrætsaktører og fjerner samtidig samfundets tillid til, at enhver idrætskonkurrence afvikles i overensstemmelse med og baserer sig på ovennævnte værdier og forudsætninger.

Derfor er det af højeste prioritet for Danmarks Idrætsforbund og specialforbundene, at manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd effektivt modvirkes, bekæmpes og sanktioneres. Lovregulativet tjener dette formål.

De personer, der omfattes af lovregulativet, har alle ansvar for og forventes at have kendskab til, acceptere, underkaste sig og overholde lovregulativet i enhver sammenhæng.

Personerne skal samarbejde loyalt og ærligt med de relevante kontrol-, undersøgelses- og afgørelsesorganer, herunder Matchfixingsekretariatet og Matchfixingnævnet, i forbindelse med oplysning af sager om manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd, hvori de pågældende personer forventes at være i besiddelse af relevante oplysninger for sagen.

Det er et fælles ansvar for alle idrættens aktører, at der i idrætsverdenen skabes en holdning mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd. Det gælder særligt for specialforbundene under Danmarks Idrætsforbund og deres medlemsforeninger. Disse organisationer skal derfor, herunder gennem oplysning og uddannelse, påvirke værdierne og adfærden hos enhver person, der på en hvilken som helst måde deltager i aktiviteter under det pågældende specialforbund eller i den pågældende forening, med henblik på at skabe en holdning mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd.

Kapitel 1. Formål

§ 1

Lovregulativet har til formål at beskytte idrættens ånd og integritet ved at modvirke, bekæmpe og sanktionere manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og visse former for tilsvarende uetisk adfærd på idrættens område under Danmarks Idrætsforbund.

Kapitel 2. Retlig status og anvendelsesområde

Retlig status

§ 2

Reglerne i lovregulativet er idrætsregler ligesom de regler for den pågældende idrætsdisciplin, der regulerer de betingelser, under hvilke idrætten udøves. Idrætsudøverne og de øvrige af § 3 omfattede personer accepterer disse regler som betingelse for enhver deltagelse i idrætten under Danmarks Idrætsforbund og er bundet heraf.

Stk. 2. Medmindre den enkelte regel bestemmer andet, gælder lovregulativet umiddelbart og direkte over for personer omfattet af § 3.

Stk. 3. Medmindre den enkelte regel bestemmer andet, kan lovregulativet ikke fraviges ved indførelse af interne særregler gældende for idrætsaktiviteter under et eller flere af Danmarks Idrætsforbunds medlemsorganisationer (herefter "specialforbund").

Den omfattede personkreds (ansvarssubjekterne)

§ 3

Lovregulativet gælder for Danmarks Idrætsforbund, specialforbund under Danmarks Idrætsforbund og andre fysiske eller juridiske personer,

- 1) der er medlem af eller på en hvilken som helst måde repræsenterer Danmarks Idrætsforbund, et specialforbund under Danmarks Idrætsforbund eller en idrætsorganisation, som er medlem af et sådant specialforbund, uanset hvor den pågældende er bosat, opholder sig eller er hjemmehørende,
- 2) der på en hvilken som helst måde og i enhver egenskab deltager i enhver idrætsaktivitet arrangeret, afholdt, samlet eller autoriseret af et specialforbund under Danmarks Idrætsforbund eller specialforbundets tilknyttede medlemmer, klubber, hold, organisationer eller ligaer,
- 3) der på en hvilken som helst måde og i enhver egenskab deltager i internationale idrætsaktiviteter, når adgang til deltagelsen heri baserer sig på resultater opnået i idrætsaktiviteter omfattet af nr. 2,
- 4) der helt eller delvist, direkte eller indirekte ejer en juridisk person omfattet af nr. 1-3, uanset den juridiske karakter af dette ejerskab, eller
- 5) der helt eller delvist, direkte eller indirekte ejer transferrettigheder eller tilsvarende rettigheder for en eller flere idrætsudøvere omfattet af nr. 1-3.

Stk. 2. For specialforbund under Danmarks Idrætsforbund gælder lovregulativet i enhver sammenhæng og i forbindelse med enhver aktivitet arrangeret, afholdt, samlet eller autoriseret af specialforbundet. Specialforbundet er forpligtet til at sikre, at dets tilknyttede medlemmer, klubber, hold, organisationer og ligaer tillige overholder reglerne i dette lovregulativ.

Kapitel 3. Definitioner

§ 4

I lovregulativet forstås ved:

1) *Manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing):*

Handlinger, som medfører en uregelmæssig ændring eller påvirkning af forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder for at opnå en fordel eller gevinst for en selv eller andre og fjerne hele eller dele af den usikkerhed, der normalt er forbundet med forløbet og udfaldet af idrætskonkurrencer. Sådanne handlinger kan bestå i

- a) forsætlig manipulation af resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder,
- b) forsætlig underpræstation,
- c) forsætligt nederlag i en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder,
- d) forsætlig fejlanvendelse af den givne idrætsdisciplins regelsæt foretaget af dommere, officials eller andre personer eller organer, der er tillagt kompetence i så henseende,
- e) uberettiget indgriben i, ændring af eller benyttelse af det udstyr, der benyttes i den givne idrætsdisciplin,
- f) uberettiget indgriben i eller ændring af de fysiske rammer, hvorfra eller hvorpå idrætsdisciplinen udøves, eller
- g) bestikkelse af, trusler mod eller deltagelse i anden tvingende adfærd over for en person for at ændre, sikre, fremskynde eller påvirke et bestemt resultat af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.

2) *Idrætsudøvere:*

Enhver person, der deltager aktivt i idræt på nationalt eller internationalt plan.

3) *Støttepersonale:*

Personer, der arbejder sammen med, behandler eller hjælper en idrætsudøver eller på anden måde har en indflydelse på eller bistår i forbindelse med en idrætsudøvers udøvelse af den pågældende idrætsdisciplin, herunder instruktører, trænere, managere, agenter, teammedarbejdere, officials, læger, andre medicinske medarbejdere og forældre.

4) *Regelovertræder:*

Den af § 3 omfattede person, som alene eller i fællesskab med andre har begået en overtrædelse af lovregulativet.

5) *Indklagede:*

Den formodede regelovertræder, imod hvem der er indbragt en sag for Matchfixingnævnet for overtrædelse af lovregulativet.

6) *Spil (betting):*

Enhver aktivitet, hvor der væddes om forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.

7) *Intern viden (insiderinformation):*

Enhver oplysning om enhver idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder, som en person omfattet af § 3 er i besiddelse som følge af den pågældendes relation til den pågældende idrætskonkurrence eller de heri deltagende idrætsudøvere mv. Sådanne oplysninger kan bestå i, men er ikke begrænset til, oplysninger om de deltagende idrætsudøvere, konditionerne for konkurrencen, taktiske overvejelser, startopstillinger eller ethvert andet aspekt af idrætskonkurrencen. Dog omfattes ikke oplysninger,

- a) som allerede er offentliggjort i overensstemmelse med reglerne for den pågældende idrætskonkurrence,
- b) som på anden vis er offentliggjort og let tilgængelige for den interesserede heri, eller
- c) som i øvrigt er almindeligt kendt.

Kapitel 4. Forbudsbestemmelser

Forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing), hvorved der søges opnået en direkte eller indirekte økonomisk fordel eller gevinst

§ 5

Enhver manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing), hvorved der søges opnået en direkte eller indirekte økonomisk fordel eller gevinst, er forbudt. Det er ikke en betingelse, at den økonomiske fordel eller gevinst relaterer sig til spil (betting) på forløbet eller resultatet af den pågældende idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.

Stk. 2. Det er forbudt at yde bestikkelse til, fremsætte trusler mod eller deltage i anden tvingende adfærd over for en person i forbindelse med manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing), uanset om der alene søges opnået en fordel eller gevinst af rent sportslig, ikke-økonomisk karakter.

Stk. 3. I særligt grove tilfælde kan manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing), hvorved der alene søges opnået en fordel eller gevinst af rent sportslig, ikke-økonomisk karakter, og hvor stk. 2 ikke finder anvendelse, påkendes og sanktioneres som overtrædelser af forbuddet i stk. 1.

Stk. 4. Det er ikke en betingelse for at sanktionere en overtrædelse af stk. 1-3, at den formodede regelovertræder er idømt eller må antages at kunne idømmes strafansvar ved de almindelige domstole, jf. dog § 30, stk. 2.

Stk. 5. Overtrædelse af forbuddet mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) i stk. 1-3 kan sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Stk. 6. Reglerne i stk. 1-3 begrænser ikke specialforbundene eller deres medlemmers adgang til i deres interne regelsæt at indføre et generelt forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) i de tilfælde, hvor der alene søges opnået en fordel eller gevinst af rent sportslig, ikke-økonomisk karakter, og hvor stk. 2-3 ikke finder anvendelse. Tilfælde af formodet overtrædelse af sådanne rent interne regelsæt kan ikke prøves efter reglerne i kapitel 9 og 10, og overtrædelserne kan ikke sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Stk. 7. Overtrædelse af det på Danmarks Idrætsforbunds område indførte forbud mod doping er ikke omfattet af lovregulativet og sanktioneres alene i medfør af de til enhver tid gældende dopingregler.

Stk. 8. Forbuddet mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) omfatter ikke adfærd, der alene bør karakteriseres som overtrædelser af forbuddet mod forstyrrelse af den offentlige orden, herunder hooliganisme.

Misbrug af intern viden (insiderinformation)

§ 6

Misbrug af intern viden (insiderinformation) er forbudt og foreligger ved:

- 1) Brug af intern viden (insiderinformation) i forbindelse med spil (betting) på forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder.
- 2) Videregivelse af intern viden (insiderinformation), der
 - a) er egnet til brug i forbindelse med manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) eller
 - b) sætter modtageren af den interne viden (insiderinformation) i en position, hvor modtageren i forbindelse med spil (betting) på en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder opnår en uberettiget fordel i forhold til personer, der ikke er i besiddelse af denne viden.

Stk. 2. Overtrædelse af forbuddet mod misbrug af intern viden i stk. 1 kan sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 begrænser ikke specialforbundene eller deres medlemmers adgang til at indføre mere vidtgående regler om forbud mod misbrug af intern viden (insiderinformation). Tilfælde af formodet overtrædelse af sådanne rent interne regelsæt kan ikke prøves efter reglerne i kapitel 9 og 10, og overtrædelserne kan ikke sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Spil på egen konkurrence

§ 7

Spil (betting) på forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder, hvori den pågældende person deltager, herunder som idrætsudøver, dommer, støttepersonale eller klub, eller på anden måde kan øve indflydelse på udfaldet af konkurrencen, er forbudt.

Stk. 2. Overtrædelse af forbuddet mod spil (betting) omfattet af stk. 1 kan sanktioneres i efter reglerne i kapitel 5.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 begrænser ikke specialforbundene eller deres medlemmers adgang til i deres interne regelsæt at indføre mere vidtgående regler om forbud mod spil (betting) på forløbet eller resultatet af en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder. Tilfælde af formodet overtrædelse af sådanne rent interne regelsæt kan ikke prøves efter reglerne i kapitel 9 og 10, og overtrædelserne kan ikke sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Modtagelse af gaver mv.

§ 8

Det er forbudt at modtage eller acceptere et løfte om en gave eller anden fordel, der ikke er naturligt tilknyttet den idrætskonkurrence, hvori den pågældende person (modtageren) deltager, herunder som idrætsudøver, dommer, støttepersonale eller klub, eller på anden måde kan øve indflydelse på udfaldet af konkurrencen.

Stk. 2. Det er forbudt at yde, love eller tilbyde en gave eller anden fordel omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Overtrædelse af forbuddene i stk. 1 og 2 kan sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Forsøg

§ 9

Handler, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en overtrædelse af reglerne i §§ 5-8, sanktioneres, når regelovertrædelsen ikke fuldbyrdes, som forsøg og efter reglerne i kapitel 5.

§ 10

Forsøg sanktioneres ikke, når den pågældende person frivilligt afstår fra iværksættelsen eller hindrer fuldbyrdelsen.

Medvirken

§ 11

Sanktionsreglerne i kapitel 5 gælder for enhver person omfattet af § 3, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til en overtrædelse af reglerne i §§ 5-8. Sanktionen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når handlingen ikke er fuldbyrdet, eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

Kapitel 5. Sanktioner

Sanktionsformerne

§ 12

Overtrædelse af reglerne i kapitel 4 kan, under de betingelser, som er fastsat i §§ 14-20, sanktioneres med:

- 1) Tidsbestemt eller tidsubestemt udelukkelse
- 2) Bøde eller anden økonomisk sanktion
- 3) Fratagelse af præmiepenge eller tilsvarende gaver af enhver art
- 4) Diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater eller tilsvarende idrætslige, disciplinære sanktioner

Stk. 2. Der kan samtidig ikendes flere sanktioner. Sanktionerne skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, herunder hvor skadelig overtrædelsen er for idrætten (proportionalitet).

Stk. 3. En person, der er sanktioneret efter lovregulativet, skal fortsat være underlagt sanktionen uanset status på persons eventuelle medlemskab af et nationalt specialforbund eller en national idrætsorganisation.

§ 13

Udover de i § 12 oplistede sanktioner kan et specialforbund under Danmarks Idrætsforbund, der overtræder reglerne i kapitel 4 eller ikke overholder de øvrige pligter, der følger af lovregulativet, ikendes sanktioner i overensstemmelse med Danmarks Idrætsforbunds love.

Udelukkelse

§ 14

Overtrædelse af reglerne i kapitel 4 kan sanktioneres med udelukkelse på bestemt tid eller på ubestemt tid fra enhver aktivitet eller bestemte aktiviteter på dele af eller på hele Danmarks Idrætsforbunds område.

Stk. 2. Ved udelukkelse efter stk. 1 på mere end fire år kan den udelukkede, når fire år af udelukkelsen er forløbet, på begæring få sin fortsatte udelukkelse prøvet ved Matchfixingnævnet.

Stk. 3. Midlertidig udelukkelse kan ske i overensstemmelse med § 39.

§ 15

Udelukkelsesperioden træder i kraft på den dato, hvor den udelukkede person modtager kendelsen om udelukkelse, eller på den dato, hvor udelukkelsen accepteres af den pågældende.

Stk. 2. En midlertidig udelukkelse modregnes i den samlede udelukkelsesperiode. Der foretages ikke herudover modregning for en periode før den dato, hvorpå udelukkelsesperioden er trådt i kraft, uanset om den udelukkede person frivilligt eller tvunget frem til denne dato ikke har fortsat den aktivitet, hvorfra den pågældende er udelukket.

§ 16

Hvis en udelukket person i udelukkelsesperioden overtræder forbuddet mod udøvelse af den aktivitet, hvorfra den pågældende er udelukket, kan den pågældende ikendes en eller flere af de i § 12 oplyste sanktioner.

Bøde eller anden økonomisk sanktion

§ 17

Overtrædelse af reglerne i kapitel 4 begået af juridiske personer eller fysiske personer, der er fyldt 18 år på tidspunktet for regelovertrædelsen, kan sanktioneres med bøde. Bødens størrelse fastsættes i forhold til overtrædelsens grovhed, herunder i hvilket omfang overtrædelsen skønnes at skade idrætten. Har regelovertræderen opnået eller søgt at opnå en økonomisk fordel eller gevinst ved overtrædelsen, kan dette medføre en forhøjelse af bøden.

Stk. 2. Overtrædelse af reglerne i kapitel 4 kan, uanset anvendelsen af stk. 1, sanktioneres med anden økonomisk sanktion, herunder inddragelse eller tilbageholdelse af tilskud eller tilsvarende økonomisk støtte til udøvelse af den pågældende idrætsdisciplin.

Stk. 3. Bøder og andre økonomiske sanktioner opkræves af Danmarks Idrætsforbund, der herefter viderebetaler bøden mv. til den berettigede. Såfremt det ikke er muligt at fastslå, hvem der må anses som den berettigede, tilfalder bøden mv. Danmarks Idrætsforbund.

§ 18

Hvis bødesanktionen mv. ikke opfyldes inden for den i kendelsen fastsatte frist, kan den pågældende person ikendes en eller flere af de i § 12 oplyste sanktioner.

Fratagelse af pengepræmier mv.

§ 19

Ved overtrædelse af reglerne i kapitel 4 kan der ske fratagelse af pengepræmier, gaver eller andre fordele, der er oppebåret ved deltagelse i en idrætskonkurrence med tilknytning til regelovertrædelsen.

Stk. 2. Pengepræmier mv., der fratages i medfør af stk. 1, skal tilbagebetales eller tilbageleveres til Danmarks Idrætsforbund, der herefter viderebetaler eller videreoverdrager pengepræmien mv. til den berettigede. Hvorvidt fratagne pengepræmier mv. skal tilfalde andre idrætsudøvere, afgøres på baggrund af de for den pågældende idrætskonkurrence gældende regler. Såfremt det ikke er muligt at fastslå, hvem der må anses som den berettigede, tilfalder pengepræmien mv. Danmarks Idrætsforbund.

Diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater og tilsvarende idrætslige disciplinære sanktioner

§ 20

Overtrædelse af reglerne i kapitel 4 kan sanktioneres med diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater og tilsvarende idrætslige disciplinære sanktioner, der kan ikendes den pågældende person i medfør af de interne regler, der gælder for idrætsudøvelse under det pågældende specialforbund. Eksempler på sådanne idrætslige disciplinære sanktioner er:

- 1) Disciplinær nedrykning (tvangsnedrykning)
- 2) Licensfratagelse
- 3) Omkamp, nyt løb mv.
- 4) Overflytning af point til modstandere

Stk. 2. Udøves den pågældende idrætsdisciplin som holddisciplin, kan sanktioner omfattet af stk. 1 ikendes holdet, når omstændighederne taler herfor. Sanktionsfastsættelsen sker i dette tilfælde uafhængigt af eventuelle sanktioner, den enkelte regelovertræder ikendes.

Stk. 3. Når omstændighederne særligt taler derfor, og når hensynet til regelovertræderen eller det pågældende hold ikke taler afgørende derimod, kan der ikendes idrætslige disciplinære sanktioner, som ikke opfylder betingelsen i stk. 1 om hjemmel i specialforbundets interne regler. Det gælder dog ikke for så vidt angår sanktionsformer, der udtrykkeligt er undtaget efter specialforbundets interne regler.

Kapitel 6. Sanktionsfastsættelse

§ 21

Forinden sagen indbringes for Matchfixingnævnet i medfør af reglerne i § 38, skal Matchfixingsekretariatet orientere det pågældende specialforbund derom og give specialforbundet lejlighed til inden for en rimelig frist at afgive indstilling om valg af sanktion efter reglerne i kapitel 5. Matchfixingsekretariatet er ikke forpligtet til at følge specialforbundets indstilling.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis sagen indbringes mod specialforbundet som indklaget.

§ 22

Ved sanktionens fastsættelse skal der under hensyntagen til ensartethed i regelanvendelsen lægges vægt på regelovertrædelsens grovhed og på oplysninger om regelovertræderen.

§ 23

Det skal ved sanktionens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed,

- 1) at der foreligger et gentagelsestilfælde,
- 2) at regelovertræderen tidligere er ikendt sanktioner af betydning for sagen, der ikke omfattes af nr. 1,
- 3) at regelovertrædelsen er udført af flere i forening,
- 4) at regelovertrædelsen er særlig planlagt eller led i omfattende regelovertrædelse, herunder eventuel kriminalitet,
- 5) at regelovertræderen tilsigtede, at regelovertrædelsen skulle have betydeligt alvorligere følger, end den fik,
- 6) at regelovertræderen har udvist en særlig hensynsløshed,
- 7) at regelovertrædelsen er udført under misbrug af stilling eller særligt tillidsforhold på idrættens område under Danmarks Idrætsforbund, eller
- 8) at regelovertræderen har fået en anden til at medvirke til regelovertrædelsen ved tvang, svig eller udnyttelse af dennes unge alder eller betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold.

§ 24

Det er en betingelse for anvendelsen af reglen i § 23, nr. 1, om skærpet sanktion i gentagelsestilfælde, at regelovertræderen, inden den pågældende på ny begik en regelovertrædelse, er fundet skyldig i at have overtrådt lovregulativet eller regler, som lovregulativet træder i stedet for.

Stk. 2. For tidligere sanktioner ikendt i medfør af §§ 14-16 om udelukkelse ophører gentagelsesvirkningen, når der, førend den nye regelovertrædelse blev begået, er forløbet 10 år efter, at den tidligere udelukkelsen er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. For øvrige sanktioner ikendt efter reglerne i kapitel 5 regnes denne frist fra datoen for kendelsens afsigelse eller sanktionens vedtagelse.

§ 25

Det skal ved sanktionens fastsættelse i almindelighed indgå som formildende omstændighed,

- 1) at regelovertrædelsen er begået som følge af tvang, svig, pression eller udnyttelse af regelovertræderens unge alder eller betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold,
- 2) at regelovertræderen frivilligt har afværget eller søgt at afværge de skadelige konsekvenser, der udgør eller kunne udgøre en konsekvens af regelovertrædelsen,
- 3) at regelovertræderen frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig tilståelse,
- 4) at regelovertræderen har givet oplysninger, som er afgørende for opklaringen af regelovertrædelser begået af andre,
- 5) at regelovertræderen har genoprettet eller søgt at genoprette den skade, der er forvoldt ved regelovertrædelsen,
- 6) at der er gået så lang tid, siden regelovertrædelsen er begået, at anvendelsen af de sædvanlige sanktioner er unødvendig.

§ 26

En sanktion ikendt i medfør af §§ 14-18 kan nedsættes under den foreskrevne sanktionsramme, når oplysninger om regelovertrædelsen, regelovertræderens person eller andre forhold afgørende taler herfor. Under i øvrigt formildende omstændigheder kan sanktionen reduceres til en påtale eller bortfalde.

Kapitel 7. Underretningspligt, vidnepligt og oplysnings- og sandhedspligt

§ 27

Enhver person omfattet af § 3 er forpligtet til at underrette Matchfixingsekretariatet, hvis den pågældende får kendskab til eller grund til at antage, at en handling, der udgør en overtrædelse af lovregulativet, er foretaget eller vil blive foretaget.

Stk. 2. En overtrædelse af stk. 1 kan efter omstændighederne, og hvor det må stå den pågældende person klart, at handlingen er foretaget eller vil blive foretaget, medføre rejsning af sag efter lovregulativet og sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

§ 28

Enhver person omfattet af § 3 er forpligtet til efter anmodning at forsyne Matchfixingsekretariatet, Matchfixingnævnet eller DIF-idrættens Højeste Appellinstans med dokumenter og oplysninger af betydning for afgørelsen af en sag. De pågældende personer er forpligtede til efter anmodning at fremkomme med udtalelser, deltage i undersøgelser og at give møde for Matchfixingsekretariatet, Matchfixingnævnet eller DIF-idrættens Højeste Appellinstans for at afgive forklaring og i enhver forbindelse at tale sandt.

Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1 gælder ikke, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende person har begået en overtrædelse af dansk lovgivning, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, der søges tilvejebragt ved forklaringen eller besvarelsen af spørgsmål kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Nægter en person, der er indklaget efter lovregulativet, at afgive forklaring eller besvare spørgsmål, kan dette indgå i bevisvurderingen i hovedsagen efter almindelige retsprincipper derom.

Stk. 3. Overtrædelse af stk. 1 kan medføre rejsning af sag efter lovregulativet og sanktioneres efter reglerne i kapitel 5. Dette gælder dog ikke ved udeblivelse med lovligt forfald eller i tilfælde, hvor undtagelsen i stk. 2 finder anvendelse.

Kapitel 8. Bevis

Bevisbyrde og beviskrav

§ 29

Det påhviler Matchfixingsekretariatet at bevise, at en overtrædelse af lovregulativet har fundet sted. Kravet til bevisets styrke skal være større end den blotte sandsynlighedsovervægt, men det kræves ikke, at det kan bevises uden rimelig tvivl, at en overtrædelse af lovregulativet har fundet sted.

Bevismidler

§ 30

Bevisførelsen er fri. Bevisførelse, der skønnes at være uden betydning for sagen, kan dog ikke finde sted.

Stk. 2. Faktiske omstændigheder, der er fastslået eller lagt til grund i en retsafgørelse eller en afgørelse fra et andet kompetent, fagligt disciplinært nævn, og som ikke er genstand for en verserende anke, kan lægges til grund i sager efter lovregulativet, medmindre den indklagede beviser, at afgørelsen er åbenbart uforenelig med grundlæggende danske retsprincipper.

Processuel (bevismæssig) skadevirkning

§ 31

Er den indklagedes erklæringer vedrørende sagens faktiske omstændigheder uklare eller ufuldstændige, eller undlader den indklagede at udtale sig om Matchfixingsekretariatets erklæringer om disse spørgsmål eller at efterkomme Matchfixingsekretariatets, Matchfixingnævnets eller DIF-idrættens Højeste Appelinstant's opfordringer, kan Matchfixingnævnet og DIF-idrættens Højeste Appelinstant tillægge dette virkning til skade for den indklagede. Det samme gælder, hvis den indklagede, efter at have modtaget en opfordring hertil i rimelig tid forud for en mundtlig behandling af sagen på et nævnsmøde i Matchfixingnævnet eller møde i DIF-idrættens Højeste Appelinstant, afviser at give møde, udebliver uden lovligt forfald eller undlader at besvare spørgsmål stillet af Matchfixingsekretariatet, Matchfixingnævnet eller DIF-idrættens Højeste Appelinstant, jf. dog § 28, stk. 2.

Kapitel 9. Matchfixingsekretariatet

Kompetence

§ 32

Matchfixingsekretariatet forfølger overtrædelser af lovregulativet og er enekompetent til at indbringe en sag for Matchfixingnævnet, jf. § 38, medmindre reglerne i kapitel 12 er bragt i anvendelse af det relevante specialforbund.

Stk. 2. Matchfixingsekretariatet træffer beslutning om henlæggelse af en sag, midlertidig udelukkelse, indbringelse af en sag for Matchfixingnævnet og videresendelse af en sag til behandling i Danmarks Idrætsforbunds specialforbund.

Stk. 3. Matchfixingsekretariatet skal behandle sagen inden for rimelig tid.

Undersøgelse

§ 33

Når Matchfixingsekretariatet modtager en underretning efter § 27, vurderer Matchfixingsekretariatet, om der er grundlag for at iværksætte en undersøgelse af forholdet med henblik på at indbringe sagen for Matchfixingnævnet. Matchfixingsekretariatets undersøgelse kan foretages i samarbejde med andre, herunder specialforbund og deres medlemmer, spilleeselskaber, politi og andre offentlige myndigheder. Matchfixingsekretariatet kan antage repræsentanter til at bistå med undersøgelsen.

Stk. 2. Undersøgelse efter stk. 1 iværksættes også, når Matchfixingsekretariatet på anden måde end ved underretning efter § 27 bliver gjort bekendt med oplysninger, der medfører en rimelig formodning om, at en overtrædelse af lovregulativet er begået.

§ 34

Matchfixingsekretariatets undersøgelse i medfør af § 33 har til formål at klarlægge, om betingelserne for at indbringe sagen for Matchfixingnævnet og ikende sanktioner efter reglerne i kapitel 5 er til stede, og at tilvejebringe oplysninger til brug for sagens afgørelse.

Indledende orientering

§ 35

Ved iværksættelse af undersøgelse i medfør af § 33 skal Matchfixingsekretariatet orientere den formodede regelovertræder om undersøgelsen. Orienteringen skal i videst muligt omfang indeholde tilsvarende oplysninger som en underretning foretaget i medfør af § 37. Matchfixingsekretariatet kan opfordre den formodede regelovertræder til at udtale sig i sagen.

Stk. 2. En orientering efter stk. 1 kan undlades, såfremt den iværksatte undersøgelses formål ville kunne forspildes ved orienteringen, herunder i relation til sikring af beviser.

Indsamling og behandling af personoplysninger

§ 36

Enhver person omfattet af § 3 accepterer ved sin deltagelse i idrættskonkurrencer arrangeret af en forening eller et specialforbund under Danmarks Idrætsforbund, internationale idrætsorganisationer, samt olympiske organisationer, at Danmarks Idrætsforbund for at sikre efterlevelsen af lovregulativet indsamler relevante oplysninger, herunder personlige oplysninger, der måtte være omfattet af nationale og internationale regler om databeskyttelse.

Underretning og forudgående høring

§ 37

Såfremt Matchfixingsekretariatet på baggrund af undersøgelser foretaget i medfør af § 33 finder grundlag for at indbringe sagen for Matchfixingnævnet, skal Matchfixingsekretariatet forud herfor skriftligt underrette den formodede regelovertræder. Underretningen skal indeholde følgende punkter:

- 1) Den eller de faktiske overtrædelser af lovregulativet, som den pågældende formodes at have begået.
- 2) De faktiske omstændigheder, der begrundet formodningen.
- 3) De sanktioner, som kan bringes i anvendelse for den eller de pågældende regelovertrædelse.
- 4) Tidsfrist for den pågældendes fremsendelse af bemærkninger til den påtænkte indbringelse af sagen for Matchfixingnævnet.
- 5) Den pågældendes ret til at få sagen afgjort ved en mundtlig behandling på et nævnsmøde i Matchfixingnævnet.

Stk. 2. Underretningen skal tillige anføre, at den formodede regelovertræder inden en frist på 14 dage efter modtagelsen af underretningen skal meddele Matchfixingsekretariatet, om den pågældende ønsker at udtale sig i sagen og deltage i en mundtlig behandling af sagen på et nævnsmøde i Matchfixingnævnet efter § 50.

Indbringelsesskrivelse og indbringelse af sagen for Matchfixingnævnet

§ 38

Finder Matchfixingsekretariatet, efter at have foretaget en underretning i medfør af § 37 og taget eventuelle nye oplysninger i sagen fra den formodede regelovertræder til overvejelse, fortsat grundlag for at indbringe sagen for Matchfixingnævnet, udfærdiger Matchfixingsekretariatet en indbringelsesskrivelse, med hvilken sagen indbringes. Sagens forberedelse og behandling i Matchfixingnævnet sker efter reglerne i kapitel 10.

Stk. 2. Matchfixingsekretariatet skal samtidig sende en kopi af indbringelsesskrivelsen med eventuelle bilag til den indklagede og det pågældende specialforbund.

Midlertidig udelukkelse

§ 39

Efter indstilling fra Matchfixingsekretariatet kan Matchfixingnævnets formand eller den fungerende formand uden forudgående høring træffe beslutning om midlertidigt at udelukke den formodede regelovertræder fra enhver aktivitet eller bestemte aktiviteter på dele af eller på hele Danmarks Idrætsforbunds område, når formodningen findes særligt bestyrket, og

- 1) der efter det om den formodede regelovertræders forhold oplyste eller karakteren af den formodede regelovertrædelse er bestemte grunde til at frygte, at den pågældende vil begå en ny overtrædelse af lovregulativet, eller
- 2) det vil være i strid med den almindelige retsopfattelse eller i øvrigt miskreditere idrætten, såfremt den pågældende fortsat kan udøve aktivitet under Danmarks Idrætsforbund, indtil Matchfixingnævnet har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 2. Den midlertidige udelukkelse kan højst ske for en periode af tre måneder. Såfremt Matchfixingnævnet ikke inden udløbet af denne periode har afgjort hovedsagen, beslutter Matchfixingnævnets formand, om den midlertidige udelukkelse skal forlænges med yderligere 1-3 måneder, eller om den midlertidige udelukkelse skal bortfalde. Betingelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Meddelelse af beslutningen om midlertidig udelukkelse samt forlængelse eller bortfald heraf sker ved anbefalet brev til den pågældende person. Beslutningen skal være begrundet og indeholde en kort vejledning om indbringelse af beslutningen for DIF-idrættens Højeste Appellinstans efter § 40. Den pågældendes forening og det pågældende specialforbund underrettes samtidig ved almindeligt brev eller e-mail.

Stk. 4. Den midlertidige udelukkelse træder i kraft på den dato, hvor den pågældende person har modtaget meddelelse herom efter stk. 3.

§ 40

En beslutning om midlertidig udelukkelse kan inden 7 dage efter modtagelse af beslutningen indbringes for DIF-idrættens Højeste Appellinstans af den midlertidigt udelukkede person.

Stk. 2. DIF-idrættens Højeste Appellinstans afgørelse træffes af formanden eller den stedfortrædende formand på det skriftlige grundlag. Afgørelsen skal foreligge senest 4 uger efter modtagelsen af indbringelsen.

Stk. 3. Indbringelse for DIF-idrættens Højeste Appellinstans har ikke opsættende virkning, medmindre appellinstansen træffer beslutning herom.

Kapitel 10. Matchfixingnævnet

Kompetence

§ 41

Matchfixingnævnet har til opgave at træffe afgørelse i 1. instans i sager efter lovregulativet, medmindre reglerne i kapitel 12 er bragt i anvendelse af det pågældende specialforbund.

Sammensætning

§ 42

Matchfixingnævnet består af en formand, to andre medlemmer (ordinære medlemmer) og en suppleant. Suppleanten deltager på nævnets møder, såfremt formanden eller et af de ordinære medlemmer har forfald.

Stk. 2. Formanden og mindst et af de ordinære medlemmer skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 3. Medlemmerne vælges af Danmarks Idrætsforbunds repræsentantskab for en periode af to år med mulighed for genvalg, således at formanden og et medlem vælges i ulige år, og et medlem og suppleanten vælges i lige år. Der kan ikke vælges medlemmer, som i funktionsperioden er enten ansatte eller varetager valgte hverv i Danmarks Idrætsforbund eller

specialforbund under Danmarks Idrætsforbund. Dette gælder dog ikke valgte hverv i tvistløsningsorganer i Danmarks Idrætsforbund og dettes specialforbund, herunder Danmarks Idrætsforbunds Dopingnævn.

§ 43

Matchfixingnævnet fastsætter en forretningsorden for sin virksomhed.

Beslutningsdygtighed

§ 44

Ved Matchfixingnævnets behandling af en sag skal efter formandens nærmere beslutning deltage mindst to medlemmer. Herudover tiltrædes Matchfixingnævnet ved behandlingen af en sag af en repræsentant for det pågældende specialforbund, der udpeges af specialforbundets bestyrelse fra sag til sag. Specialforbundsrepræsentanten har stemmeret ved sagens behandling.

Stk. 2. Såfremt Matchfixingnævnets formand ikke deltager i behandlingen af sagen, udpeger nævnet en fungerende formand blandt de medlemmer, der har bestået juridisk kandidateksamen.

§ 45

Matchfixingnævnet træffer afgørelse ved stemmeflertal.

Stk. 2. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Habilitet

§ 46

Matchfixingnævnet skal opfylde habilitetsreglerne i Danmarks Idrætsforbunds love og lovregulativer.

Sagsforberedelse

§ 47

Matchfixingnævnet fastsætter rammerne for sagens forberedelse og bestemmer, hvornår forberedelsen sluttes. Sagens forberedelse i Matchfixingnævnet sker i øvrigt i overensstemmelse med forretningsordenen, jf. § 43.

§ 48

En sag indbringes for Matchfixingnævnet ved Matchfixingsekretariatets indlevering af indbringelsesskrivelse efter § 38.

Stk. 2. Den indklagede skal gives lejlighed til inden for en rimelig frist skriftligt at fremkomme med bemærkninger til sagen, medmindre den pågældende har givet afkald herpå. Den indklagede skal samtidig sende en kopi af sin svarskrivelse med eventuelle bilag til Matchfixingsekretariatet og det pågældende specialforbund.

§ 49

Den indklagede kan under sagens forberedelse lade sig repræsentere af en anden person efter eget valg og for egen regning, jf. dog § 52. Ved en mundtlig behandling af sagen på et nævnsmøde i Matchfixingnævnet efter § 50 finder § 51 anvendelse.

Sagens behandling i Matchfixingnævnet

§ 50

Behandlingen af en sag i Matchfixingnævnet sker mundtligt på et nævnsmøde, hvis den indklagede eller Matchfixingsekretariatet ønsker det, eller hvis Matchfixingnævnet træffer beslutning herom, jf. dog § 40, stk. 2 (midlertidig udelukkelse). I øvrige tilfælde behandles sagen på det skriftlige grundlag.

Stk. 2. Formanden kan træffe beslutning om, at formalitetsspørgsmål behandles på det skriftlige grundlag.

Stk. 3. Nævnsmødet er offentligt, medmindre formanden træffer beslutning om dørlukning i tilfælde, hvor omstændighederne taler derfor, herunder hensynet til sagens oplysning eller hensynet til, at en part ikke udsættes for unødigt krænkel-
se.

Stk. 4. Der må ikke fotograferes, filmes eller ske optagelse på lydbånd af nævnsmødet uden Matchfixingnævnets tilladelse.

§ 51

Den indklagede har mødepligt på nævnsmødet efter § 50 og kan lade sig bistå af en anden person efter eget valg og for egen regning, jf. dog § 52. Udeblivelse uden lovligt forfald kan sanktioneres efter § 28, stk. 3, og tillægges processuel skadevirkning efter § 31, 2. pkt.

§ 52

Matchfixingnævnet kan efter anmodning fra den indklagede beskikke en advokat.

Stk. 2. Matchfixingnævnet fastsætter vederlaget til advokaten. Udgifterne hertil afholdes af Danmarks Idrætsforbund.

Skriftlighed mv.

§ 53

Matchfixingnævnet træffer afgørelse ved kendelse.

Stk. 2. Matchfixingnævnets kendelse skal være skriftlig og angive

- 1) de omstændigheder, som anses for bevist og lægges til grund for kendelsen,
- 2) den regel, der er overtrådt,
- 3) den sanktion, der tildeles, og hjemlen herfor,
- 4) den dato, sanktionen skal træde i kraft,
- 5) eventuel afgørelse om sagens omkostninger, jf. § 55, og
- 6) en kort vejledning om appel efter reglerne i kapitel 11.

§ 54

Matchfixingnævnet skal fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed kræver og tillader.

§ 55

Matchfixingnævnet træffer afgørelse om sagens omkostninger, der kan omfatte rimelige udgifter afholdt med henblik på sagens oplysning.

§ 56

Matchfixingnævnets kendelse kan offentliggøres. Matchfixingnævnet kan dog bestemme, at kendelsen alene kan offentliggøres i anonymiseret form, når hensynet til fortrolighed taler afgørende herfor.

Kapitel 11. Appel

§ 57

Matchfixingnævnets kendelse kan indbringes for DIF-idrættens Højeste Appellinstans af den person, der var indklaget i sagen for Matchfixingnævnet, af Matchfixingsekretariatet og af det pågældende specialforbund, jf. dog § 40, stk. 2 (midlertidig udelukkelse).

Stk. 2. Indbringelsen skal ske skriftligt ved en begrundet appelskrivelse, der skal være modtaget i DIF-idrættens Højeste Appellinstans senest 4 uger efter, at Matchfixingnævnets kendelse er modtaget af appellanten.

Stk. 3. Indbringelsen har ikke opsættende virkning, medmindre DIF-idrættens Højeste Appellinstans træffer beslutning herom.

Stk. 4. Matchfixingnævnets kendelse kan i særlige tilfælde indbringes for DIF-idrættens Højeste Appellinstans af en person, der har væsentlig interesse heri, selvom den pågældende ikke var part i sagen for Matchfixingnævnet. Indbringelse skal i dette tilfælde ske inden fire uger efter datoen for afgørelsen.

§ 58

En afgørelse fra DIF-idrættens Højeste Appellinstans kan ikke indbringes for noget andet organ inden for Danmarks Idrætsforbund.

Kapitel 12. Interne undersøgelses- og tvistløsningsorganer i specialforbundene

Internt undersøgelsesorgan

§ 59

Specialforbund under Danmarks Idrætsforbund kan ansøge Matchfixingsekretariatet om tilladelse til, at de opgaver, som i medfør af lovregulativet varetages af Matchfixingsekretariatet, herunder i relation til undersøgelse af formodede regelovertrædelser, i stedet varetages af et internt organ i specialforbundet.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at det interne organ i specialforbundet som minimum og i enhver sammenhæng overholder reglerne for Matchfixingsekretariats virke og undersøgelse i medfør af lovregulativet.

Stk. 3. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal være bilagt dokumentation for, at overholdelse af stk. 2 følger af specialforbundets regler (vedtægter, reglementer el.lign.).

Stk. 4. Matchfixingsekretariatet kan til enhver tid tilbagetrække tilladelsen, såfremt betingelserne for den givne tilladelse ikke er opfyldt.

§ 60

Er tilladelse efter § 59 givet, varetager det pågældende interne organ i specialforbundet Matchfixingsekretariatets opgaver som fastsat i lovregulativet, herunder i forbindelse med udfærdigelse af indbringelsesskrivelsen og indbringelse af sagen for Matchfixingnævnet, jf. dog §§ 61-63.

§ 61

Matchfixingsekretariatet kan beslutte at indlede sager omfattet af §§ 59-60, som det interne organ beslutter ikke at føre. Behandlingen i Matchfixingsekretariatet af sådanne sager sker i overensstemmelse med reglerne i kapitel 9, og såfremt Matchfixingsekretariatet finder grundlag herfor, jf. § 38, indbringes sagen for Matchfixingnævnet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 10, uanset om reglerne i §§ 62-64 er bragt i anvendelse.

Internt tvistløsningsorgan

§ 62

Specialforbund under Danmarks Idrætsforbund kan ansøge Matchfixingsekretariatet om tilladelse til, at sager om overtrædelse af lovregulativet i første instans undtages Matchfixingnævnets prøvelse og i stedet prøves i et internt tvistløsningsorgan i specialforbundet.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at det interne tvistløsningsorgan i specialforbundet overholder reglerne for Matchfixingnævnets virke i medfør af lovregulativet. Behandlingen af sager i det interne tvistløsningsorganer må på intet tidspunkt ske på mindre betryggende vis, end hvis sagen blev behandlet i Matchfixingnævnet.

Stk. 3. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal være bilagt dokumentation for, at overholdelse af stk. 2 følger af specialforbundets regler (vedtægter, reglementer el.lign.).

Stk. 4. Matchfixingsekretariatet kan til enhver tid tilbagetrække tilladelsen, såfremt betingelserne for den givne tilladelse ikke er opfyldt.

§ 63

Er tilladelse efter § 62 givet, varetager det pågældende interne tvistløsningsorgan i specialforbundet Matchfixingnævnets opgaver som første instans i behandling af sager efter lovregulativet.

§ 64

Afgørelser truffet af et internt tvistløsningsorgan i et specialforbund i overensstemmelse med reglerne i §§ 62-63 kan af den af § 57, stk. 1 omfattede personkreds og af det interne undersøgelsesorgan indbringes for DIF-idrættens Højeste Appellinstans efter reglerne i kapitel 11.

Kapitel 13. Forældelse

§ 65

En overtrædelse af forbudsbestemmelserne i kapitel 4 sanktioneres ikke, når der er indtrådt forældelse.

Stk. 2. Forældelsesfristen er 10 år og regnes fra den dag, da regelovertrædelsen er ophørt.

Stk. 3. Forældelsesfristen afbrydes, når regelovertræderen over for den relevante forening, det relevante specialforbund eller Matchfixingsekretariatet udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender regelovertrædelsen.

Stk. 4. Forældelsesfristen afbrydes, når Matchfixingsekretariatet foretager orientering i medfør af § 35 eller underretning i medfør af § 37.

Stk. 5. Når forældelsesfristen afbrydes, løber der en ny forældelsesfrist i medfør af stk. 2, fra det i stk. 3-4 fastsatte tidspunkt.

Kapitel 14. Adfærdskodeks

§ 66

Specialforbund under Danmarks Idrætsforbund skal have et adfærdskodeks (*code of conduct*), der medvirker til bevarelsen af idrættens ånd og integritet og bekæmpelsen af manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd, og som afspejler de særlige forhold, der gør sig gældende for den givne idrætsdisciplin under specialforbundet.

Stk. 2. Specialforbundet kan i adfærdskodekset (*code of conduct*) indføre de i § 5, stk. 6, § 6, stk. 3, og § 7, stk. 3, hjemlede supplerende, interne regler.

Kapitel 15. Ikrafttrædelse og lovregulativændringer mv.

§ 67

Ændringer af lovregulativet kan ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler for ændringer af Danmarks Idrætsforbunds lovregulativer.

§ 68

Lovregulativet træder i kraft den 4. maj 2013. Alene regelovertrædelser, der er begået eller påbegyndt fra og med denne dato, kan sanktioneres efter lovregulativet.

Stk. 2. Reglen i § 66, stk. 1 (*code of conduct*), skal være opfyldt inden den 4. maj 2014.

§ 69

Lovregulativet er underlagt dansk lovgivning.

Bemærkninger til lovregulativet

Almindelige bemærkninger

1 Lovregulativets baggrund og formål

På sit møde den 23.-24. marts 2012 besluttede Danmarks Idrætsforbunds (DIF) bestyrelse at iværksætte et udredningsarbejde, der skulle føre til forslag om indførelse af nye regler om forbud mod manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd i DIF-idrætten. Der blev til formålet nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for DIF's bestyrelse og administration samt en række af DIF's medlemsorganisationer (specialforbundene). Lovregulativet er resultatet af dette arbejde.

2 Lovregulativets retlige status

Lovregulativet er vedtaget af DIF's repræsentantskab i overensstemmelse med DIF's love og udgør et privatretligt og i foreningsregi vedtaget idrætsligt regelsæt med samme retlige status som DIF's love og øvrige lovregulativer samt bl.a. de af specialforbundene vedtagne regler for afviklingen af den enkelte idrætsdisciplin. Lovregulativet skal således anvendes og fortolkes i overensstemmelse med almindelige civilretlige retsprincipper, herunder foreningsretlige.

Selvom lovregulativets grundelementer er forbudsbestemmelser og bestemmelser om ikendelse af disciplinære sanktioner, skal lovregulativet ikke sammenlignes med strafferetlig særlovgivning. Medmindre det følger direkte af lovregulativets enkelte bestemmelser, finder rent strafferetlige principper, herunder af straffeprocessretlig karakter, hverken direkte eller analog anvendelse.

3 Lovregulativets systematik

Anvendelse af og sanktionering efter lovregulativet baserer sig på en toleddet prøvelse:

Første led i prøvelsen består i fastlæggelsen af, om den formodede regelovertræder er omfattet af personkredsen i § 3 (ansvarssubjekterne), eksempelvis i kraft af den pågældendes medlemskab af en idrætsorganisation eller deltagelse i en idrætsaktivitet under DIF, jf. bemærkningerne til bestemmelsen.

Andet led i prøvelsen består i fastlæggelsen af, om en eller flere af forbudsbestemmelserne i kapitel 4 er overtrådt.

4 Sondring mellem manipulation af idrætskonkurrencer (matchfixing) og tilsvarende uetisk adfærd

Som det fremgår af lovregulativets titel, er de efter kapitel 4 forbudte handlinger opdelt i to overordnede kategorier:

Den første kategori indeholder de handlinger, hvorved der sker en manipulation af idrætskonkurrencen eller dennes enkelte begivenheder. Handlingerne betegnes populært som "matchfixing". Der henvises til lovregulativets § 4, nr. 1, og § 5 og nedenstående bemærkninger til bestemmelserne.

Den anden kategori indeholder en række handlinger, der i lovregulativet fælles betegnes som "tilsvarende uetisk adfærd". Det gælder misbrug af intern viden (§ 6), spil på egen konkurrence (§ 7) samt visse tilfælde af modtagelse af gaver mv. (§ 8).

*Bemærkninger til udvalgte af lovregulativets bestemmelser
(specielle bemærkninger)*

Kapitel 1 - Formål

Til § 1

Bestemmelsen angiver lovregulativets overordnede formål. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med præambelen, hvori det understreges, at matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd omfattet af lovregulativet ikke blot udgør et internt idrætsligt problem på DIF's område, men også er af bredere samfundsmæssig betydning. De beskyttelseshensyn, lovregulativet varetager, er således mangeartede og skal afspejle sig i retsanvendelsen.

Kapitel 2 – Retlig status og anvendelsesområde

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen understreger, at lovregulativet er et privatretligt og i foreningsregi vedtaget idrætsligt regelsæt med samme retlige status som DIF's love og øvrige lovregulativer samt de i specialforbundene vedtagne regelsæt for afviklingen af den enkelte idrætsdisciplin (de såkaldte "idrætsregler"), jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.

Herudover understreger bestemmelsen det generelt gældende og strengt nødvendige princip i DIF-idrættens regelsæt, hvorefter de omfattede personer (ansvarssubjekterne) er forpligtede til at overholde regelsættene ved enhver deltagelse i DIF-idrætten. Det gælder, uanset om de pågældende personer formelt er medlemmer af eller på anden måde repræsenterer en idrætsorganisation under DIF, herunder ved varetagelse af valgte hverv, eller i øvrigt deltager i DIF-idrætten, eksempelvis som frivillig eller lønnet træner, dommer eller official. Dette princip skal ses i sammenhæng med sanktionsbestemmelserne i lovregulativets kapitel 5, hvorefter eksempelvis en udelukkelse efter reglerne i §§ 14-16 alene vedrører aktiviteter under DIF og således inden for DIF's foreningsretlige jurisdiktion.

Til stk. 2

Lovregulativet indfører fælles regler for hele DIF-idrætten og sikrer en kongruens og ensartet retsstilling på tværs af idrætsdisciplinerne. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, understreger i den forbindelse, at anvendelsen og gyldigheden af lovregulativet ikke er betinget af, at lovregulativet implementeres i det enkelte specialforbunds regelsæt for den pågældende idrætsdisciplin. Tilsvarende gør sig gældende for eksempelvis de nationale antidopingregler.

Til stk. 3

Med henvisning til lovregulativets formål om at indføre fælles regler på tværs af DIF-idrættens idrætsdiscipliner, er bestemmelsen medtaget for at understrege, at lovregulativet er ufravigeligt, medmindre den enkelte regel bestemmer andet. Lovregulativet udgør således et sæt minimumsregler, der som udgangspunkt altid skal følges. Det gælder også, selv om det pågældende specialforbund efter reglerne i kapitel 12 har etableret interne undersøgelses- eller tvistløsningsorganer.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer udtømmende, hvilke juridiske og fysiske personer der er omfattet af lovregulativet og dermed ansvarssubjekter. Det gælder, uanset om den pågældende person i øvrigt eksempelvis er omfattet af definitionen på "støttepersonale" i § 4, nr. 3. Bestemmelsen skal efter sin ordlyd og sit formål fortolkes bredt.

Status som ansvarssubjekt efter lovregulativet er ikke betinget af medlemskab af en idrætsorganisation på DIF-idrættens område.

Ethvert *medlem* af DIF, specialforbundene eller en idrætsorganisation, der er medlem heraf, er dog uden videre og i enhver sammenhæng omfattet af lovregulativet, jf. nr. 1. For medlemmerne er lovregulativets anvendelse således ikke betinget af,

at medlemmet deltager i den konkrete idrætsaktivitet, hvortil den formodede regelovertrædelse knytter sig. Et krav om deltagelse i idrætsaktiviteten kan dog følge af forbudsbestemmelserne i kapitel 4, herunder § 7 om spil på egen konkurrence.

Også personer, der ikke opfylder medlemskriteriet, men som på anden måde og i bred forstand *repræsenterer* DIF, specialforbundene eller idrætsorganisationerne, er omfattet af lovregulativet efter nr. 1. Det gælder eksempelvis lønnede eller frivillige bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer samt eksempelvis landsholdsspillere, der, selvom de ikke er medlemmer af en forening på DIF's område, fordi de til dagligt udøver deres idrætsdisciplin i udenlandske klubber, ved landsholdsdeltagelsen repræsenterer det pågældende specialforbund og i den forbindelse deltager i DIF-idrætten, jf. herved nr. 2.

Efter nr. 2 er alle øvrige personer, der ikke opfylder medlemskriteriet, men som ikke desto mindre *deltager* i idrætsaktiviteter på DIF's område, omfattet af lovregulativet. Det gælder eksempelvis trænere, holdledere, dommere og officials samt klubløse motionister, der deltager i cykel – eller motionsløb arrangeret af en idrætsorganisation under DIF. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2.

Betingelsen om, at personen skal *deltage* i idrætsaktiviteten, skal forstås bredt og dækker dels over den aktive deltagelse som idrætsudøver, jf. § 4, nr. 2, dommer og sædvanligvis også som træner og dels over den passive deltagelse som official, holdleder mv., jf. bemærkningerne til § 2. Omvendt stilles der ved deltagelsesbetingelsen krav om en vis minimumsgrad af reel, funktionsmæssig tilknytning til idrætsaktiviteten. Selvom eksempelvis en forælder er omfattet af definitionen på "støttepersonale" i § 4, nr. 3, er den pågældende ikke uden videre omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2. Tilsvarende gælder for eksempelvis en bestyrelsesformand i en idrætsorganisation, der i kraft af sit hverv kan anses for at deltage i DIF-idrætten som sådan, men ikke uden videre kan anses for at deltage i den konkrete idrætsaktivitet, hvortil den formodede regelovertrædelse er knyttet. Denne sondring er navnlig af relevans ved afgrænsningen af forbuddet mod spil på egen konkurrence i § 7.

Bestemmelsen i nr. 3 omfatter personer, der *deltager* i internationale idrætsaktiviteter, når adgangen til deltagelsen baserer sig på resultater opnået i idrætsaktiviteter under DIF, jf. nr. 2. Det er eksempelvis tilfældet for træneren for 1. holdet i en dansk håndboldklub i forbindelse med holdets deltagelse i EHF's Champions League.

Bestemmelsen i nr. 4 omfatter eksempelvis aktionærer i de aktieselskaber, hvori en professionel fodboldklub drives i medfør af DBU's regler om tilladelse til, at en kontraktklub stiller sin tilladelse til at drive kontraktfodbold til rådighed for tredjemand. I tilknytning hertil bestemmer nr. 5, at også personer, der ikke ejer (en del af) en juridisk person omfattet af nr. 4, jf. nr. 1-3, men derimod ejer transferrettigheder eller tilsvarende rettigheder for en eller flere idrætsudøvere omfattet af nr. 1-3, er omfattet af lovregulativet. Rettighedsbesiddelsen for personer omfattet af nr. 4 eller nr. 5 baserer sig oftest på en ren økonomisk interesse, hvorfor lovregulativets beskyttelseshensyn nødvendiggør, at også disse personkategorier omfattes.

Til stk. 2

Idet det bemærkes, at det specialforbundene også er omfattet af lovregulativet efter stk. 1, nr. 1, understreger bestemmelsen i stk. 2 specialforbundenes særlige rolle ved bekæmpelsen af matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd omfattet af lovregulativet. Specialforbundene skal således gennem en aktiv indsats sikre idrætsaktørernes overholdelse af lovregulativet.

Kapitel 3 - Definitioner

Til § 4

Til nr. 1

På baggrund af en sprogligt naturlig begrebsafgrænsning er populærbetegnelsen "matchfixing" defineret i lovregulativet ved, at den pågældende handling indebærer en *manipulation* af idrætskonkurrencen, dvs. en uregelmæssig ændring eller påvirkning af forløbet eller resultatet af konkurrencen eller dennes enkelte begivenheder.

Handlinger, der alene består i misbrug af intern viden, spil på egen konkurrence eller utilbørlig modtagelse af gaver mv., er således ikke at betegne som matchfixing, når handlingerne ikke samtidig er tilknyttet en manipulation af idrætskonkurrencen. Sådanne handlinger er i stedet omfattet af samlebetegnelsen "tilsvarende uetisk adfærd", der efter bestemmelserne i §§ 6-8 i lige grad med matchfixing er forbudt og kan sanktioneres efter lovregulativet.

Bestemmelsen i nr. 1, der definerer matchfixing-begrebet, skal læses i sammenhæng med forbudsbestemmelsen i § 5. Definitivt er matchfixing-begrebet ikke begrænset til tilfælde, hvor den fordel eller gevinst, der søges opnået ved den manipulatoriske handling, er af økonomisk karakter. Således omfatter matchfixing-begrebet tillige tilfælde, hvor der alene søges opnået en rent sportslig fordel eller gevinst, eksempelvis sejr i en amatørkamp i en lavtliggende række, hvor sejren og en eventuel oprykning afledt deraf ikke kan anses for også at medføre en direkte eller indirekte økonomisk fordel eller gevinst. Sidstnævnte tilfælde kan blot ikke sanktioneres efter lovregulativet, jf. bemærkningerne til § 5.

Til nr. 2

Selvom lovregulativets anvendelse ikke er begrænset til idrætsudøverne, er denne personkategori eksplicit omtalt flere steder i lovregulativet, herunder som følge af idrætsudøvernes særlige rolle i bekæmpelsen af matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd. Af denne grund er begrebet defineret i nr. 2 med henvisning til idrætsudøvernes *aktive* deltagelse i idrætsaktiviteterne.

Til nr. 3

Begrebet "støttepersonale" er en samlebetegnelse for en lang række af de personer, der i varierende omfang har en vis tilknytning til DIF-idrætten, navnlig som følge af en relation til idrætsudøverne. Betegnelsen anvendes tillige i de nationale antidopingregler, der baserer sig på World Anti-Doping Code. Som anført i bemærkningerne til § 3, stk. 1, er enhver person omfattet af begrebet "støttepersonale" ikke uden videre et ansvarssubjekt omfattet af lovregulativet. Det er i alle tilfælde afgørende, at den pågældende person er omfattet af § 3.

Til nr. 4 og nr. 5

Som anført under de almindelige bemærkninger, afsnit 2, er lovregulativet ikke at sammenligne med strafferetlig særlovgivning. Derfor er sædvanlig strafferetlig terminologi (sigtede, mistænkte og anklagede) i videst muligt omfang undgået integreret i lovregulativet.

Til nr. 6

Spil-begrebet og navnlig forbuddet mod spil på egen konkurrence i § 7 er ikke begrænset til organiserede spil udbudt af spiludbydere efter spilleloven, herunder online-spil ("online-betting"). Således er også rent private væddemål omfattet af begrebet.

Til nr. 7

Afgrænsningen af, hvilken idrætslig information der er at betegne som intern viden (insiderinformation), skal foretages under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende på idrættens område, hvor relevante oplysninger om eksempelvis startopstillinger, skader og idrætsudøvernes prioritering af den pågældende konkurrence i praksis kommunikerer til tredjemand ad adskillige og forskelligartede kommunikationskilder og på mere eller mindre formel vis.

Formålet med lovregulativet tilsiger, at undtagelserne i litra a)-c) fortolkes indskrænkende, og at de af § 3 omfattede personer generelt udviser stor tilbageholdenhed med at spille på idrætskonkurrencer i tilfælde, hvor de pågældende personer er i besiddelse af oplysninger, som ikke med sikkerhed kan anses for omfattet af undtagelserne i litra a)-c). Samtidig bør de personer, der naturligt er i besiddelse af den interne viden (insiderinformationen), navnlig idrætsudøverne og trænerne, respektere den interne natur af denne viden og være bevidste om tredjemands mulige misbrug heraf, jf. bemærkningerne til § 6.

Kapitel 4 - Forbudsbestemmelser

Generelle bemærkninger

Kapitlet indeholder lovregulativets 4 hovedforbud og fastslår, hvilke tilfælde af matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd, der er forbudt og kan sanktioneres efter lovregulativet.

Ved vurderingen af, om en person har overtrådt forbudsbestemmelserne, og om den pågældende herefter kan sanktioneres efter reglerne i kapitel 5, er det, som nævnt i bemærkningerne til § 3, altid nødvendigt indledningsvis at vurdere, om den pågældende person er et ansvarssubjekt omfattet af lovregulativet. Eksempelvis vil en forælder, der i det konkrete tilfælde

de ikke er omfattet af § 3, ikke kunne sanktioneres for overtrædelse af § 6, stk. 1, selvom den pågældende er i besiddelse af intern viden (insiderinformation) og benytter denne viden i forbindelse med spil på en idrætskonkurrence, hvori den pågældendes barn deltager som idrætsudøver. Derimod vil barnet efter omstændighederne kunne anses for at have overtrådt forbuddet mod videregivelse af intern viden i § 6, stk. 2.

Specialforbundene er ikke afskåret fra i sine interne regelsæt at indføre mere vidtgående forbud end dem, der følger af lovregulativet. Sager om overtrædelse af sådanne rent interne forbud kan, når der bortses fra reglen i § 5, stk. 3, dog ikke prøves efter lovregulativet.

Til § 5

Som anført i bemærkningerne til § 4, nr. 1, er lovregulativet baseret på den systematik, at matchfixing-begrebet defineres bredt, mens lovregulativet alene forbyder matchfixing i tilfælde, hvor der ved den manipulatoriske handling søges opnået en direkte eller indirekte økonomisk fordel eller gevinst. Bestemmelsen i § 5 indebærer således, at der indføres en bagatelgrænse for, hvilke tilfælde af matchfixing, der kan prøves og sanktioneres efter lovregulativet. Samtidig anerkendes det, at det enkelte specialforbund kan ønske også at forbyde matchfixing-handlinger, hvorved der alene søges opnået en rent sportslig fordel eller gevinst. Bestemmelsen i stk. 6 hjemler adgang hertil.

Det er direkte angivet i bestemmelsen i stk. 1, at også manipulatoriske handlinger, hvor den økonomiske fordel eller gevinst, der søges opnået, udgør en mere *indirekte* følge af handlingen, er omfattet af forbuddet. Det gælder eksempelvis i tilfælde, hvor den indirekte økonomiske fordel eller gevinst er en på forhånd kendelig, klar og ubestridt følge af en sejr i en manipuleret kamp, der indebærer en stor sportslig succes, eksempelvis i form af adgang til deltagelse i en international turnering for mesterhold.

Efter bestemmelsen i stk. 2 forbydes bestikkelse mv. i forbindelse med matchfixing dog i ethvert tilfælde. Herved undgås en situation, hvor modtageren af bestikkelsen (den økonomiske fordel eller gevinst) er direkte omfattet af lovregulativets forbud mod matchfixing, mens yderen af bestikkelsen ikke er det, hvis den pågældende ved bestikkelsen alene søger at opnå en rent sportslig fordel eller gevinst, eksempelvis oprykning fra en lavt rangerende fodboldrække. Yderen af bestikkelsen vil dog kunne anses for omfattet af § 8, stk. 2, om forbuddet mod at yde, love eller tilbyde gaver mv., der ikke er naturligt tilknyttet den idrætskonkurrence, hvori den pågældende person (modtageren) deltager. Ikke desto mindre vil yderen af bestikkelsen kunne anses for medvirkende til modtagerens matchfixing, jf. § 11. Denne uhensigtsmæssige retstilling er undgået ved bestemmelsen i stk. 2.

Endvidere udgør bestemmelsen i stk. 3 en undtagelse i de tilfælde, hvor den manipulatoriske handling, selvom der alene søges opnået en rent sportslig fordel eller gevinst, er af en sådan karakter, at det findes nødvendigt og forsvarligt at sanktionere handlingen efter lovregulativet. Det kan i denne vurdering tillægges vægt, om det må antages at være i strid med den almindelige retsopfattelse, at handlingen ikke sanktioneres efter lovregulativet.

Til § 6

Tilliden til idrættens aktører nødvendiggør, at der indføres et bredt forbud mod misbrug af intern viden (insiderinformation).

Bestemmelsen definerer, hvornår brug eller videregivelse af intern viden (insiderinformation) udgør *misbrug* heraf i lovregulativets forstand. Bestemmelsens anvendelse forudsætter, at det indledningsvis kan fastslås, at den pågældende information kan betegnes som intern viden (insiderinformation) efter definitionsbestemmelsen i § 4, nr. 7, jf. bemærkninger hertil.

Bestemmelsen understreger, at personer omfattet af § 3 nødvendigvis skal være bevidste om, at de alene i kraft af deres relation til den pågældende idrætskonkurrence eller de heri deltagende idrætsudøvere mv. vil kunne modtage oplysninger, som udenforstående ikke er eller ikke let vil kunne komme i besiddelse af.

Til stk. 1, nr. 1

Bestemmelsen indeholder et generelt forbud mod, at en af § 3 omfattet person, der er i besiddelse af intern viden (insiderinformation), bruger denne interne viden i forbindelse med spil (betting) på en idrætskonkurrence eller dennes enkelte begivenheder, uanset om den pågældende person deltager i konkurrencen, jf. herved forbuddet mod spil på egen konkurrence i § 7, der modsat ikke betinger besiddelsen af intern viden.

Til stk. 1, nr. 2

Bestemmelsen indeholder, modsat princippet i nr. 1, ikke et generelt forbud mod videregivelse af intern viden (insiderinformation) i ethvert tilfælde.

Bestemmelsen forudsætter, at den interne viden (insiderinformationen), der videregives, enten a) er egnet til at blive brugt i forbindelse med matchfixing eller b) giver modtageren en fordel i forbindelse med spil (betting) på idrætskonkurrencen i forhold til personer, der ikke er i besiddelse af den interne viden. Henset til karakteren af den viden, der i medfør af definitionen i § 4, nr. 7, er at betegne som "intern viden (insiderinformation)", vil litra a) eller b) i langt de fleste tilfælde være opfyldt.

Til stk. 3

Bestemmelsen hjemler, at det enkelte specialforbund kan indføre skærpede regler på området.

Til § 7

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder et generelt forbud mod, at en person omfattet af § 3 spiller på idrætskonkurrencer,

- 1) hvori den pågældende *deltager* eller på anden måde kan øve indflydelse på udfaldet af konkurrencen, eller
- 2) hvori den juridiske person, den pågældende person ejer, eller den idrætsudøver, for hvilken den pågældende ejer transferrettigheder mv., deltager.

Forbuddet gælder, uanset om der spilles på sejr eller nederlag. Modsat for anvendelsen af § 6, er det herudover ikke en betingelse, at den pågældende person er i besiddelse af intern viden (insiderinformation).

Betingelsen om *deltagelse* i stk. 1 skal forstås i overensstemmelse med begrebets anvendelse i § 3, stk. 1, nr. 2-3, jf. bemærkningerne hertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen understreger, at det enkelte specialforbund kan indføre skærpede regler på området, eksempelvis ved at forbyde ikke blot spil på egen konkurrence, men tillige spil på egen idrætsdisciplin eller generelt spil på professionel idræt. Sidstnævnte tilfælde er ikke omfattet af lovregulativet, herunder som følge af, at lovregulativet finder generel anvendelse i DIF-idrætten for både professionelle og amatører uanset niveau.

Til §§ 9-11

Forsøg på foretagelse af de i medfør af kapitel 4 forbudte handlinger eller medvirken hertil er tillige forbudt og kan sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Kapitel 5. Sanktioner

Til §§ 12-19

Bestemmelserne regulerer udtømmende de sanktioner, som kan ikendes personer omfattet af § 3, der overtræder lovregulativet. Sanktionerne kan alt efter overtrædelsens karakter og grovhed samt forholdets natur bestå i udelukkelse (tidsbestemt eller tidsubestemt), bøde eller anden økonomisk sanktion, fratagelse af præmiepenge eller tilsvarende gaver af enhver art eller diskvalifikation (annullering) af opnåede resultater eller tilsvarende idrætslige, disciplinære sanktioner. Der kan samtidig ikendes kombinerede sanktioner.

Udelukkelse kan ske fra aktiviteter på hele DIF's område eller fra dele deraf. Aktivitetsbegrebet skal i denne sammenhæng forstås bredt og ikke begrænset til den direkte idrætsaktivitet ved træning og kamp. Ved en udelukkelse på mere end fire år kan den udelukkede, når fire år af udelukkelsen er forløbet, på begæring få sin fortsatte udelukkelse prøvet ved Matchfixingnævnet. Herved sikres det, at efterfølgende omstændigheder, herunder en ændret retsopfattelse eller praksis, kan tillægges vægt. En midlertidig udelukkelse modregnes i den samlede udelukkelsesperiode.

Begrænsningen af bødesanktionen til personer over 18 år er indført under hensyntagen til regelsættets privatretlige status og bødesanktionens principielle sammenligning med bodsbestemmelser i kontrakt (erstatning inden for kontrakt) og principperne for umyndiges påtagelse af sådanne økonomiske forpligtelser, jf. herved FOB2012-1, jf. UfR 1923, 395 V og UfR 1933, 792 Ø.

Til § 20

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at pålægge sådanne rent idrætslige disciplinære sanktioner, som allerede er hjemlet i de interne regelsæt for den pågældende idrætsdisciplin. Herved anerkendes det, at der kan være forskel på, hvilke rent idrætslige disciplinære sanktioner, der inden for de enkelte idrætsdisciplinær er relevante og ønskelige, og at det pågældende specialforbund er bedst egnet til at vurdere dette – ligesom specialforbundets autonomi i forbindelse med udfærdigelsen af idrætsdisciplinens regelsæt respekteres i videst muligt omfang.

Dog indeholder stk. 3 en undtagelse i de tilfælde, hvor den manglende hjemmel i specialforbundets interne regelsæt til ikendelse af en relevant idrætslig sanktion ikke baserer sig på en reel overvejelse herom, men alene skyldes de interne regelsæts mangelfuldhed i så henseende.

Kapitel 7 – Underretningspligt, vidnepligt og oplysnings- og sandhedspligt

Generelle bemærkninger

Det er et fælles ansvar for alle DIF-idrættens aktører, der nyder godt af idrætten og det store frivillige arbejde, at idrættens regler overholdes. En af kerneværdierne i DIF-idrætten er således, at aktørerne er samarbejdsvillige og ærlige, når der rejses tvivl om, at en konkurrence er foregået på fair vilkår, og uden at nogen har snydt.

Derfor er det ikke alene ønskeligt – men at forvente – at aktørerne aktivt tager del i bekæmpelsen af snyd i idrætten, at aktørerne udtaler sig, når de bliver anmodet om det, og at aktørerne altid taler sandt. Det modsatte vil undergrave idrættens interne tvistløsningssystem og muligheden for derigennem hurtigt og uden de omkostninger, sagens førelse for de almindelige domstolene vil være forbundet med, at behandle sager om overtrædelse af idrættens regelsæt, herunder lovregulativet.

Bestemmelserne i kapitel 7 er dermed en udtrykkelig regulering af det allerede forventede. Bestemmelserne skal læses, fortolkes og anvendes med udspring heri. Herudover afspejler bestemmelserne de i kontraktforhold almindeligt gældende oplysnings- og loyalitetsforpligtelser. Som det fremgår af bemærkninger nedenfor, tager bestemmelserne samtidig i betydelig grad hensyn til retssikkerheden for de personer, der er involveret i sagerne efter lovregulativet.

Til § 27

Bestemmelsen, der bør læses i sammenhæng med § 28, indeholder en generel underretningspligt for de af lovregulativet omfattede personer og dermed en udtrykkelig forpligtelse for idrættens aktører til aktivt at medvirke til bekæmpelsen af matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd omfattet af lovregulativet. Den effektive bekæmpelse af matchfixing mv. betinger, at eksempelvis idrætsudøvere ikke risikofrit systematisk kan dække over hinanden og etablere en i miljøet alment accepteret "code of silence", som det er set i cykelsporten i relation til doping (kaldet "omertaen"), og derved skabe en opfattelse af, at den forbudte adfærd er acceptabel.

Underretningspligten er efter stk. 2 er dog alene sanktioneret i kvalificerede tilfælde. I subjektiv henseende forudsættes det, at det kan statueres, at den formodede regelovertræder har det fornødne kendskab til de relevante oplysninger om den forbudte handling. Dette kan også udtrykkes således, at den pågældende har en vis sikker bevidsthed om forholdene. Betingelsen vil som udgangspunkt ikke være opfyldt, når oplysningerne alene hidrører fra mere løse rygter. Selvom lovregulativet, som nævnt under de almindelige bemærkninger, afsnit 2, ikke er at sammenligne med strafferetlige særlovgivning, afgrænses anvendelsesområdet for sanktionsbestemmelsen i stk. 2 således i overensstemmelse med retspraksis om anvendelsen af tilsvarende bestemmelser i lovgivningen, der er straffepålagte, jf. eksempelvis UfR 2005, 822 Ø (socialservicelovens § 153, jf. straffelovens § 156) og UfR 1973, 412 Ø (straffelovens § 253).

Til § 28

Bestemmelsen indfører en sanktioneret forpligtelse for alle personer omfattet af lovregulativet til at medvirke til sagens oplysning og til i den forbindelse at tale sandt. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, er bekæmpelsen af snyd i DIF-idrætten et fælles ansvar og betinger nødvendigvis, at alle aktører er samarbejdsvillige og ærlige i den forbindelse.

Oplysnings- og sandhedspligten gælder også for den formodede regelovertræder (parten). Konsekvensen af, at den pågældende udebliver fra møder mv., er dermed ikke blot, at dette kan tillægges såkaldt processuel (bevismæssig) skadevirkning, jf. § 31, men udeblivelsen udgør en selvstændig overtrædelse af lovregulativet, der efter omstændighederne kan sanktioneres efter reglerne i kapitel 5.

Alene i de særlige tilfælde, hvor der er konkret mistanke om, at den pågældende person – et vidne eller den formodede regelovertræder – har begået en overtrædelse af dansk lovgivning, der kan medføre straf, gælder forpligtelserne efter bestemmelsen ikke. Begrebet "straf" skal forstås i overensstemmelse med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og det heri indeholdte princip om retten til ikke at inkriminere sig selv, jf. herved også UfR 2000, 1201 H og tvangsindgrebslovens § 10 (lov nr. 442/2004). Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 2, udgør lovregulativet et privatretligt og i foreningsregi vedtaget idrætsligt regelsæt. De rent disciplinære sanktioner, der alene kan ikendes personer omfattet af § 3 ved overtrædelse af lovregulativet, er ikke at karakterisere som straf i menneskerettighedskonventionens forstand, jf. herved også Den Europæiske Menneskerettigheds-domstols (EMD) dom af 19. februar 2013 i Case of Müller-Hartburg v. Austria, Application no. 47195/06, pr. 41-49, og den internationale sportsvoldgifts (CAS) afgørelse i sag CAS 2005/C/841 CONI, pr. 85. Således kan retten til ikke at inkriminere sig selv ikke påberåbes af den formodede regelovertræder (parten) med henvisning til sagen efter lovregulativet.

Kapitel 8 - Bevis

Til § 29

Idet der henvises til det allerede fremførte om lovregulativets retlige status, skal retsanvendelsen nødvendigvis basere sig på almindelige civilretlige principper for bevisbyrde og beviskrav.

Bestemmelsen indebærer, at kravet til bevisets styrke er større end det mest lempelige civilprocessuelle beviskrav (sandsynlighedsovervægt), men understreger samtidig, at det strafferetlige princip om "in dubio pro reo" ikke finder anvendelse.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med principperne i de nationale antidopingregler og i World Anti-Doping Code, jf. herved også den internationale sportsdomstols (CAS) udtalelse i sag CAS 2009/A/1920, pr. 85, hvorefter sager om matchfixing bør behandles i overensstemmelse CAS's faste praksis i dopingsager, herunder i relation til beviskravene.

Til § 31

Bestemmelsen baserer sig på det grundlæggende civilprocessuelle princip om såkaldt processuel skadevirkning, jf. retsplejelovens § 344, stk. 2. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med bestemmelserne i § 28 om oplysnings- og sandhedspligt. En formodet regelovertræders nægtelse af at afgive forklaring i sagen mv., uden at undtagelsen i § 28, stk. 2, finder anvendelse, kan således både tillægges bevismæssig betydning i hovedsagen og samtidig efter omstændighederne sanktioneres som en selvstændig overtrædelse af lovregulativet.

Kapitel 9 – Matchfixingsekretariatet

Generelle bemærkninger

Til § 32

Bestemmelsen angiver den administrative forankring af lovregulativet i DIF.

Matchfixingsekretariatet forestår de indledende undersøgelser i sagerne og vurderer på den baggrund, om der er grundlag for at indbringe sagen for Matchfixingnævnet.

Derved kan Matchfixingsekretariatets opgaver og funktion sammenlignes med DIF's Dopingudvalgs.

Til § 33

Bestemmelsen pålægger Matchfixingsekretariatet dels at foretage en indledende vurdering, når sekretariatet er blevet gjort bekendt med en mulig overtrædelse af lovregulativet, enten ved underretning efter § 27 eller på anden måde, og dels at iværksætte en undersøgelse, såfremt den indledende vurdering giver anledning til videre behandling af sagen.

Til § 35

Bestemmelsen forpligter Matchfixingsekretariatet til at orientere den formodede regelovertræder, såfremt den indledende vurdering af sagen efter § 33 giver Matchfixingsekretariatet anledning til at iværksætte en yderligere undersøgelse af sagen.

Efter stk. 2 kan denne orientering dog undlades, hvis det anses nødvendigt for at sikre beviser. Der vil dog – i medfør af § 37 – i alle tilfælde skulle ske en høring af den formodede regelovertræder, forinden sagen indbringes for Matchfixingnævnet.

Til § 37

Bestemmelsen pålægger Matchfixingsekretariatet at underrette den formodede regelovertræder, når Matchfixingsekretariatet påtænker at indbringe sagen for Matchfixingnævnet. Den formodede regelovertræder gives herved lejlighed til at udtale sig i sagen.

Til § 38

Når Matchfixingsekretariatet har besluttet at indbringe sagen for Matchfixingnævnet, skal Matchfixingsekretariatet udfærdige en indbringelsesskrivelse, som skal sendes i kopi til den indklagede samt det pågældende specialforbund.

Til § 39

Bestemmelsen giver mulighed for midlertidigt at udelukke den formodede regelovertræder under sagens behandling, såfremt en række skærpede betingelser herfor er opfyldt. Den midlertidige udelukkelse foretages af Matchfixingnævnets formand efter indstilling fra Matchfixingsekretariatet. Den midlertidige udelukkelse kan efter stk. 2 højst ske for en periode af tre måneder, som dog kan forlænges.

Til § 40

Afgørelsen om midlertidig udelukkelse kan af den midlertidigt udelukkede inden 7 dage efter modtagelse af beslutningen om den midlertidige udelukkelse kræves prøvet ved DIF-idrættens Højeste Appelinstant. Herved sikres en 2-instansbehandling.

Bestemmelsen i stk. 2 indeholder en undtagelse til de generelle regler om sagens behandling ved DIF-idrættens Højeste Appelinstant efter DIF's love og Lovregulativ II (mundtlig behandling). Hensynet bag undtagelsen er navnlig behovet for en hurtig sagsbehandling.

Kapitel 10 – Matchfixingnævnet

Til §§ 41-46

Bestemmelserne fastsætter reglerne for lovregulativets tvistløsningsorgan, Matchfixingnævnet. Kompetence (§ 41), sammensætning og valg (§ 42), forretningsorden (§ 43), beslutningsdygtighed (§ 44), afstemningsregel (§ 45) og habilitet (§ 46). Medlemmerne vælges af Danmarks Idrætsforbunds repræsentantskab og skal være uafhængige af politiske poster i DIF og specialforbundene. Der stilles tillige krav til, at juridisk ekspertise skal være repræsenteret i Matchfixingnævnet.

Til §§ 47-56 Generelt

Disse bestemmelser omhandler sagsbehandlingen i Matchfixingnævnet. Som det fremgår, sker sagsbehandlingen ved Matchfixingnævnet i form af en mundtlig behandling på et nævnsmøde, medmindre der træffes anden beslutning. Herved er behandlingen af sagen sammenlignelig med den eventuelle senere behandling i DIF-idrættens Højeste Appelinstant efter reglerne i kapitel 11 og bestemmelserne i DIF's love og lovregulativ II.

Til §§ 49 og 51

Af § 49 følger, at den indklagede under sagens forberedelse kan lade sig *repræsentere* af eksempelvis en advokat. Således kan advokaten underskrive processkrifter mv. på den indklagedes vegne.

Derimod følger det af § 51, at den indklagede er pligtig at give møde ved sagens mundtlige behandling på et nævnsmøde i Matchfixingnævnet. I dette tilfælde kan den indklagede således alene lade sig *bistå* af en anden person – men ikke repræsentere i egentlig forstand, dvs. med mulighed for, at den indklagede helt undlader at give møde.

Kapitel 11 – Appel

Til §§ 57-58

Bestemmelserne omfatter appelreglerne for kendelser truffet af Matchfixingnævnet. Som det fremgår, fungerer DIF-idrættens Højeste Appelinstant som appelinstant efter lovregulativet.

Bestemmelsen i § 57, stk. 3, er en gengivelse af reglen i DIF's Lovregulativ II (om DIF-idrættens Højeste Appelinstant), § 2, stk. 2, hvoraf betingelsen om "væsentlig interesse" fremgår. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med appelinstantens praksis herfor.

Kapitel 12 – Interne undersøgelses- og tvistløsningsorganer i specialforbundene

Til §§ 59-63

Bestemmelserne hjemler, at et specialforbund efter tilladelse fra DIF kan etablere egne undersøgelses- og tvistløsningsorganer på området. Det er en betingelse for tilladelse, at forbundets egne organer lever op reglerne i lovregulativet.

Kapitel 13 - Forældelse

Til § 66

Forældelsesfristen på 10 år i stk. 2 er udtryk for en *absolut* forældelsesfrist. Forældelse indtræder således ved fristens udløb, uanset om hverken det pågældende specialforbund, Matchfixingsekretariatet eller DIF i øvrigt forinden er gjort bekendt med eller burde være bekendt med den pågældende overtrædelse af lovregulativet.

Forældelsesfristens længde er bl.a. fastsat under hensyn til den almindelige, absolutte forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 3.

Kapitel 14 - Adfærdskodeks

Til § 66

Bestemmelsen pålægger specialforbundene at indføre et adfærdskodeks (*code of conduct*) på området. Stk. 2 understreger, at specialforbundet ved samme lejlighed efter behov kan indføre supplerende regler for forhold, der omfattes af definitionen på matchfixing, men falder udenfor det i dette lovregulativ sanktionerbare. § 68, stk. 2 angiver, at specialforbundet skal have vedtaget sit adfærdskodeks inden den 4. maj 2014, dvs. 1 år efter lovregulativets vedtagelse i DIF.

DIF vil udarbejde en checkliste til hjælp for forbundenes udarbejdelse af et adfærdskodeks.



Implementing Provision of Articles A.5 and A.6 of the Code of Ethics

Rules of Application for the XXII Olympic Winter Games in Sochi, concerning the prohibition on betting linked to the Olympic Games and any form of cheating affecting the results of Olympic competitions in the context of betting

1st Part: Breaches of Articles A.5 and A.6 of the IOC Code of Ethics and their implementation.

Art. 1 Scope of application and definitions

1.1- Scope of Application

The Code of Ethics applies in the framework of the Olympic Games and in particular during the period that the Olympic Village is open, i.e. from 24 January to 26 February 2014 (the "Period of the Olympic Games"), to all Olympic Games participants.

The Olympic Games participants (hereafter "Participants") are all those listed under Rule 59.2 of the Olympic Charter, namely:

- individual competitors and teams,
- officials, managers and other members of any delegation,
- referees and jury members,
- all other accredited persons.

1.2 - Definitions

For the purpose of Articles A.5 and A.6 of the IOC Code of Ethics and these Rules,

- "Bet" means a wager of money or any other form of financial speculation;
- "Betting" means making, accepting, or laying a Bet and shall include, without limitation, activities commonly referred to as sports betting such as fixed and running odds, totalisator/toto games, live betting, betting exchange, spread betting and other games offered by betting operators;
- "Benefit" means the direct or indirect receipt or provision (as relevant) of money or money's worth (other than payments to be made under sponsorship or other contracts);
- "Competition" means any official event, whether qualifying or otherwise, in the Olympic Games
- "Inside Information" means any non-public information (not already published or a matter of public record) about a Competition or Participant (including, but not limited to, information concerning the weather and/or condition of the field of play or strategy or any injury or other factor affecting a Competition or a Participant) held by or known to a Participant by virtue of his or her position, participation or other form of involvement in the Olympic Games
- "Person" shall include natural persons and any form of bodies corporate.

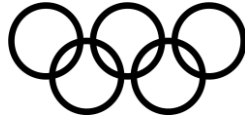
Art. 2 Articles A.5 and A.6 of the IOC Code of Ethics

The texts:

Article A.5 of the IOC Code of Ethics provides that:

All forms of participation in, or support for betting related to the Olympic Games, and all forms of promotion of betting related to the Olympic Games are prohibited.

Article A.6 of the Code of Ethics provides that:



Also [in the context of betting], participants in the Olympic Games must not, by any manner whatsoever, infringe the principle of fair play, show unsporting conduct, or attempt to influence the course or result of a competition, or any part thereof, in a manner contrary to sporting ethics.

Art. 3 Implementation of the Texts

The following conduct shall constitute a Violation of these Texts (in each case whether effected directly or indirectly):

3.1-Betting

1. Betting related to a Competition (whether one in which the Participant is directly participating or any other Olympic event), including Betting with another Person on the result, progress, outcome, conduct or any other aspect of such an event or Competition.
2. Participation in or support for the promotion of any form of Betting related to the Olympic Games.
3. Inducing, instructing, facilitating or encouraging a Participant to commit a violation set out in these Rules.

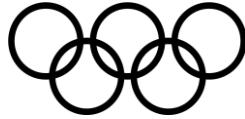
3.2-Manipulation of results in the context of Betting

1. Fixing or contriving in any way or otherwise improperly influencing, or being a party to fix or contrive in any way or otherwise improperly influence, the result, progress, outcome, conduct or any other aspect of an event or Competition.
2. Ensuring or seeking to ensure the occurrence of a particular incident in an event or Competition which occurrence is to the Participant's knowledge the subject of a Bet and for which he or another Person expects to receive or has received a Benefit.
3. Failing in return for a Benefit (or the legitimate expectation of a Benefit, irrespective of whether such Benefit is in fact given or received) to perform to the best of one's abilities in an event or Competition.
4. Inducing, instructing, facilitating or encouraging a Participant to commit a violation set out in this Article 3.2.

3.3-Corrupt conduct in the context of Betting

1. Accepting, offering, agreeing to accept or offer, a bribe or other Benefit (irrespective of whether such Benefit is in fact given or received) to fix or contrive in any way or otherwise to influence improperly the result, progress, outcome, conduct or any other aspect of an event or Competition.
2. Providing, offering, giving, requesting or receiving any gift or Benefit (irrespective of whether such Benefit is in fact given or received) in circumstances that the Participant might reasonably have expected could bring him or the sport into disrepute.
3. Inducing, instructing, facilitating or encouraging a Participant to commit a violation as set out in this Article 3.3.

3.4- Inside information



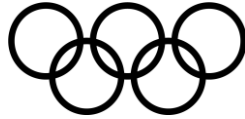
1. Using Inside Information for Betting purposes or otherwise in relation to Betting.
2. Disclosing Inside Information to any Person with or without Benefit where the Participant might reasonably be expected to know that its disclosure in such circumstances could be used in relation to Betting.
3. Inducing, instructing, facilitating or encouraging a Participant to commit a violation set out in this article 3.4.

3.5- Other violations

1. Any attempt by a Participant, or any agreement by a Participant with any other Person, to engage in conduct that would culminate in the commission of any violation of this Rules of Application shall be treated as if a violation had been committed, whether or not such attempt or agreement in fact resulted in such violation.
2. Knowingly assisting, covering up or otherwise being complicit in any acts or omissions of the type described in these Rules of Application committed by a Participant.
3. Failing to disclose to the IOC Integrity contacts (integrityprotection@olympic.org and/or Olympic hotline), without undue delay, full details of any approaches or invitations received by the Participant to engage in conduct or incidents that would amount to a violation as set out in these Rules of Application.
4. Failing to disclose to the IOC Integrity contacts (integrityprotection@olympic.org and/or Olympic hotline), without undue delay, full details of any incident, fact or matter that comes to the attention of the Participant that may evidence a violation under these Rules of Application by a third party, including (without limitation) approaches or invitations that have been received by any other party to engage in conduct that would amount to a violation of these Rules of Application.
5. Failing to cooperate with any reasonable investigation carried out by the IOC in relation to a possible breach of these Rules of Application, including failing to provide any information and/or documentation requested by the IOC that may be relevant to the investigation.

Art. 4. Application

1. For a breach to be committed, it is sufficient that an offer, agreement or solicitation in respect of conduct prohibited in these Rules of Application was made; it is not necessary that any money, Benefit or other consideration was actually paid or received.
2. To determine Betting related to the Olympic Games by a Participant, the direct or indirect interests of the Participant are taken into consideration; this may include, but is not limited to, whether the Participant has a personal or material interest linking him or her with the individual or body participating in, supporting or promoting betting on the Olympic Games. The same will apply to determine the participation in or support for the promotion of any form of Betting related to the Olympic Games.
3. For the determination of any breach, the following are not relevant:
 - a) Whether or not the Participant is participating in the Competition concerned;



- b) The outcome of the Competition on which the Bet was made or intended to be made;
- c) The nature or outcome of the Bet;
- d) Whether or not the Participant's effort or performance in the Competition concerned were (or could be expected to be) affected by the acts or omission in question;
- e) Whether or not the result of the Competition concerned was (or could be expected to be) affected by the acts or omission in question.

2nd Part: Disciplinary Procedure

Art. 5. Referral to the IOC President

The Secretary of the IOC Ethics Commission is informed, in particular through the IOC Integrity contacts (sportintegrity@olympic.org and/or Olympic hotline) of any possible breach of these Rules of Application.

The Secretary of the IOC Ethics Commission makes an initial review of the situation, including if needed an investigation by using the investigatory powers mentioned in Article 8 of these Rules of Application. Such investigation may be conducted in conjunction with relevant competent national and international authorities (including criminal, administrative, professional and/or judicial authorities) and all Participants must co-operate fully with such investigation.

After this initial review by the Secretary of the IOC Ethics Commission, the file is forwarded to the IOC President for the appropriate decision.

Art. 6 Creation of a Disciplinary Commission

The IOC President, pursuant to paragraph 2.4 of Rule 59 of the Olympic Charter, will create a Disciplinary Commission, composed of IOC members.

The Disciplinary Commission will determine the nature and circumstances of any breach of these Rules of Application, which may have been committed during the Period of the Olympic Games.

The Disciplinary Commission may take into consideration any concurrent, or potential, judicial investigation arising out of the same, or related, facts.

The Disciplinary Commission will be assisted by the Secretary of the IOC Ethics Commission.

Art. 7 Disciplinary Commission

7.1 Pursuant to paragraph 2.4 of Rule 59 of the Olympic Charter, the IOC Executive Board delegates to a Disciplinary Commission, as established pursuant to article 6 above (the "Disciplinary Commission"), all its powers, except:

- (i) the power to pronounce, with regard to IOC members, the Honorary President, honorary members and honour members, a reprimand or suspension (Rule 59.1.1 of the Olympic Charter);
- (ii) the power to pronounce, with regard to IFs, the withdrawal from the programme of the Olympic Games of a discipline or event (Rule 59.1.2a of the Olympic Charter) as well as the withdrawal of provisional recognition of an IF or of an association of IFs (Rules 59.1.2.b and 59.1.3.a of the Olympic Charter);



- (iii) the power, with regard to NOCs, to pronounce the suspension, or the withdrawal of provisional recognition of an NOC or of an association of NOCs or another recognised association or organisation (Rules 59.1.4.a and b, 59.1.5.a and 59.1.8.a of the Olympic Charter);
- (iv) in the context of the Olympic Games, with regard to individual competitors, teams, officials, managers, other members of any delegation as well as referees and members of the jury: the power to pronounce permanent ineligibility or exclusion from future Olympic Games (Rules 59.2.1 and 59.2.2 of the Olympic Charter).

7.2 However, the IOC President, when setting up a Disciplinary Commission pursuant to Article 6 above, may decide, at his discretion, that all measures and sanctions in a given case will be pronounced by the IOC Executive Board, in which case the Disciplinary Commission's powers will be those as set forth in articles 8 to 11 below.

Art. 8 Investigatory powers

Any Participant who a Disciplinary Commission believes may have committed a breach of these Rules of Application shall co-operate fully with any inquiry undertaken by it.

Upon request by the Disciplinary Commission, a Participant must provide any information which the Disciplinary Commission considers relevant to investigate the potential breach, including records relating to the alleged breach (such as betting account number and information, itemised telephone bills, bank statements, internet service records, computers, hard drives and other electronic information storage devices), and a written statement setting out the relevant facts and circumstances around the alleged breach.

Art. 9 data protection

By signing the Eligibility Condition Form, the Person shall be deemed to have agreed to the purposes of applicable data protection laws and other laws and for all other purposes, to have consented to the collection, processing, disclosure or any use of information relating to his/her activity to the extent permitted under these Rules of Application.

Art. 10 Right to be heard

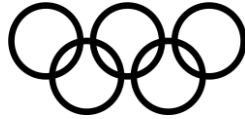
In all procedures linked to breaches of these Rules of Application arising during the Period of the Olympic Games, the right of any person to be heard pursuant to the Bye-law to Rule 59 of the Olympic Charter shall be exercised solely before the Disciplinary Commission.

The right to be heard includes the right to be acquainted with the charges and the right to appear personally in front of the Disciplinary Commission or to submit a defence in writing, at the option of the person exercising his or her right to be heard.

Art. 11 Measures and sanctions

11.1 In all cases of breaches of these Rules of Application arising during the Period of the Olympic Games for which the IOC Executive Board has delegated its powers to the Disciplinary Commission, such Commission shall decide on the measure and/or sanction to be pronounced. Such decision, which the Disciplinary Commission shall promptly communicate to the IOC President and Executive Board, shall constitute the decision by the IOC.

11.2 In all cases of breaches of these Rules of Application arising during the Period of the Olympic Games for which the IOC Executive Board has retained its powers pursuant to article 7 above, the Disciplinary Commission shall provide the IOC Executive Board



with a report on the procedure conducted under the authority of the Disciplinary Commission, including a proposal to the IOC Executive Board as to the measure and/or sanction to be decided upon by the IOC Executive Board. In such case, the proposal of the Disciplinary Commission shall not be binding upon the IOC Executive Board, whose decision shall constitute the decision by the IOC.

11.3 Any breach of these Rules of Application on the occasion of the Olympic Games shall be subject to the measures and sanctions provided under Rule 59 of the Olympic Charter.

Art. 12 Notification to the Participants

The IOC President, or a person designated by him, shall, in confidence, promptly notify the Participant and the International Federation concerned of the fact that a Disciplinary Commission is investigating a potential breach of these Rules of Application.

If the Participant concerned by the breach of these Rules of Application is an athlete or member of an NOC delegation, the NOC must be notified.

Notification to an athlete or other person accredited pursuant to the request of the NOC may be accomplished by delivering a notice to the NOC. Notification to the Chef de Mission or the President or Secretary General of the NOC shall be deemed to be a delivery of notice to the NOC.

Art. 13 Disciplinary Commission hearing

In the notification referred to in article 12 above, the IOC President, or a person designated by him, shall offer the Participant the option of appearing at a hearing of the Disciplinary Commission or of submitting a defence in writing.

If the Participant concerned by the breach of these Rules of Application is an athlete or member of an NOC delegation, the option of appearing at a hearing of the Disciplinary Commission or of submitting a defence in writing shall be offered to the NOC Chef de Mission.

If the Participant elects to appear before the Disciplinary Commission, he or she may be accompanied at the hearing by a maximum of three persons of his or her choice (lawyer, etc.).

The President of the International Federation concerned, or his representative, is invited to attend the hearing and make observations.

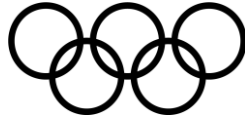
If the Participant elects not to appear before the Disciplinary Commission, he or she may submit a defence in writing, which should be delivered to the Disciplinary Commission within the deadline set forth by the Disciplinary Commission to that effect.

If the Participant has already left the Olympic host city, the Chairman of the Disciplinary Commission shall take reasonable measures that he or she considers appropriate in the circumstances in order that a decision can be made as quickly as possible in accordance with these Rules of Application.

Art. 14 Provisional suspension

The Chairman of the Disciplinary Commission may suspend the Participant until the decision has been pronounced by the Disciplinary Commission or the IOC Executive Board, as the case may be.

Art. 15 Opinion of experts; adducing other evidence



The Disciplinary Commission may seek the opinion of experts or obtain other evidence on its own motion.

Art. 16 Intervention by the International Federation concerned

The International Federation concerned will be invited to intervene as an interested third party and adduce evidence. The International Federations, particularly those having a specific procedure in place concerning betting activities, a monitoring system or an investigation/intelligence system, must cooperate with the Disciplinary Commission during its investigation. This cooperation includes disclosure of any information they might have in relation to the breach or potential breach of these Rules of Application.

To the extent that the Participant is a member of a team sport, or is participating in a sport that is not a team sport but where awards are given to teams, the International Federation shall help ensure that the sanctions imposed by the IOC are as provided in the applicable rules of the relevant International Federation.

Art. 17 Notification of decision

The IOC President, or a person designated by him, shall promptly notify the Participant concerned by a breach of these Rules of Application of the decision by the Disciplinary Commission or the IOC Executive Board, as the case may be, by sending a full copy of the decision. A copy of the decision shall also be sent to the International Federation.

If the Participant is an athlete or a member of an NOC delegation, notification shall also be made to the NOC. Notification to the Chef de Mission or the President or Secretary General of the NOC shall be deemed to be a delivery of notice to the NOC.

Art. 18 Consequences of a disciplinary procedure

The decision by the Disciplinary Commission or the IOC Executive Board, as the case may be, does not prevent the International Federation concerned from applying its own Rules and Regulations, including its own sanctions, in addition to those related to the Olympic Games.

Therefore, the Disciplinary Commission will disclose the results of its investigations to the relevant authority of the International Federation concerned.

Art. 19 Swiss law

In addition to these Rules, all the rules related to disciplinary actions as provided by the Swiss law related to Swiss association (article 60 of the Swiss Civil Code) are applicable.

Rules approved by the IOC Executive Board in Lausanne, on Tuesday 12 February 2013

NOTAT

1. NOVEMBER 2013
DIF UDVIKLING, TEAM ANALYSE



BEFOLKNINGENS HOLDNING TIL MATCHFIXING

Fra: Kasper Lund Kirkegaard og Michael Fester, Team Analyse

I forbindelse med DIF's vedtagelse af et regelsæt gældende inden for foreningsidrættens rammer vedrørende matchfixing, er der opstået en interesse for at måle på befolkningens holdninger til matchfixing. Disse målinger skal betragtes som en række nul-punktsmålinger, som en kommende oplysningskampagne målrettet idrætsforeninger sigter på at forbedre.

Befolkningsundersøgelsen er, så vidt vides, den første større danske kvantitative undersøgelse af fænomenet 'matchfixing', herunder også spil på egen sejr, og befolkningens holdninger til dette.

Undersøgelsen af befolkningens holdning til matchfixing er blandt andet relevant fordi DIF, så vidt vides, er den første idrætsorganisation blandt IOC's nuværende 204 medlemslande, der har udarbejdet og vedtaget et så gennemgribende regelsæt vedrørende matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd.

Dette notat indeholder hovedresultaterne fra den gennemførte befolkningsundersøgelse. Data i undersøgelsen er leveret af virksomheden Survey Sampling International (SSI), der har benyttet et stående panel af respondenter, der består af et repræsentativt udsnit af den danske befolkning på centrale parametre som køn, alder og geografisk spredning. Både alders- og kønsfordelingen samt den geografiske spredning svarer således fint overens med den reelle fordeling i den danske befolkning, hvorfor datakvaliteten er yderst tilfredsstillende.

Undersøgelsen er gennemført i september 2013 i ugerne 38 og 39. I alt har 1.005 repræsentativt udvalgte respondenter (herefter tallet N) besvaret deltaget i undersøgelsen.

Nedenfor er undersøgelsens hovedresultater af rapporteret. Herefter præsenteres en række delresultater. I delresultaternes tabeloversigt er udelukkende fokus på de signifikante statistiske sammenhænge¹ mellem et udsagn og de gennemgående baggrundvariable, som er: 1) køn, 2) medlemskab af en idrætsforening, og 3) frivillig træner/leder i en idrætsforening.

¹ Undersøgelsens resultater er baseret på statistiske tests, der har gjort det muligt at vurdere, om de fundne sammenhænge og forskelle er rigtige eller blot et udtryk for statistiske tilfældigheder. I dette notat har vi udelukkende anvendt chi-2 test, der tester sammenhængen mellem to nominalskalavariabeler. I denne undersøgelse har vi sat grænsen for statistisk signifikans ved $p < 0,05$, hvilket indebærer, at der maksimalt må være op til 5,0 pct. usikkerhed for, at de fundne sammenhænge beror på statistiske tilfældigheder. Hvis p -værdien er større 5,0 pct., betragtes sammenhængene følgelig ikke som signifikante, hvorfor de ikke er medtaget i dette notat.



SIDE 2 AF 7

Hovedresultater

Kort opsummeret vidner undersøgelsens resultater om:

1. Mænd er generelt set markant mere sportsinteresserede end kvinder. Dette giver blandt sig andet udslag i, at mænd i højere grad end kvinder spiller svarer, at de spiller penge på sportsskammer, mens kvinderne derimod mere generelt svarer "irrelevant/ved ikke" til spørgsmålene.
2. Undersøgelsen påviser også, at der blandt den danske befolkning er udbredt bekymring om sportens integritet, såfremt sporten bliver præget af matchfixing. Den udbredte bekymring gælder i samtlige at undersøgelsens holdningsbaserede udsagn, hvor respondenterne er blevet bedt om at erklære sig enig eller uenig med et udsagn.
3. Medlemmer i idrætsforeninger i Danmark er i højere grad end den generelle befolkning sensitive over for truslen fra matchfixing. Ved mistanke om matchfixing falder foreningsmedlemmernes interesse for at spille penge på sportsskammer således endnu mere drastisk end tilfældet er blandt den øvrige befolkning.
4. Idrætsforeningers frivillige trænere/ledere generelt er derimod mindre påvirkelige ift. at ændre holdninger til spillemønstre end den resterende del af befolkningen. I direkte sammenligning med den øvrige befolkning er de frivillige trænere/ledere mere tilbøjelige til stadig at ville spille penge på sportsskammer uagtet mistanke om matchfixing. Dertil er frivillige trænere og ledere også mere tolerante i forhold til spørgsmålet om hvorvidt en aktiv idrætsudøver må spille penge på sin egen sejr.

Undersøgelsen påviser på denne måde store holdningsforskelle mellem medlemmer af idrætsforeninger og de selvsamme foreningers frivillige træner og ledere. Hvad der forklarer disse forskelle er ikke umiddelbart til at sige. Notatet er på denne måde deskriptivt og forholder sig derfor til mulige analyser af bagvedliggende årsager til de konkrete svarfordelinger.

Delresultater af enkeltspørgsmål

Det første spørgsmål i undersøgelsen gik på, om respondenterne inden for det seneste år har spillet penge på en sportsskammeres resultat. Svarfordelingen fremgår af nedenstående tabel.

SP: Har du inden for det seneste år spillet penge på en sportsskammeres resultat?	Andel	N
Ja	23,4	235
Nej	76,6	770
Total	100	1005

Tabellen viser, at 23,4 pct. af befolkningen har spillet penge på mindst én sportsskammer i det seneste år. Dette tal svarer fint overens med andre eksisterende undersøgelsesresultater på dette område.

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK



Når svarfordelingen krydses med de gennemfående baggrundsvARIABLE - køn, medlemskab af en idrætsforening samt frivillig træner/leder, viser følgende statistisk signifikante sammenhænge sig:

- Mænd spiller i udpræget grad mere på sportskonkurrencers udfald end kvinder (34,4 pct. af mænd svarer ja til spørgsmålet ift. 13,1 pct. af kvinderne).
- Nuværende medlemmer af idrætsforeninger spiller mere på sportskonkurrencers udfald end ikke-medlemmer (33,1 pct. af medlemmerne svarer ja til spørgsmålet ift. 20,2 pct. ikke-medlemmerne).
- Nuværende frivillige trænere/ledere spiller markant mere på sportskonkurrencers udfald ikke-trænere/-ledere (42,1 pct. af trænere/lederne svarer ja til spørgsmålet ift. 21,9 pct. af ikke-trænere/-ledere).

Det første holdningsbaserede spørgsmål omhandlede respondentens vurdering af udsagnet om, at 'matchfixing udgør en trussel mod fair play i idrætten og idrættens troværdighed?'. Svarfordelingen til dette spørgsmål fremgår af nedenstående tabel.

SIDE 3 AF 7

SP: Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn: 'Jeg mener, at matchfixing er en trussel mod fair play i idrætten og idrættens troværdighed?'		Andel	N
	Meget enig	59,5	598
	Enig	20,9	210
	Hverken enig eller uenig	9,1	91
	Uenig	1,0	10
	Meget uenig	,7	7
	Ikke relevant/ved ikke	8,9	89
	Total	100,0	1005

Over 80 pct. af befolkningen svarer, at det er 'meget enig' eller 'enig' i udsagnet, mens kun sammenlagt under 2 pct. svarer, det de enten er 'uenige' eller 'meget uenige' i udsagnet.

Når denne svarfordeling krydses med de gennemgående baggrundsvARIABLE - køn, medlemskab af en idrætsforening, og frivillig træner/leder viser der sig ingen statistisk signifikante forskelle. Respondenternes holdninger til udsagnet er således ikke afhængigt af hverken køn, om de er medlemmer af en idrætsforening, eller om de er frivillig træner /leder.

Det andet holdningsprægede udsagn i spørgeskemaundersøgelsen omhandlede befolkningens holdninger til hvorvidt deres interesse for at følge med i sportskonkurrencer falder, hvis respondenter har 'mistanke om, at resultatet er aftalt på forhånd'. Svarfordelingen kan ses af nedenstående tabel.



SP: Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn: 'Min interesse for at følge sportskonkurrencer falder, hvis jeg har mistanke om, at resultatet er aftalt på forhånd.'		Percent	N
	Meget enig	58,8	591
	Enig	21,8	219
	Hverken enig eller uenig	6,4	64
	Uenig	2,1	21
	Meget uenig	1,0	10
	Ikke relevant/ved ikke	10,0	100
	Total	100,0	1005

Over 80 pct. af respondenterne svarer, at de enten er 'meget enige' eller 'enige' i udsagnet, mens kun godt 3 pct. svarer, at de er 'uenige' eller 'meget uenige'.

SIDE 4 AF 7

Når denne svarfordeling krydses med de gennemgående baggrundsvariable - køn, medlemskab af en idrætsforening, og frivillig træner/leder viser følgende statistiske signifikante sammenhænge sig:

- Mænd er mere 'uenig' eller 'meget uenig' i udsagnet end kvinder.
- Der er en større andel af kvinder, der svarer 'ikke relevant/ved ikke' end mænd. 26,5 pct. af kvinderne svarer således 'ikke relevant/ved ikke' ift. 15,9 pct. af mændene.
- Nuværende medlemmer af en idrætsforening er mere 'enige' i udsagnet end ikke-medlemmer. Sammenlagt svarer 85,3 pct. af foreningsmedlemmerne, at de enten er 'meget enig' eller 'enig' i udsagnet ift. 79,0 pct. blandt ikke-medlemmer.
- Nuværende frivillige trænere/ledere er lidt mindre 'enige' i udsagnet end ikke-ledere/trænere. Sammenlagt er der 'kun' 76,3 pct. af trænere/lederne, der erklærer sig 'meget enig' eller 'enige' i udsagnet ift. 80,9 pct. blandt ikke-trænere/ledere. Endvidere er der 'kun' 2,6 pct. af de frivillige trænere/ledere, der svarer 'ikke relevant/ved ikke', mens dette tal for ikke-trænere/-ledere er 10,5 pct.

Det tredje holdningsprægede udsagn i spørgeskemaundersøgelsen omhandlede befolkningens holdninger til hvorvidt deres interesse for 'spille penge på sportskonkurrencer falder, hvis der er mistanke om, at resultatet er aftalt på forhånd'. Svarfordelingen kan ses af nedenstående tabel.

SP: Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn: 'Min interesse for at spille penge på sportsskammer falder, hvis jeg har mistanke om, at resultatet er aftalt på forhånd.'		Percent	N
	Meget enig	54,5	548
	Enig	15,2	153
	Hverken enig eller uenig	7,0	70
	Uenig	1,1	11
	Meget uenig	,8	8
	Ikke relevant/ved ikke	21,4	215
	Total	100,0	1005

Et stort flertal på næsten 70 pct. af respondenterne svarer, at de enten er 'meget enige' eller 'enige' i udsagnet. I direkte sammenligning med det ovenstående udsagn, som udelukkende gik på interessen for sporten - og ikke det at spille penge sport - er

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK



SIDE 5 AF 7

der dog ca. 10 pct. points forskel. Dette betyder indirekte, at ca. 10 pct. af respondenterne stadig vil spille penge på sportskonkurrencer på trods af at de mister deres mere generelle interesse for sport. Hvad der ligger bag denne interesse for at spille penge på sportsskampe selvom man har mistet sin generelle interesse for sporten, er ikke umiddelbart til at sige.

Når ovenstående svarfordeling krydses med de gennemgående baggrundsvariable - køn, medlemskab af en idrætsforening, og frivillig træner/leder, viser følgende statistisk signifikante sammenhænge sig:

- Kvinder svarer i markant højere grad fra 'ikke relevant/ved ikke' til udsagnet ift. mænd. Hvor andelen for kvinder er på 26,5 pct. er den tilsvarende andel for mænd, der svarer 'ikke relevant/ved ikke' på kun 15,9 pct.
- Tilsvarende forholder det sig også mellem medlemmer af idrætsforeninger og ikke-medlemmer. Andelen af ikke-medlemmer, der svarer 'ikke relevant/ved ikke' er markant højere end blandt medlemmer. Hvor andelen er 23,2 pct. for ikke-medlemmer, er den blandt medlemmer kun på 15,9 pct.
- Forholdet mellem frivillige trænere/ledere og ikke-trænere/-ledere er mere interessant end de to forrige. Her er andelen af trænere/ledere, der erklærer sig 'meget enig' og 'enig' i udsagnet nemlig markant mindre end for ikke-trænere/-ledere. Andelen blandt trænere/ledere, der svarer 'meget enig' og 'enig' er således kun på 61,8 pct. mens den tilsvarende andel for ikke-trænere/-ledere er på hele 70,4 pct. Trænere/ledere vil således - hypotetisk set - i højere grad være mere tilbøjelige til stadig spille penge på sportsskampe end den resterende del af befolkningen. Hvad der forklarer dette forhold er ikke umiddelbart til at sige.

Det fjerde spørgsmål var formuleret som et udsagn, som respondenterne blev bedt om at vurdere sandheden af. Respondenterne skulle således vurdere om det er sandt eller falsk, at idrættens egne regler allerede i dag forbyder, at idrætsudøveren spiller på sine egne kampe. I nedenstående tabel kan svarfordelingen til dette udsagn ses.

SP: Er dette udsagn sandt eller falsk: 'Idrættens egne regler forbyder allerede i dag, at idrætsudøveren spiller på sine egne kampe'.		Percent	N
Udsagnet er sandt		62,7	630
Udsagnet er falsk		6,7	67
Ved ikke		30,6	308
Total		100,0	1005

Langt størsteparten af respondenterne svarer korrekt, at udsagnet er sandt. Herefter erklærer over 30 pct., at de ikke ved om udsagnet er sandt eller falsk. Kun næsten 7 pct. af respondenterne erklærer, at de tror, at udsagnet er falsk.

Når den tilsvarende måling gennemføres efter en målrettet oplysningskampagne vil det være interessant at se på om disse svarfordelinger har forskubbet sig i en endnu mere positiv retning.

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK



SIDE 6 AF 7

Når ovenstående svarfordeling krydses med de gennemgående baggrundsvariable - køn, medlemskab af en idrætsforening, og frivillig træner/leder, viser følgende statistisk signifikante sammenhænge sig:

- Mænd rammer i markant højere grad end kvinder korrekt ved at svare, at udsagnet er sandt. Sammenlagt 68,5 pct. af mændene svarer, at udsagnet er sandt, mens det tilsvarende tal for kvinder er 57,3 pct. Markant flere mænd end kvinder svarer dog også forkert, idet at hele 9,7 pct. af mændene svarer, at de tror, at udsagnet er falsk. Det tilsvarende tal for kvinder er kun på 3,8 pct. Afslutningsvis tilkendegiver markant flere kvinder end mænd, at de ikke ved om udsagnet er sandt eller falsk. Hele 38,8 pct. af kvinderne svarer således 'ved ikke', hvor den tilsvarende andel for mænd kun er 21,9 pct.
- Den samme tendens som i ovenstående fordeling gør sig også gældende i forholdet mellem medlemmer og ikke-medlemmer. Nuværende medlemmer af idrætsforeninger svarer således i markant højere grad end ikke-medlemmer, at udsagnet er sandt. Hvor andelen blandt medlemmer, der svarer 'sandt' er 73,7 pct. er den tilsvarende blandt ikke-medlemmer kun på 59,0 pct. Andelen blandt medlemmer, der svarer, at de tror at udsagnet er falsk, er på 8,4 pct., mens det tilsvarende tal for ikke-medlemmer er på 6,1 pct. Dertil er andelen, der svarer, at de ikke ved om udsagnet er sandt eller falsk blandt ikke-medlemmer markant større end blandt medlemmer. Hele 34,9 pct. af ikke-medlemmerne svarer 'ved ikke', hvor det tilsvarende tal for medlemmer er 17,9 pct.
- Samme tendenser gør sig også gældende, når vi ser på de statistiske forskelle mellem frivillige trænere/ledere og ikke-trænere/-ledere. 71,1 pct. af trænere og ledere svarer, at udsagnet er sandt, mens dette tal for ikke-trænere/-ledere er 62,0 pct. 13,2 pct. af trænere/ledere svarer dog også, at udsagnet er falsk, mens den tilsvarende andel for ikke-trænere/-ledere kun er på 6,1 pct. Afslutningsvis er der hele 31,9 pct. blandt ikke-trænere/-ledere, der svarer 'ved ikke' til udsagnet, mens tallet for trænere/ledere kun er på 13,2 pct.

Det afsluttende spørgsmål i undersøgelsen omhandlede befolkningens holdninger til, om en idrætsudøver gerne må spille penge på egen sejr. Svarfordelingen kan ses af nedenstående tabel.

SP: Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn: 'Jeg synes, at en idrætsudøver gerne må spille penge på egen sejr.'		Percent	N
	Meget enig	8,4	84
	Enig	14,8	149
	Hverken enig eller uenig	17,2	173
	Uenig	16,0	161
	Meget uenig	34,6	348
	Ikke relevant/ved ikke	9,0	90
	Total	100,0	1005

Flertallet bestående af lige over 50 pct. af respondenterne svarer, at de enten er 'uenige' eller 'meget uenige' i dette udsagn. I modsætning hertil svarer 23,2 pct., at de enten er 'enige' eller 'meget enige' i udsagnet. På denne baggrund synes den massive opbakning fra befolkningen, som ses i de andre ovenstående spørgsmål ikke at være til stede i samme omfang i denne konkrete sammenhæng. Accepten af, at en

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK

udøvende spiller satser penge på at vedkommende selv vinder, er således generelt mere udbredt i samfundet end i de andre ovenstående tilfælde.

Når dette spørgsmål om spil på egen sejr krydses med de gennemgående baggrundsvariable - køn, medlemskab af en idrætsforening, og frivillig træner/leder, viser følgende statistisk signifikante sammenhænge sig:

- Mænd er markant mere enige i udsagnet end kvinder. Hele 29,7 pct. af mændene svarer 'meget enig' eller 'enig' til udsagnet ift. kvinderne, hvor den tilsvarende andel kun er på 17,1 pct.
- Blandt frivillige trænere/ledere er der lidt flere, der svarer 'meget enig' og 'enig' end blandt ikke-trænere/-frivillige. Andelen blandt trænere/ledere, der svarer 'meget enig' og 'enig' til ovenstående spørgsmål er således 34,2 pct., mens den tilsvarende andel, der svarer 'meget enig' og 'enig' blandt ikke-trænere/-ledere kun er på 22,3 pct. Samtidig er andelen blandt trænere/ledere, der erklærer sig 'uenige' eller 'meget uenige' i udsagnet er relativt høj - på 39,5 pct., mens den tilsvarende andel blandt ikke-trænere/-ledere er endnu højere og oppe på hele 51,6 pct. Trænere/ledere synes således i højere grad at kunne acceptere, at udøverne spiller på egne sejr.

Også i denne sammenhæng vil det blive interessant at måle på om en informationskampagne målrettet foreningslivet vil kunne ændre disse svarfordelinger ift. holdninger til spil på egen sejr.



SIDE 7 AF 7

